

Melahat etinkaya

- Őirler -

Yayın Tarihi:

11.06.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acep Bugün Ne Pişirsem

ACEP BU GÜN NE PİŞİRSEM

Çorba pişirsem taşıyor
Makarnalar çok şişiyor
Fasulye de geç pişiyor
Acep bugün ne pişirsem

Nohut fena gaz yapıyor
Çocuklar trip atıyor
Kabağa kimse bakmıyor
Acep bugün ne pişirsem

Kırmızı et çok pahalı
Pastırma dersin havalı
Tavuklar oldu hormonlu
Acep bugün ne pişirsem

Balık dersin baştan kokar
Konu komşu hep laf sokar
Kokusu üç günde çıkar
Acep bugün ne pişirsem

Dolma yapsam adam yemez
Çocuklar ispanak sevmez
İnşallah misafir gelmez
Acep bugün ne pişirsem

Sarma yapsam sar sar bitmez
Balığa bütçemiz yetmez
Pilav da hoşafsız gitmez
Acep bugün ne pişirsem

Gidip komşuya mı sorsam
İki yumurta mı kırsam
Patatesi mi oturtsam
Acep bugün ne pişirsem

En iyisi çay yapayım
Bi tepsi börek açayım
Olmazsa evden kaçayım
Acep bugün ne pişirsem

Her kadının ortak derdi
Acep bugün ne pişirsem
Komşu biraz pasta verdi
Koyup onu mu yedirsem

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Açelya

Güröl güröl akıp giden sevdanın,
Önüne set çekmeseydin hoyratça
Tutup yelesinden yilkı atının,
Tek kurşunla vurmasaydın hunharca
Böyle bitmezdi bu hikaye Açelya...

Kırmısaydın kanadını serçenin
Şifa ararken avuçlarından.
Vurmasaydın ceylanı su içerken
Gönlünün ırmağından.
Şarılıp veda çığlıklarına
Üşümezdi ellerimiz boşlukta.
Böyle bitmezdi bu hikaye Açelya..

Suya düşen hayalleri kurtarıp
Boyasaydın gök kuşağı rengine
Bir ressam edasıyla.
Verseydin can suyunu yedi veren gülüne
Alıp götürmezdi baharımızı
Göçmen kuşlar kanatlarında
Bilinmez diyarlara.
sürgün etmeseydin yürekleri sevdaya
Böyle bitmezdi bu hikaye Açelya.

Çalamazdı kapımızı ayrılığın elleri
Nefessiz kalmasaydı sevgi.
Yorulup yarı yolda düşmezdi
varamadan menzile.
Ah be Açelya,
Sevseydin dolu dizgin yürekle
Böyle hüzünlü bitmezdi bu hikaye....

Melahat Çetinkaya

Açelya Düşleri

Bak yine yağmur yüklü bulutlar geçiyor
yüreğimin üstünden.
İçimde güzden kalma bir hüzün
Devinir durur sessizce
Tortusu çökmüş en dibe
sensizliğin hasretin.
Ha yağdı,ha yağacak gözlerim
Gel beraber ıslanalım Açelya.

Tut ki şehrimde düştü yolun
Karşılaştık seninle malum çıkmaz sokakta
Adresini sordun bana
Mutluluğun huzurun.
Anladım gözlerinden
Bendim o aradığın.
Gel orada yaşayalım Açelya.

Derler ya
Son bir umut saklıdır sevenin sadağında.
Vuslata dair.
Gösterse de hazanı ömrün kadranı
Aşk beşinci mevsimdir
Gel bu gece rüyama gir Açelya
Sonsuz hasreti bitir...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Adam Adam Vardır

Adam vardır, hazanı,nev bahara döndürür
adam var,gözlerinin ışığını söndürür...

Adam vardır,ağzından şeker ile bal damlar
Adam var,akrep bile kaçacak delik arar.

Adam vardır, bakışı sevgiyle okşar sever
Adam var,gözleriyle,günde beş öğün döver.

Adam vardır,bülbülü kıskandırır aşkıyla
adam var,gül soldurur duruşu bakışıyla.

Adam vardır,sevdasıyla dağı taşı devirir
adam var,hayatını cehenneme çevirir.

Adam vardır,gülünce yüzünde güller açar
adam var,selam veren,soluk soluğa kaçar.

Adam vardır,cenneti ayaklarına serer
adam var,cehenneme dönüşsüz bilet keser.

Adam vardır,kadını baş tacı sultan eder
adam var,hayatını çekilmez zindan eder.

Adam vardır,özüne sözüne güvenilir
adam var,arkasından,lanet olsun denilir.

Adam vardır,karizma, adamın ta dibidir
adam var,zemheride acı poyraz gibidir.

Adam vardır, sevdiğini mutluluktan uçurur.
adam var,nefretiyle sizi kurşunsuz vurur...

Melahat Çetinkaya

Aforizmalarım

Ölçüsü yoktur sevginin
yüreğin kadar seversin.

AŞK kapıyı çalmadan girer, çarparak gider.

Doğadaki hiç bir canlı kendi türünü topluca katletmez İNSANDAN başka...

Her kadın biraz ressamdır
Hayalinde sevdiklerinin resmini
en güzel o çizer...

Hiç kimse tesadüfen girmez hayatımıza
Herkesin bir görevi vardır
Kimisi hayatı sevdirebilir
Kimisi unutamayacağımız dersler verir.

Biri seni olduğun gibi,koşulsuzca severse
işte o zaman değişmeye başlarsın sessizce..

Hiç bir toprak elverişli değildir SEVGİ ekmeye YÜREK kadar.

Benim insanları sevmek gibi büyük bir kusurum var
Buna layık olmayanlar kusura bakmasınlar

İç sesimi seviyorum ' Hadi kalk insanlık için iyi bir şey yap' dediğinde..

Yürek bir okyanustur,incisi derinlerde
sığ sularda arayan,ulaşamaz cevhere.

Hayallerim birer birer suya düşüp boğuldular
Yüzme bilmiyordu zavallılar

Özgür bırak kendini,
Açık denizlerdeki beyaz yelkenli gibi.
Cesaretin rüzgarın,pusulun kalbin olsun.
Sevgiyle şişir ki yelkenlerini,
yolun hep açık olsun ...

Biliyor musun dostum,
Benim kırgınlığım,kızgınlığım
Hayata ve aşka
Sen üstüne alınma.

Benim her yüze güleni DOST sanmak gibi bir 'kusurum' var.
Gececek elbet GERÇEK dostlarım kusura bakmasınlar...

Ağrıyorsa yüreğin,
sevdiğine sarılmak bin terapiye bedeldir.

Birini sevmek için sakın geç kaldım deme
Yaşlanmaz hiç bir yürek,sevdikçe sevildikçe..

Melahat etinkaya

Ağlayan Őir

Binbir Őir yazsam seni anlatan
Kalem ağlar kağıt ağlar el ağlar.
Mecnunun yaşını çöle damlatan
Bulut ağlar güneş ağlar yel ağlar.

Őirlerim Şarkı olur dillerde
Keman ağlar yayı ağlar tel ağlar.
Hüzünleri yusam mavı göllerde
Deniz ağlar ırmak ağlar sel ağlar.

Yadı aşkın yüreğine vurulsam
Kirpik ağlar dudak ağlar dil ağlar.
Hangi yılın mevsiminden sorulsam
Bahar ağlar hazan ağlar gül ağlar.

Hangi dalın çiçeğini koklasam
Arı ağlar petek ağlar bal ağlar.
Hangi günün Şafağını yoklasam
Hasret ağlar,gurbet ağlar yol ağlar.

Hangi demde muhabbete doıayım
Umut ağlar vuslat ağlar sol ağlar.
Ben bu başı hangi omza koyayım
Vefa ağlar sefa ağlar dol ağlar.

Yanarken narına, üşür yüreğim
Ateş ağlar kömür ağlar kül ağlar
Söndürmeye su taŐımaz küreğim
Elim ağlar dilim ağlar zul ağlar.

Melahat etinkaya

Ah Benim

Ah benim,
Yangın yeri yüreğimde
duman duman tütenim
Hazan vuran ömrüme
baharı getirenim
Gönül yaralarımı saran
şifalı elim.
Uzağı yakın eden gözlerim
Onulmaz derdime,
iyi gelenim
Söylesene hangi şiirde
Nasıl saklarım şimdi
Senin mülteci sevgini ..

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Amazon

Fırtına kuşlarının yorgun kanatlarında
Kaçan son vapurun çığlıkları var.
Yakamoz gecelerin iyot kokularında
Damıtılmış hüznün buruk tadı var.

Gözlerinde hınzır bir gülümseme
Yüreğe ulaşan gizli geçidi arar
Kor ateş yayılır hücrelerine
Tutar seni can evinden yakalar.

Aşk kuşunu sevgi ile uçuran,
Bütün şiirlerin mısralarında,
İçindeki haylazı baştan çıkararak
Firara götüren ayak izi var.

Mutluluk sağarken aşkın göğsünden
Yıkılır örülen bütün duvarlar.
Teslim bayrağını çekip gönülden
Savaşı kaybeden çok amazon var.

Melahat Çetinkaya

Ankara'da Sonbahar

Serilir doğaya bir atlas halı
Duvardan duvara,sarı kırmızı.
Dikmen sırtlarında Şimdi moda bu.
Ağağlar salkım sağak.
Dalları,ha ko-ptu ha kopacak.
Rüzgar senfonisiyle,
Bir o yana,bir bu yana salınır.
Referans yapan bir leydi gibi.
Muhteşem tangosuna başlar her biri.

Doğaya boyun eğip,
Çaresiz ve utangaç,
Güzel bir kadın gibi,
Soyunup dökünür üstündekini.
Geldi hazan mevsimi ...

ÜŐüyünce yamaçlar,
Çiğlik çiğliğa bir arya başlar.
Ağlar bütün ağağlar.
Uçuşur altın varaklı yapraklar
Őehrin sokaklarına..
Alır herkes payını
Hüzünden yana.
Sular tutuşur yanar.
Hüzzam makamındadır artık
Dile dűŐen Őarkılar
Bir baŐkadır Ankara da sonbahar ...

Melahat Çetinkaya

Anla

Dilden anlamadın Őirde anla
#128156; Senli dűűler ile yaűadđđımı
#128156; Geceyi sen diye alıp koynuma
#128156; Sabaha seninle baűladđđımı
#128156; .#127799;
#128156; Dilimde son űarkısın
#128156; Baűka nakarat bilmem
#128156; Gűnlűmű yakan derdi
#128156; Bin devaya deđiűmem
#128156; Altın kadehte gelse
#128156; Baűka elden aűk iĉmem
#128156; Canımdan geĉerim de
#128156; Yine senden vazgeĉmem...

Melahat Çetinkaya

Anladım Ki

ANLADIM Kİ

Anladım ki,
Aşk hiç de,
Akıl işi değilmiş be sevdiğim
Öyle olsa,
Seni böyle deli gibi sevmezdim .

MÇK

Melahat Çetinkaya

Anlarsın

ANLARSIN

İnsanın mutsuzluktan nasıl boğulduğunu
Sevgisiz ve ilgisiz kaldığında anlarsın
Yüreğinin sevmekten niye yorulduğunu
Tutunduğun dal seni saldıığında anlarsın

Umutla büyüttüğün sevgi çiçeklerini
Ellerinle koparıp yolduğunda anlarsın
İçerken yudum yudum sevdanın iksirini
İçine dille zehir dolduğunda anlarsın

Ağlatıp üzenlerin bahtiyar olduğunu
Nedamet dilemeyen duruşundan anlarsın
Gönlünün bu kahırla ihtiyar olduğunu
Göğsüne ağır aksak vuruşundan anlarsın

Tutkulu bir sevdanın sessiz can verişini
Ellerinle boşluğa sarılınca anlarsın
Sevgiden kanat takıp uçarken kuşlar gibi
Kanaından vurulup kırılınca anlarsın

Umarsız sevdalarda vuslat olmadığını
Bekleyişler canına yettiğinde anlarsın
Her gecenin sonunda güneş doğmadığını
Rüyaların kabusla bittiğinde anlarsın

Ahde vefa bilmeyen aşığın yeminini
Sudan bahanelerle bittiğinde anlarsın
Aşk diye yaşadığın bu büyük hezimetini
Veda bile etmeden gittiğinde anlarsın

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Anlatır

Her resim,
Kendi hikayesini anlatır.
Ama,
O resim,
Mustafa Kemal Paşa'ysa,
Yoktan var edilmiş bir ülkeyi,
Türkiye'yi anlatır Dünya'ya

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Annem

Dokuz ay karnında büyüttün beni
Göğsünde ninniyle uyuttun beni
Tutup ellerimden yürüttün beni
Hakkını ödemek mümkün mü annem

Acıyan yerimi öpsen geçerdi
Gözlerin gözüme değse yeterdi
Yüreğim sevgiyi senden içerdi
Susuz kaldım şimdi gördün mü annem.

Kanımda kıvılcım canımda candın
Sevincimle gülüp acımla yandın
Sensiz yavrun mutlu olur mu sandın
Yırtıldı yüreğim ördün mü annem.

Seni sevmelere doyamadım ben
Yerine kimseyi koyamadım ben
Hasret günlerimi sayamadım ben
Cennet kokusunu sürdürdün mü annem

Melahat Çetinkaya

Ansızın

ANSIZIN

Seni tanıdığım o günden beri
Dağlar yüreğimi hasretin sızın
Bilemedim hayal misin gerçek mi
Bir yok olur bir çıkarsın ansızın.

Sevgi kelebeğim dönerken ibrişime,
İzler uzaklardan onu bakışın.
Firara yönelik her girişimde
Yakalar elimden elin ansızın .

Aşk yolunda aşılmayan engelim
Savaşım ,barışım sona varışım
Zaferim, yenilgim ganimetimsin
Zaptettin kalemi gelip ansızın .

Şarabı andıran kor gecelerde
Pencereden vuran ay ışığının
Bizdik haresinde dönen pervane
Tutuşup kanadı yanan ansızın .

Uzandı aramıza,ayrılık sere serpe
Duyulmuyor sevdiğim coşkulu kalp atışın.
Gömülüp gideceğiz bu garip sessizliğe
Örtecek üstümüzü bir elveda ansızın .

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Araniyor

Nifak düştü aramıza
Kezzap attık yaramıza
İlan verin medyamıza
İnsaf vicdan araniyor

Zapt edildi kenar köşe
Kargalar dadandı leşe
Karaborsa oldu neşe
Gülen insan araniyor

Kaydı kantarın topuzu
Yem oldu kurtlara kuzu
Adalet kör kadı kızı
Kanun nizam araniyor

Perde çekildi güneşe
Canları attık ateşe
İnsanlık gitti beleşe
Suçlu düzen araniyor.

Sabır sebat diye diye
Bıçak dayandı kemiğe
Dilim varmıyor demeye
Postu yüzen araniyor

Kardeş olmuş bitle pire
Yiğidi vurmuşlar yere
Tüyü bitmemiş yetime
Borcu yazan araniyor

Adamlar üst kurdu Ay'a
Sığamadılar Dünya'ya
Biz daltaban kaldık yaya
Akıl izan araniyor

Malı yükledik katıra
Ederi sığmaz satıra
Haram helal hak getire
Hakka mizan araniyor

Melahat Çetinkaya

Ararsın Beni

Deniz melteminin hoş nefesinde
Uçan martıların kanat sesinde
Hüzzam şarkıların melodisinde
Uzaklara dalıp ararsın beni.

Her seher vaktinde,gün batımında
Gömülünce yüreğin diri diri mezara
Yaşayan bir ölü gezinirken ruhunda
Kopar kıyametin ararsın beni

Sessizliğin dayanılmaz deminde
Şairin şiire akseden mateminde
Fiskeyle yıkılan hayaller ülkesinde
Yüz üstü kapanıp ararsın beni

Nefsine yenilip uçtuğun yerde
Açılmamak üzre kapanır perde
Yanarken yüreğin kor ateşlerde
Su diye yalvarıp ararsın beni

Küsünce hayata kötü kadere
Mutluluğu rehin verip kedere
Ettiğin yemini bozduğun yerde
Başlar pişmanlığın ararsın beni

Melahat Çetinkaya

Asıl Mesele

Tırnağı kırılınca kıyameti koparan,
Kocası höt deyince el pençe diyan duran.
Ahırda inek gibi,senede bir doğuran
Mutfakta aşçı,yatakta geysa,
Dışarda yarasa,evde fahişe
Olmamız istenirken,
Biz kalkıp,
Okuyup çalışarak,
Haksızlığa direnen,
yolunu kendi çizen,
Ayakları üstünde durmayı bilen
GÜÇLÜ kadınlar olmayı seçtik.
İşte budur affedilmez suçumuz
Ve yobazı kızdıran asıl mesele
Biat etmeyen bu dik duruşumuz..

Melahat Çetinkaya

Aşık Dediğin

AŞIK DEDİĞİN

Atınca aşk okunu on ikiden vuracak
Bakınca gözlerine aşkı sende bulacak
Yıkılan hayalleri yeni baştan kuracak
Sevdasının önünde dağlar gibi duracak

Şirin'e Ferhat gibi, can siperi olacak
Gönül gözünün ferî,sözün eri olacak

Hayat yokuşlarını yüksünmeden çıkacak
Sevginin gücü ile engelleri yıkacak
Yağmur olup yağacak şimşek gibi çakacak
Vuslata ermek için yollarına bakacak

Yüreğinin ilacı, sevda piri olacak
Olacaksa baş tacı, böyle biri olacak ..

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Aşk Bulaştı

AŞK BULAŞTI

Hangi rüzgardı bilmem
Seni bana getiren
Aşka yemin etmişken
Çaldın kapımı birden .
Dudağından bal aktı
Dilime aşk bulaştı.

Kara kış döndü yaza
Güneş sürdün ayaza
Ezberi boza boza
Gönül kapıldı haza
Kanıma aşk bulaştı
Canıma aşk bulaştı

Güz bahara ulaştı
Gönlümde çiçek açtı
Sevgi ırmağı taşı
Elime aşk bulaştı
Tenime aşk bulaştı

Özün özüme aktı
gözün gözüme baktı
Kanıma aşk bulaştı
Canıma aşk bulaştı
Tenime aşk bulaştı .

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Aşk Canbazları

Aşk ipinde iki canbaz
Sihirbaz mı sihirbaz
Sevgisi çok vuslatı az
Hüzünbaz mı hüzünbaz .
Olsa da mevsim bahar yaz
Hasret ayaz mı ayaz..
Şişedeki şarap gibi
Aşk durduğu yerde durmaz
İçtikçe yakar içini
Bozar huyunu dengeni..
Kıldan ince kılıçtan keskindir hemi
olsan da aşktan muzdarip
Çekmeye gelmez ileri geri
Kah gevşer kah gerilir
Ha koptu ha kopacak ip.
Yüreği ağzında iki sevgili
beklerken hazin sonu,
Her defasında
Sağlar dengeyi.
Adamın ayağı,
Kadının eli.
Bir ipde iki deli ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Aşk Gemisi

AŞK GEMİSİ

Kalkar gönül limanından sessizce
Hasret bandıralı bir aşk gemisi
Yelkenleri sevgiden,
Rüzgarı umut
Gökyüzü pembe bulut.
Zamansız mekansız düşlerle yüklü
Yol alır pupa yelken
Fırtınalara rağmen

Kaptan kırmış dümeni
Rotası saklı cennete doğru
Gözleri ufka yakın
Alabora olmadan
Varmak için menzile
İskele alabanda dese de
Belki de bir korsandır uzaklarda bekleyen.
Bu aşk yüklü gemiye
Beyaz bayrak çektiren.

MÇK

Melahat Çetinkaya

Aşk Masalı

Bir gönlü güzelin,düş kaçağının,
İpini koparmış uçurtmasıyla,
Yarışırken umut yüklü kuşlarım,
Işıklı tellerine takıldı kanatlarım.
Yağmalanmış bir ömürden kurtulan
Buz dağının altında mahsur kalan sevgiyi
Sabırla aşk yapanın.
Kelebek kanadıyla baharı getirenin.
Isırgan otlarımı söküp temizleyerek,
Bozkırırma gül tohumu ekenin,
Sevdim dost yüreğini.
İçtim avuçlarından yaşama sevincini.
Uzaktan çok uzaktan,
Uzanan ellerinde dört mevsim bahar
Yangını nar çiçeği.
Kurmuş aşk sofrasını yolumun ortasına
Çağırır beni.
Anladım bir bakışta.
Gurbetimin silasıydı gözleri..
yüreğimde sessizce bekleyen bir kanarya
Başladı şakımaya.
Sustu içimdeki güz senfonisi.
ve şimdi,
Gül yüzlü bir çocuğun mutluluk düşleriyle
Sallanıyor yüreğim atlı karıncalarda.
Masal bu ya....
Rivayet odur ki,
Her masalın sonunda
Üç elma düşer gökten.
Biri onu yazanın,
Biri okuyanın.
Biri de,
Dinleyip dileyenin başına.

Melahat Çetinkaya

Aşkların En Güzeli

Gökyüzünde binlerce yıldız
ve dolunay varken.
Tutup güneşe sevdalanan kardelen isen
katlanacaksın mecburen
Boranına kışına,
Yoluna yokuşuna

ve
Görmek için zirvedeki güneşi
Umutların çoban ateşi
Yüreğin volkan olacak icabında
Öğreneceksin zamanla
yana yakıla.
Sevdanın ateşten gömlek,
Hasretin müebbet kürek olduğunu

Ermek için vuslata
Yüreğinin kuytusunda,
yeşertip dallarını,
boy verecek çiçeklerin karda boranda.

Unutma ki,
Dağların zirvesinde üşümekse de kaderi
Kardelenin aşkıdır aşkların en güzeli

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Aşktandır

Ondandır, yüzündeki
bu hüznü tebessüm.
Neyin var diyenlere,
Yok bişeyim deyişin.
Hazan rüzgarlarıyla
üşüse de ellerin,
Cemre düşen bahardır,
Yüreğinde dört mevsim.

Ondandır, gözlerinin,
bulut bulut uzaklara dalması.
Ve bir hayalin seni,
topsuz tüfeksiz rehin alması.
Şiirlerin tam tekmil,
Aşka selam durması..

Ondandır,
Sümen altı edilişi,
menfi düşüncelerin.
Ve meydan okuması hayata
İçindeki delinin...

Ondandır,
Yüreğinin acıyla demlenmesi
Ve çoktan seçmeli sınavda,
Tutup en yanlış şıkkı,
doğru diye seçmenin,
Akıl almaz gerekçesi...

Melahat Çetinkaya

Aşktın Sen

Zamanı sonsuzluğa bağlayan gök kuşağı
Gönlüme gl yağmuru yağdıran bulut
İçimde fırtınalar koparan
kanatsız uçuran rüzgar.
Aklıma diz çöktüren densiz eşkiya
Olmaza meylettiren amansız ferman
Onulmaz derdime derman
Aşktın sen.

İçimde köpük köpük kabaran duyguları
denize koşturan nehir.
Ertelenmiş düşleri kaleme aldırın şiir
Gecenin ay ışığına düşen gölgesi
Hayallerimin yaşaklar lkesi
Ucunda beklediğim dipsiz uçurum
Umutların ötesinde bekleyen şehir
Hazana yakın ömrüme,
Hem zehir,hem panzehir
çaresizliğim ,çarem
Aşktın sen ..

Şessiz sakin yaşarken,
stme düşen volkan
Kalbimin ritmini bozan heyecan
Karanlık geceme yıldız yağdıran
Srsz çobanı gönlümün
Bir tutam neşe,bir avuç hüzün
Ömrümü sarsan deprem
Ve her şeye rağmen,
Hayata gülen yüzüm
Vuslat demine zlem
İçimde bitmeyen şölen
Aşktın sen ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Atın Gitsin

ATIN GİTSİN

İçinizdeki ukdeleri
Yiyip bitiren dertleri
Hayatı zehredenleri
Atın gitsin hafifleyin .

Niçinleri ,nedenleri
Olmazları keşkeleri
Kırık dökük hayalleri
Yarım koyup gidenleri
Atın gitsin üzölmeyin.

Kaçırdığınız fırsatları
Olacaktı olmadıları
İki yüzlü insanları
Atın gitsin yüz vermeyin .

Altınızı oyanları
Sirtınızdan doyanları
Sizi naçar koyanları
Atın gitsin beslemeyin.

Dibi tutmuş tencereyi
Resmi yırtık çerçeveyi
Gelecekti gelmedileri
Sevecekti sevmedileri
Atın gitsin zaptetmeyin.

Kaçırdığınız fırsatları
Şimdiki aklım olsaydıları
Arkanızdan atanları
Önünüzü tutanları
Çıkar için satanları
Atın gitsin büyötmeyin

Gamı kederi boşlayın
Karamsarlığı dışlayın
Yeni bir güne başlayın
Kendinizi alkışlayın
Güneş vursun içinize
Mutluluk yakışır size.

MÇK

Melahat Çetinkaya

Ayraç

Sen benim,
geç kalanım
geç kaldığımsın.
Rastladığım değil,
Aradığımdın.

geldin,
gönlümün baş köşesine oturdun
ömrümün ayracı oldun.
ve şimdi tek bildiğim,
Senden önce,
Senden sonra,
diye.
yazılıp okunur oldu tarihim.

Melahat Çetinkaya

Ayrı Duruyor

AYRI DURUYOR

Kar boran kaplamış gönül dağını
Yolcusu yolundan ayrı duruyor
Kader yaman örmüş hasret ağını
Bülbülü gülünden ayrı duruyor

Baharı müjdeler çiçek kelebek
Sarısı dalından ayrı duruyor
Gönül kovanında bal petek petek
Arısı balından ayrı duruyor

Hüzün bulutları yağmura gebe
Irmağı gölünden ayrı duruyor
Yıkılmış otağı olmuş harabe
Sevdası dilinden ayrı duruyor

Bir hasret türküsü düşmüş sazına
Mızrabı telinden ayrı duruyor
Hazan vurmuş baharına yazına
Gözleri elinden ayrı duruyor

Gönül kuşu uçar iken semada
Kanadı yelinden ayrı duruyor
Mutluluk düşleri kurar yuvada
Sevdiği ilinden ayrı duruyor

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Bağlı

Gölün demek kolay, nasıl gülelim?
Neşe bağlı, huzur bağlı, gül bağlı.

Konuş derler, hangi kürsüde beyim
Medya bağlı, dudak bağlı, dil bağlı.

Yaz diyorlar, baki kalsın eserin
Kalem bağlı, kitap bağlı, el bağlı.

Es diyorlar, gitsin gamın kederin
Meltem bağlı, poyraz bağlı, yel bağlı.

Haykır derler, inletsin göçü sesin
Sazlar bağlı, sözler bağlı, tel bağlı.

Koş diyorlar, durmak senin hederin,
Ayak bağlı, adım bağlı, yol bağlı.

Sarı derler, umut olsun rehberin,
Yürek bağlı, bilek bağlı, kol bağlı.

Yak diyorlar, mumunu hürriyetin
Ateş bağlı, güneş bağlı, kor bağlı.

Yan diyorlar, ışığında güneşin,
Sarı bağlı, kızıl bağlı, mor bağlı.

Sor diyorlar, hesabını her şeyin,
Soru bağlı, yanıt bağlı, zor bağlı...

Melahat Çetinkaya

Bahar Gelince

Müjdeler baharı badem ağacı
Toz pembe çiçekler sarar yamacı
Bahara yakışır güzellik tacı
Düşer cemre toprak ana şenlenir.

Çiçekten çiçeğe uçar kelebek
Yarışır arıyla gün bitene dek
Sevgiyle örülür bal petek petek
Aşk kapıyı çalar kor alevlenir.

Papatyalar gelincikle yarışır
Gül kokusu leylaklara karışır
Bu mevsimde küsler bile barışır
Dostluk dergahında sohbet demlenir.

Bahar gelir,doğa giyer alları
Ağaçlar kuşanır yeşil şalları
Suyu öper salkım söğüt dalları
Ozan aşka gelir sazlar tellenir.

Kırlangıç neşeyle döner yuvaya
Güneş ışığını serper doğaya
Yayılır kuş sesi dağa ovaya
Eser bahar yeli tan serinlenir

Yaylalarda koyun kuzu meleşir
Hasretlik çekenin derdi depreşir
Mor menekşe sümbül ile dertleşir
Çoban duygulanır kaval dillenir.

Melahat Çetinkaya

Bakmadınız

Kadınların küçücük çantalarına
Neler sığdırdığına baktınız.
Gülüşüne,yürüyüşüne,
Kalçasına göğüslerine,
Etek boyuna baktınız da,
Bir gün olsun dönüp de bakmadınız.
Kocaman yüreklerine,
Ne acılar,ne kırgınlıklar sığdırdığına
Bakmadınız asla..
Oysa,
Baksaydınız görecektiniz mutlaka.
Sevgi orda,şefkat orda,aşk orda..
Kocaman bir dünya gizlidir orda...

Melahat Çetinkaya

Bakmalı

Gönülden seveni anlamak için
Boya posa değil göze bakmalı
Dil terennüm eder ah canım cicim
O na yürek katan öze bakmalı.

Kıvılcımlar ateş olur harlanır
Şöndüğünde kalan köze bakmalı.
İnsan oğlu öfkelenir darlanır
Durulunca yüzü yüze bakmalı.

Yürürken el ele hayat yolunda
Dönüp bıraktığı ize bakmalı.
Her aşk çiçeklenir bahar dalında
Yaprak döker iken güze bakmalı.

Gönül dağı boran olur kar olur
Sevgiyle eriten söze bakmalı.
En koyu karanlık şafak doğurur.
Onu kucaklayan töze bakmalı.

Melahat Çetinkaya

Bana Ver

Baharlar senin olsun
Yazlarını bana ver
Teni yakıp kavuran
Köz'lerini bana ver

Geceyi aydınlatan
Gözlerini bana ver
Gülünce güller açan
Yüzlerini bana ver

İkrarla bal damlatan
Dillerini bana ver
Sevdaya kulaç atan
Ellerini bana ver.

Has bahçe senin olsun
Güllerini bana ver
Yangını körükleyen
Yellerini bana ver

Kalbimi mühürleyen
Sözlerini bana ver
Vuslatı müjdeleyen
Tezlerini bana ver

Ezelin senin olsun
Ebed'ini bana ver
Yüreğin kiblem olsun
Mabedini bana ver.

Melahat Çetinkaya

Başımız Diktir Bizim

Özümüz merttir bizim
Düşmana isyan çeker
Sözümüz serttir bizim
Ciğerlerini söker

Yazımız kıştır bizim
Bahara hasret çeker
Dilimiz bakıştır bizim
Yüreği deler geçer

Yüzümüz güleçtir bizim
Küsünce hüzün çöker
Sevgimiz ilaçtır bizim
Gönül derdini söker

Başımız diktir bizim
Bükerse hasret büker
Kavlimiz tektir bizim
Gönlümüz vuslat çeker

Melahat Çetinkaya

Bazen

Bazen hırçın bir deniz gibi,
Döver hüznün dalgaları yürek sahillerini
Bazen süt dökmüş kedinin sessizliğiyle
Bekler tırmalama zamanını.
Bazen de akreleşir acılar
Sokar can damarını.
~~~; ~~~; ~
Bazen bir salyangoz misali
Çekilip kabuğuna,
Geceler dizersin ipe.
Sabırla çeke çeke.
Dalar gözlerin uzaklara,
Bir işaret fişeği bekler sevgiden yana.
Aydınlansın diye yüreğinin mahzeni.
Umut sararsın makarana habire.
~~~; ~~~; ~
Bazen bir çift martı havalanır içinden
Yolu sevgiye düşen.
Eritir solundaki buzulları yavaşça.
Şefkatli bir el dokunur çocuk ruhuna.
Bir yangın başlar derinden
Isınır göz bebeklerinde üşüyen gülüşlerin
Başlar mutluluk düşlerin..
~~~; ~~~; ~
Bazen,
Şaklanıp hayatın duldasına
Öpersin sevginin dudaklarından.
Yalnızlığın küf kokan ellerine inat,
Dersin ki yüreğine,
Durma öyle.
Hadi bir mucize yarat.
~~~; ~~~; ~
Ektiğin keşkelerin hasat mevsimi geçti
Aşılabilirle.
Öykünüp martılara
Uçma vaktidir şimdi.
Sevgiye aşka.
Ama,
BAZÉN yetersiz kalırsa,
Yüreği uçurmaya.
Daima demelisin hiç bıkmadan daima.....

Melahat Çetinkaya

Bekleme

Ne yazda ne bahardayım
Dönülmez akşamlardayım
Yarınsızım firardayım
Bekleme hiç ben gelemem.

Yağmur yüklü buluttayım
Kayıp giden umuttayım.
İntiharda huduttayım
Bekleme hiç ben gelemem.

Yollara döşedik mayın
Yıkıldı gönül sarayım
Karardı güneşim ayım
Bekleme hiç ben gelemem.

Arasatta çıkmazdayım
İnfazı veren hazdayım
Kalemimi kırmaktayım
Hasret çekmede ustayım
Bekleme hiç ben gelemem.

Yıktım bütün köprüleri
Yaktım giden gemileri
Savurdum göğe külleri
Bekleme hiç ben gelemem ...

Melahat Çetinkaya

Bekler Sevenler

Nasıl beklerse bahar,onu getiren cemreyi.
Nasıl beklerse yağmur,toprakla öpüşmeyi.
Dalda sararan meyve yere düşmeyi.
Şehir vaktinde bülbül, gül ile sevişmeyi
Öyle bir hasretle bekler sevenler...

Hayalle umudu harmanlayarak
Can kadar yakınken,tan kadar uzak
Gönül gözü ile kucaklayarak,
Ayları yıllara ekler sevenler.
Godot'u bekler gibi bekler sevenler...

Tutkulu bir aşkla soluk soluğa,
Koşarken vuslata çıkmaz yollarda.
Kahrolup sevdanın zindanlarında
Tahir'le Zühre' ye benzer sevenler.
Ahirette bile bekler sevenler...

NOT: TÜM ŞAİR DOSTLARIN SEVGİLİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

Melahat Çetinkaya

Ben

Bakmayın gülücük saçan yüzüme
Sessiz hüznlerin şairiyim ben.
Kapılmayın yokuşuma düzüme
Kuruyan göllerin nehriyim ben

🌼 💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼
💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼

Yükü sevda, yolu uzak şilebin
Limanda bekleyen tehiriyim ben
Aklımla kalbimi çarmıha gerdim
İmkansız düşlerin şiiiriyim ben

🌼 💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼
💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼

Yağsa da başıma kar boran duman
İnadına açan kardelenim ben.
Bülbül sitem edip kırsa dalımdan
Kanadın okşayıp gül verenim ben

🌼 💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼
💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼

Kapadım gözümü yad'ın gözüne
Kayıp bir ülkenin şehiriyim ben
Dokunmayın yüreğimin közüne
Aşkın panzehiri,zehiriyim ben

🌼 💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼
💕 🌼 💕 🌼 💕 🌼

Sevgiyi kutsayan şiirler yazan
İnsana uzanan dost eliyim ben
Pervaneler gibi kanadı yanan
İslahı imkansız bir deliyim ben

Melihat Çetinkaya

Ben Annemin

Ben annemin tek kızı,
İşvesi nazı iki gözüydüüm.
Gidemediği okul,sökemediği yazı,
gülmeyen kaderinin gülen yüzüydüüm.

Gelecek düşlerinin aydınlık penceresi,
Umut türkülerinin güftesi bestesiydim.
Haksızlığa,zulume biat etmez nefreti,
Onun direnen yanı,isyân sesiydim.

Annemin çiğ altında kalmış kadın yanıydım.
Sessiz çığlıklarının,sesi onaranıydım.
Baskıyla köreltilmiş aşk güdüsünün
Gençlik hayallerinin yaramaz ceylanıydım.

Ben onun nar tanesi,nur tanesiydim
Yemeyip yedirdiği,içmeyip içirdiği
Dünyalara bedel bir tanesiydim.
Onurla anlattığı yegane hikayesi,
Nasırlı elleriyle dikerek büyüttüğü,
Mutluluk ağacının tek meyvesiydim.

Melahat Çetinkaya

Ben Seçilmem Seçerim

Sevince yar elinden zehir olsa içerim
Hüzün ekse gönlüme ,mutluluğu biçerim
Yağ elin yargısını takmaz güler geçerim
Değecek sevda için canımdan vazgeçerim.

Bir tek kusurum vardır
Ben seçilmem seçerim

Yüzüne yansımali ,yüreğinin aynası
Dürüstlük hamuruyla yoğrulmalı mayası
Öderim böyle aşkın ,ne ise faturası
Ecel şerbeti olsa ,bir dikişte içerim

Şansa bırakmam asla
Ben seçilmem seçerim

Gülünce yüreğimde goncalar açtırmalı
Hayat çıkmazlarında başı dimdik durmalı
Atınca aşk okunu on ikiden vurmali
Vuslatın yollarında koşarak yorulmalı

İşte onu tek geçerim
Ben seçilmem seçerim

Hem sevgili olmalı ,hem de en iyi dostum
İçirmeli sevdayı gözüyle yudum yudum
Ondan geçmeli yolu ,mutluluğun huzurun
Böylesi sevgiliyi ,başıma taç ederim

Demem buymuş kaderim
Ben seçilmem seçerim

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Beni Güzel Hatırla

Ay uyurken sessizce gecenin kollarında
Gözlerinde yıldızlar uuurken sabaha
Yüreğimden öperek sevdiğini fısılda
Duyarım, hissederim, beni güzel hatırla.

Yaramızı gl belle, gözün gibi bak ona
Kanadıkça stne Őir sr ara sıra.
Bu umarsız sevdadan ne kaldıysa zulanda,
Sakla onu bir ömür beni güzel hatırla.

Sevdiğim aşk dikenim, batıp geçtin canıma
Baldıran zehri gibi yayıldın damarıma
Haram kılmıŐ vuslatı dokunan yazgımıza
Yürek yangınlarında beni güzel hatırla

Melahat etinkaya

Beni Hatırla

BENİ HATIRLA

Sürgününde zamansız bir sevdanın
Tutuşup yanarken beni hatırla
Yürekte kanayan gizli yaranın
Üstünü sararken beni hatırla

Zamansız vedalar güz vurgunudur
Üşüyüp donarken beni hatırla
Gönül hasretlerin yol yorgunudur
Sevdayı sınarken beni hatırla

Bütün duyguların ağır yaralı
Sessizce kanarken beni hatırla
Gönül dağın fırtınalı boralı
Güneşi ararken beni hatırla

Cemrelerle gelen bahara inat
Güllerin solarken beni hatırla
Kıraç yüreklerde yeşermez hayat
Koparıp yolarken beni hatırla

Ay dolanıp pencereye vurunca
Uykuya dalarken beni hatırla
Uzanır yalnızlık boylu boyunca
Gözlerin dolarken beni hatırla

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Beni Yeniden Doğur Anne

Bilsen nasıl yorulduğum yaşamaktan anne.
Beni senin gibi sevip, anlamayanların içinde.
Kesseler bir damla mutluluk akmaz kanımdan inan.
O kadar işte...

Diyorum ki bazen,
Geçip zaman tünelinin içinden
Çocuk olsam yeniden.
Karıştırırsam çekmeceleri
Döksem öteberiyi içimi döker gibi.
Dağıtsam gamı kederi evin her köşesine
Altını üstüne getirsem Dünya'nın
Dünya düşse üstüne
en sevdiğin vazonun.
Ve sen bana kızsan yine eskisi gibi
Tatlı sert ama...
Ben hiç oralı olmasam.
sarılısam sana,hemencik yumuşasan.
Devam etsem haylazlığa.
Toplayıp mahalle arkadaşlarımı
Örgütlesem oyunda...
Yaşamı çekilmez kılanlara.

Sabahleyin tavukları yemlesem.
Kırsam üç beş yumurtayı toplarken.
Sen hiç bilmesen.
Bilsen de bilmezden gelsen.
Yine de bana harçlık versen
Gitsem bakkala.
Kıstırma yapsam,lokumla bisküviden
Ne çok severdik değil mi annem.

Ertesi gün yine,
Uyanıp güneşle birlikte.
Atsam kendimi hayatın kollarına.
Çiçekleri sulasam sürahiyle.
Yaptığın uçurtmanın kuyruğuna yapışıp,
Yarıssam kuşlarla,bulutlarla göklerde.
Saçlarını yıkarken bebeğimin,
yağmur damlası olup düşsem gamzelerine.

Ya da,
Yakan top oynarken mahallede,
komşunun camını kırsam kazayla
Kovalasa beni,
yakalayamasa..
kaçarken soluk soluğa
Düşsem evin avlusunda.
Kanasa da dizlerim,
acımadı ki desem.
Sen yine de öpsen..öpsen...

Sihirli dudaklarınla.
hemen iyileşse yaralarım.

Öyle dalsam,öyle dalsam ki oyuna.
unutsam dertlerimi.
VE sen o kadife sesinle çağırırsan beni.
*Akşam oldu gel artık eve *diye
Koysam sesini yüreğimin içine,
Saklasam bir ömür,
en kıymetli hazinem diye.

Bana öğüt versen yine.
Okşayıp saçlarımı şefkatli ellerinle
Uslu ol kuzum desen
Koysam başımı dizlerine
Uyusam bütün gece..
Hiç uyanmasam...
Çocuk kalsam öylece...

Beni bir sen anlarsın işte.
Bıktım yetişkin olmaktan.
Kaçıp gel cennetinden bir günlüğüne.
Beni yeniden doğur anne.

Melahat Çetinkaya

Bilir misin Sen...?

Yüreğın pır pır edip uçarken aşka,
Aklın ok attı mı kanatlarına.
Mutluluk bir adım ötede iken,
Hiç sürgün ettin mi kendini ona.
Acıyı kederi alıp koynuna,
Öl desem, yaşarken ölür müsün sen,
Çaresizlik nedir bilir misin sen...?

Melahat Çetinkaya

Bilmem

Bozuldu dünyanın çarkı düzeni
Abad eder zulmedeni ezeni
Kötülük gölüne dalıp yüzeni
İnsanlık boğmakta naçar mı bilmem

Pir elinden aşk badesi içenler
Cehalet kökünü kazıp biçenler
Şu feleğin çemberinden geçenler
İlmin kapısını açar mı bilmem

Kursak yol üstüne sevgi dergahı
Kalmasa kimsenin kimse de ahı
Hakikattir hakkın kutlu felahı
Erenler hu deyip uçar mı bilmem

Gülüne sarılıp yaşarken diken
Sevdadır aşığın boynunu büken
Vuslat yollarına hasretlik eken
Dost hesap vermekten kaçar mı bilmem

Aşk oduna yanar yürek çırası
Acılardan imbiklidir şırası
Toplansa cem ile sevda şırası
Mutluluğa kucak açar mı bilmem

Melahat Çetinkaya

Bilmesin

Kuşlar sakın söylemeyin o yare
Onu hala sevdiğimi bilmesin.
Bulamadım ayrılığa bir çare
Hüzün ekip derdiğimi bilmesin.

Mutluluk maskesi takıp yüzüme
Şuursuzca güldüğümü bilmesin
Onsuz hayat yük oluyor özüme
Hasretinden öldüğümü bilmesin.

Mutsuzluk uçurum düştüm en dibe
Kurtuluşum uzanacak dal ile
Yaktım düşlerimi ben bile bile
Canı dara çektiğimi bilmesin.

Geceleri düşlerime çağırıp,
Sayıklarken hep adını bağırap,
Nedametin ateşiyle kavrulup,
Çıra gibi yandığımı bilmesin.

Anıların acıların üstüne
Umut sürüp sardığımı bilmesin
Aylar var ki hasretim gül yüzüne
Nasıl naçar kaldığımı bilmesin.

Dönse diye yaradana yalvarıp
Türbede mum yaktığımı bilmesin
Gönlümü tüm şevdalara kapayıp
Yollarına baktığımı bilmesin.

Hazanla savrulan yapraklar gibi
Yağmuru bekleyen topraklar gibi
Denizi arayan ırmaklar gibi
Çağlayarak aktığımı bilmesin.

Sır vermeyin gökteki yıldızlara
Dokunmayın şarkılara sazlara
Benzedi yüreğim bir yanardağa
O da yanar yakınımaya gelmesin.

Melahat Çetinkaya

Bilmezdim

BİLMEZDİM

Bilmezdim eğilmez asi başımın
Gün gelip boynunu bükeceğini
Sevdayla girdiğim it dalaşının
Önünde pes edip çökeceğini
Seni tanımadan sevmeden önce

Bilmezdim bir selamın kalbi uçurduğunu
Bir gülüşün güneşi doğdurduğunu
Bir bakışın fırtınayı durdurduğunu
Sevdanın olmazı oldurduğunu
Seni tanımdan sevmeden önce

Umutların sınırında beklerken
Bir sözüne bin bir anlam yüklerken
Hasretinle ayı yıla eklerken
Bilmezdim kalbimin ritimsiz attığını
Seni tanımadan sevmeden önce

Bilmezdim uzağın yakınlığını
Hasretin hüzünler takındığını
Gözünü gözümde sakındığını
Bilmezdim aşkın ömre ömür kattığını
Seni tanımadan sevmeden önce

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat etinkaya

Bir Aşk Masalı

Düşler denizinde yüzen gemiler,
Sevda adasına yelken açıyor.
Umut kadehine dolan hayaller,
Dökülünce yere elem saçıyor.

Pembe şafaklarda bekler sevgili.
Gülün yaprağına güneş ekerek.
Hasret bandıralı bir aşk gemisi,
Yüreğe ağ atıp gider çekerek.

Aydınlığa kefen biçer geceler
Atmak için yalnızlığın koynuna
Dil tutulsa kalem aşkı heceler
Yükler suçu şiirlerin boynuna.

Sessiz harfler gülüşünden habersiz.
Ağıt dizer mısra aralarına.
Kapatır fanusa koyar nefessiz.
Ayrılığı fısıldar kulağına.

Eller kelepçeli ayakta zincir.
Kale duvarları aşılmaz engel.
Yürek şahin olsa elden ne gelir.
Felek atmış kanadına bir çengel.

Can dayanmaz bunca ağır cefaya.
Uçar gider yuvasından kuş gibi.
Güneş batır,kavuşamadan Ay'a,
Dünyada bir varmış,bir yokmuş gibi.

Melahat Çetinkaya

Bir Daha

Yürek hançerlendi dostun eliyle
Ama yıkılmadı dimdik ayakta
Güzelim duygular kapıldı sele
Çıktığı kaynaktan bin mil uzakta

Söner içimdeki orman yangını
Kundaklayan eli tutmaz bir daha
Gün olur unutup bozar andını
Sahte sevgileri yutmaz bir daha

Sevgi yavrusunu yitiren ceylan
Avcı tuzağına düşmez bir daha
Tecrübeyle akıllanmış insan
Vurulduğu yoldan geçmez bir daha

Binip vefasızın gönül atına
Hayal ülkesine gitmez bir daha
Kanıp bir baharlık saltanatına
Şeyda bülbül gibi ötmez bir daha

Şiir sürüp kapatır her yarayı
Acısa da kanı akmaz bir daha
Hasar gördüyse de gönül sarayı
El verip onarır akıl ustayla..

Melahat Çetinkaya

Bir Destandır Çanakkale

Yedi Düvele ders veren
Tekbirle ölüme giden
Şehadet şerbeti içen
Düşen candır Çanakkale
Bir destandır Çanakkale ...

Anafarta Conk Bayırı
Düşmanlara mezar oldu
Kanlı emeller boğuldu
Büyük önder orda doğdu.
Kızıl tandır Çanakkale
Bir destandır Çanakkale

Zafer takıyla taçlanmış
Şeref şandır Çanakkale
Şehit kanıyla yazılmış
Bir destandır Çanakkale ...

Melahat Çetinkaya

Bir Devin Aşkı

O mavi gözlü bir devdi
Anadolu diye bir güzeli sevdi.

Sevdalı değil, karasevdalıydı
Kerem ile Aslı,
Ferhat ile Şirinin aşkı,
Masaldı onun sevdasının yanında.

Daha ömrünün ilk baharında,
Ölümü göze aldı
Bu yüce sevda uğruna.

Takıp ardına milyonları,
Kendi gibi sevdalıları,
Yaktı özgürlük ateşini Samsunda.

Büyüdü bu ateş. büyüdü bir anda,
Volkan olup yayıldı Anadoluya.
Dolaştı elden ele, özgürlük meşalesi.
Erzurumdan Sivasa,
Sivastan Ankaraya...

O mavi gözlü bir devdi..
Anadolu diye bir güzeli sevdi.

Bu yüce sevda uğruna,
Yüreğini kurşun, başını siper etti.
Yunanlıya İzmirli mezar,
İngilize İstanbullu dar etti.

O mavi gözlü bir devdi.
Anadolu derler bir güzeli sevdi

Sonra oturup masa başına,
Ülkeyi bir güzel imar etti.
Canından çok sevdiği sevgiliyi,
Hepimize yar etti.

O mavi gözlü bir devdi.
Anadolu derler bir güzeli sevdi...

Melahat Çetinkaya

Bir Dostu Olmalı İnsanın

Bir dostu olmalı insanın
Kavak gibi dosdoğru
Bir çınar gibi ulu.
Duymadan en ufak kuşku,
Yaslayacağı sırtını.

(? ~ • ~ ;) (? ~ • ~ ;)

/- /-

.? ? ...? ?

Bir dostu olmalı insanın,
Gelişiyile iç ısıtan.
Limon çiçekleri gibi,
Kokusu uzaktan duyulan.
Kara günde Hızır olan.

(? ~ • ~ ;) (? ~ • ~ ;)

/- /-

.? ? ...? ?

Bir dostu olmalı insanın,
Saat sınırı olmadan
Kapısını çalacağı.
Derdini,sevincini
Katıksız paylaşacağı.
Omzunda ağlayacağı.

(? ~ • ~ ;) (? ~ • ~ ;)

/- /-

.? ? ...? ?

Bir dostu olmalı insanın,
Aynaları aratmayan.
Şöyle dobra,şöyle candan
Hatalarını anlatan.

Kapalı gözünü açan.
Uyur iken uyandıran.
Ama canını yakmadan
Bunu ustaca yapan ...

(? ~ • ~ ;) (? ~ • ~ ;)

/- /-

.? ? ...? ?

Bir dostu olmalı insanın,
Neşesine neşe katan.
Hüzünlerini paylaşan
Olsa da havadan sudan,
Sohbetine doyumlayan.

(? ~ • ~ ;) (? ~ • ~ ;)

/- /-

.? ? ...? ?

Bir dostu olmalı insanın,
Uçurumun eşiğinden,
Var gücüyle çekip alan.
Ya da birlikte atlayan,
Asla pişmanlık duymadan.

(? ~ • ~ ;) (? ~ • ~ ;)

/- /-

.? ? ...? ?

Şimdi böylesi dost bulmak
Bir ütopya biliyorum.
Ama,imkansız da olsa,
Umut bu ya diliyorum.
Ölesiye istiyorum ...

Melahat Çetinkaya

Bir Gül Yangınıdır Şiirin Sesi

Güneş çekip perdesini Dünya'ya
Devredince nöbeti Ay'a
Bir yıldız yağmuru başlar gecede.
Uçurur Zümrüt-ü Anka Kuşunu
Zamanı sonsuzluğa bağlayan.
O efsunlu bilmece.

Her gece bir giyotin sallanır baş ucumda
İsyanlarda kefen giyer yüreğim.
Uyuyan bir volkanın bacasından sıçrayan
O minik kıvılcımda tutuşur imgelerim
İyi kiler firarda,diz boyu keşkelerim.

Kafesini kıran muhabbet kuşu
Bir zakkumun dallarında şakırken
Gözlerim uzak bir hayali okşar.
Asumanı saran ay ışığında.
Özlem dokur ellerim fesleğen yaprağında.
Sürer ıtır kokusunu cömertçe
göğsümün sol cebinde bir bilinmeze.

İhtilal arifesindedir yüreğim.
Hayal penceresinden sızan umut ışığı
Damıtıp kuşkulu düşünceleri
Aydınlatır gönlümün dehlizlerini.
Aklım yüreğimin elinde rehin.
Yorgun patikalarda arar
Aşkın ayak izlerini.

Başlar içimdeki aşk senfonisi
Tam da bu demde,
Yaşanası bir öykünün ön sözünü yazarken,
Kağıtla kalemin payına düşen
Bir gül yangınıdır şiirin sesi.

Melahat Çetinkaya

Bir Vahadır Aşk

Aşk en güzel duyguları,
Köpürte köpürte akan
Bir nehirdi aramızda.
Ne bir sandal,ne de bir dal
Bulamadık geçmek için karşıya.
Yine de,
Suları aydınlatan gün ışığında,
Umuda uzanan bir yol aradık
Tutunmak için hayata.

Uçsuz bucaksız bir tünelde.
Kuşarken soluk soluğa.
Çaresizlik yağlı bir urgan gibi
Dolandı boynumuza,
Sabır ki,
isyan türküleri söyler nicedir.
Yıldız kayar,ay susar.
Geceler işkencedir.

Yenilgiler bir tufan gibi çöker üstüne.
Dağılır ordugahın,
tabur tabur kaçarak
komutanı en önde.
Çeker teslim bayrağını.
Yegane kazancın ise,
Ganimetleridir aşkın.

Kapanır perde.
söner içinde.
Hayal penceresinden sızan umut ışığın.

Anlarsın ki,
Çöl ortasında
Kaktüsler gölgesinde yeşeren.
Bir vahadır aşk.
Gözünü gönlünü doyuran.
Ama,
bir kum fırtınasıyla
Yerle bir olan.

Zira,
Olmayacak düşlerse bir sevdanın katili.
Aramayın boşuna cesedi vurmaz kıyıya.

Bu durumda,tek çare,
Yüreğe gömmektir aşkı
Acının tabutuyla.

Melahat etinkaya

Biri Olmalı

BİRİ OLMALI

Gündüz hayalinde gece düşünde
Günü aydınlatan bir gülüşüyle
Ebem kuşağının yedi renginde
Gönlünü mest eden biri olmalı ...

Yüzüne bakmaya kıyamadığın
Onsuz nefesini duyamadığın
Tatlı dillerine doyamadığın
Düşmanı dost eden biri olmalı ...

Yitik baharları bulup getiren
Çorak yüreğinde güller bitiren
Uzaktan el edip hasret çektiren
Aklını zay eden biri olmalı ...

Kanında kıvılcım ,canında ateş
Gecede mehtabın sabaha güneş
Hem arkadaş ,hem sevgili ,hem de eş
Uğrunda can veren biri olmalı ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Biz Hep Direndik

Biz her devirde,
hep direndik.
haksızlığa,zulme karşı.
hiç pes etmedik.
Ve dilenmedik kimseden,
Özgürlüğü barışı...

Ondandır,
Bu,ayağı yerde,
başı göklerde oluşumuz.
Ondandır,
Bu,onurlu dik duruşumuz.
Ve ondandır,her daim,
Yüreği Atatürk sevgisi,
Vatan aşkıyla,
Gümbür gümbür vuruşumuz..

Melahat Çetinkaya

Biz Uyurken

BİZ UYURKEN

Biz uyurken mışıl mışıl
Rehavetin kollarında .
Haramiler su başını tuttular
Ellerinde yeşil başlı kılıçlar,
Su içerken ceylanları vurdular .

Öyle sinsî ,öyle hain sessizce
Beklediler yıllar yılı tetikte .
Biz uyurken onlar uyanıktılar...

Biz uyurken marşlarla türkülerle
Onlar örgütlendiler ilahilerle .
Önce dallarını budadılar çınarın
Sonra dadandılar köküne ..
Biz uyurken kardeşlerim ,dostlarım
Onlar uyanıktılar her yerde ...

Yoksul halkı ve gençleri
Devşirip birer birer
Yeşil sermaye gücüyle
Müritlik titri verdiler

Atatürk 'e aydınlığa
İlkelerine ,devrimlerine
İlime ve bilime
Azılı düşman ettiler
Biz uyurken kardeşlerim
Onlar köşeyi döndüler...

MÇK

Melahat Çetinkaya

Bizden Değil

Nefreti zarara sevgiyi kâra
Yazıp okumayan dil bizden değil
Halkını düşürüp yokluğa dara
Hakkı dokumayan kul bizden değil

Kudret pazarında caka satarak
Mazluma zulmeden el bizden değil
Hainle anlaşıp saflar tutarak
Barışa uzanan yol bizden değil

Saraylarda saltanattan dem vuran
Gerici zihniyet hal bizden değil
Yandaşı kollayıp,yoldaşı kıran
Herkesi sarmayan kol bizden değil.

Çakma jönlere hiç inmiyor sahneden
Alkışla kutsayan el bizden değil
Esip gürleyerek dağdan tepeden
Millete gaz veren yel bizden değil.

Kimi sağır,kimi dilsiz,kimi kör
Solumuz kararsız, sağ, bizden değil
Hem bağcıyı döver,hem üzümü yer
Çiğlikler yankısız dağ bizden değil.

Köle gibi çalışsak da nafile
Büyüyüp boy veren dal bizden değil
Öldü ruhlarımız toplu cinnette
Omuzda taşınan sal bizden değil.

Melahat Çetinkaya

Bizden Zarar Gelmez

Biz herkese,
Çıkarsızca selam veren
İnsanlığı erdem bilen
Bütün hayvanları seven
Dost için canını veren
Oyuncaklarını kendisi yapabilen
Renkli kalemlere,bilyelere hazinem diyen
En güzel gişisini bayramda giyen
Komşu çocuğunu kardeşi bilen
Sevgiyi yüreğinde güneşle demleyen
Bir simidi bile bölüşüp yiyen
Cefaya da,sefaya da eyvallah diyen
Büyüğünü sayıp küçüğü seven
Yağmur sonrası beliren,
Gök kuşağı gibi gülümseyen
Bir nesilden geliyoruz.
Bizden zarar gelmez kimseye..
Bu böylece biline....

Melahat Çetinkaya

Bizdendir

Yetimi giydirip yoksul doyuran
Haksızlığa karşı hakkı kayıran
Evvvel ahir edep erkan buyuran
Ünlü ünsüz, dinli dinsiz bizdendir

El verip düşeni yerden kaldıran
Gönül heybesine sevgi dolduran
Ağlayanı muhabbetle güldüren
Yanlı yansız, gamlı gamsız bizdendir

Eli silah ,eli kalem tutanlar
Meydanlarda, nutuk, peşrev atanlar
Güzel sözle zehire bal katanlar
Zengin fakir,hanlı hansız bizdendir

Ayrı gayrı durmak yakışmaz bize
Düşmanı birlikte getirdik dize
Gün oldu aşk ile geldik göz göze
Bugün yarın, sonlu sonsuz bizdendir

Memleketin altında ve üstünde
Vatan için ölen her can bizdendir
Yürüyorsa Atatürk'ün izinde
Katettiği ilim irfan bizdendir

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Bizim

Villasında atlas halı
İbrişim kuşaktan şalı
Yürüyüşü fiyakalı
Eser geçer yeli bizim .

Hakkı bilmez darası var
Altını var parası var
Makamı var tuğrası var
Cebimizde eli bizim .

Bahar ile yaz onların
Çalgı çengi saz onların
Güç onların söz onların
Yağar dolu seli bizim .

Geçimden yana derdi yok
Sırtı sağlam karnı da tok
Evleri var blok blok
Kapısında kulu bizim

Akareti akarı var
Evlisi var bekarı var
Altında dört çekeri var
Çamur atan yolu bizim

İşitince övgü sözü
Gülümser gülmeyen yüzü
Her lafı ömür törpüsü
Törpüleyen kolu bizim

Seçim zamanı gelince
Pek güleçtir pek te ince
Atar dili döndüğünce
Alkışlayan deli bizim

melahat çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Bizim Oğlan

Pas verirdi her gördüğü güzele
Kendini Bred pit sandı bizim oğlan
Kokladığı güller döndü gazele
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Kaytan bıyıklıydı hem yakışıklı
Adı piyasada çapkına çıktı
Çaktırmazdı ama biraz kaçıklı
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

İki de bir kuaföre uğrardı
Saçlarını biryantınle tarardı
Göze hoş olsa da gönle zarardı
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Mavi boncuk dağıtırdı herkese
İnanırdı kızlar ona ne dese
Hali tavrı ile tam bir vesvese
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Hacı Murat ile caka satardı
Olur olmaz işkembeden atardı
Benim diyen kazanovadan betardı
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Her meclise paldır küldür dalardı
Bir kız görse dıdağını yalardı
Gaza gelip bıyığını da burardı
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Baba parasıyla her gün içardı
İçip içip kendisinden geçardı
Çapkinlıktı bu hayatta tek derdi
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Yaş kırka dayandı hala aymadı
Kaç kadından tekme yedi doymadı
Evdeki hesap çarşısına uymadı
Hep bu yüzden bekar kaldı bizim oğlan

Eller gibi işi gücü yok idi
Her zaman karnı tok sırtı pek idi
Gün oldu paralar suyunu çekti
En sonunda rezil oldu bizim oğlan

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Böyledir Ahvalimiz

Hüzünler tıka basa,sevinçler karaborsa
Alıyoruz damardan öldürmeyecek dozda...

Hırs, intikam, gösteriş olmuş yaşam biçimi
Hasret kaldık huzura bir sigara içimi.

Hayatın aynasından bakınca kendimize
Kıvrılmış yatıyoruz yıkıntılar içinde.

Mülteci sevgilerin ömürlük illizyonu
Kesşmiyor umudun mutlulukla vizyonu.

Yürürken kötülüğün çıkmaz sokaklarında
Yitirdik iyiliği insanlık kavşağında.

Dört yılda bir oynanır demokrasi oyunu
Sonra kurdun önüne yem ederler koyunu.

Pasta büyük olsa da düşmez bize bir dilim
Vizyondan inmeyince dalavereli film.

Savaşı kutsadıkça öteledik barışı
Duyulmuyor yukardan kardeşlik yakarışı.

Karanlığın düğümü çözülmüyor bir türlü
Düşünce sürgülüdür dudakla dil mühürlü.

Sizden bizden diyerek vatandaşı ayırdık
Kimisine kör bakıp kimisini kayırdık.

Gün oldu atı etle, iti otlamayız
Cinnet kıvamındayız kafayı tam sıyırdık.

Son dakika haberi böyledir ahvalimiz
Ağlanacak hallere gülüyor ahalimiz..

Melahat Çetinkaya

Bu Dünya Kimin Dünyası?

İnsanlık çıktı rayından
Kazanç arar kolayından
Razı olmuyor payından
Bu dünya kimin dünyası.

Yok oldu yüce değerler
Eşekler atı eğerler
Haram yeyip helal derler
Bu dünya kimin dünyası.

Hasret kaldık gülen yüze
Gönüller okşayan söze
Çıkamadık bir gün düze
Bu dünya kimin dünyası.

Irmak ağlar toprak ağlar
Geçit vermez yüce dağlar
Barışa hasrettir çağlar
Bu dünya kimin dünyası.

Her şey para çıkar oldu
Hatır gönül yıkar oldu
Canlar tenden bıkar oldu
Bu dünya kimin dünyası.

Melahat Çetinkaya

Bu Gece

Geçip karşısına eski dost gibi
Kendime dışardan baktım bu gece
Gönül derya olmuş görünmez dibi
Ben de ırmak olup aktım bu gece.

Oynamış yerinden köşe taşları
Dokunsalar boşanacak yaşları
Iramış gözünden dost bakışları
Sarılıp boynuna yattım bu gece.

Hazan yeli talan etmiş bağı
Duman sarmış otağını dağı
Delmiş vefasızlar gönül ağını
Demirden zırhımı taktım bu gece.

Acılar dev olmuş neşesi cüce
Ölüm fermanını yazmış gizlice
Çekilmiş köşeye garip sessizce
Alıp fermanını yaktım bu gece.

Gönlünü aşk sarmaşığı saralı
Bütün duyguları ağır yaralı
Kucaklayıp içimdeki maralı
Yüzüne sevgiyle baktım bu gece.

Yıldızlardan taç kondurdum başına
Aşkı adak ettim sunak taşına
Tebessüm ekledim her bakışına
Mutluluk resmini yaptım bu gece.

Melahat Çetinkaya

Bumerang

Sevenlerin yüreğine,
İstemsizce rdğ,
Demir kafestir gurur.
Can kuşu içinde çırpınır durur.

Ellerine kelepçe
Ayağına pranga,
Diline lal vurulur.
Uçmak ister uamazsın.
ırpındıka kanatları kırılır.

Bile bile itiğin,
Baldıran zehridir gurur.
İini yakar kurutur.
Ne öldürür ne ondurur
Sürgün eder kalbini aşka sevgiye.
Ve
Tabiri caizse,
Aşkın bumerangıdır gurur.
Atanı da atılanı da vurur...

Melahat etinkaya

Bundan Böyle

Ağlamak yok bundan böyle
On Kasım geldi diye
Direnmek var senin gibi
Düşmanlara hainlere
Yürek elde silah belde ..
Kenetlenip sevgi ile
Birbirimize kardeşçe

Bundan böyle her on kasımda
Okumak var Bursa Nutkunu
Hainlerin suratına
Bilenmiş yürekler ile
İşte o gün bugün diye
Sızlanmak yok bundan böyle
Atam bizi kurtar diye

Bundan böyle on kasımda
Sana biat sana ant var
Etmek için dünyayı dar
Atatürk düşmanlarına
Korumak var ölümüne
İlke ve devrimlerini
Kurduğun cumhuriyeti
Sen rahat uyu Atam
Çizdiğin aydınlık yoldan
Dönmez geri bu aziz vatan .

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Bundan Sonra

Döküldü gönlümün gülü yaprağı
Çekildi suları, çorak toprağı
Viraneye döndü sevda otağı
Hazan yeli olup es bundan sonra

Pirim yok yalana, sitemli söze
Kar döktün içimde harlayan köze
Derde deva olsa gelmez göz göze
Aklım yüreğime küs bundan sonra

Yıkıldı köprüler, kapandı yollar
Sevgiyle açılıp saramaz kollar
Ne yaz kaldı artık ne de ilkbahar
Mevsimler dumanlı pus bundan sonra

Bitmişse özüme olan güvenin
Adı aşk olamaz bu serüvenin
İstemem değmesin elime elin
Nafile konuşma sus bundan sonra
Selamı sabahı kes bundan sonra.

Çalsan da bir zaman ahir ömrümden
Başardın düşmeyi gözden gönülden
Bülbül olsan vefa bekleme gülden
Bendeki değerini hiç bundan sonra
Ayrılık zehrini iç bundan sonra.

Melahat Çetinkaya

Çakal Sürüsü

Uzanmış yatıyor kanlar içinde
Daha yirmisinde şehit Mehmet'im
Terör kol geziyor türlü biçimde
Bitmiyor haini bu memleketin

Kimi dağda ulur kimi şehirde
Kanla besleniyor çakal sürüsü
Ayağı mecliste eli zehirde
Canla besleniyor çakal sürüsü

Boğazına kadar batmış balçığa
Havlayıp duruyor emperyal iti
Düşürmüş canları hain pusuya
Buna savaş diyor alemin biti

Bu ülkenin ekmeğini yiyerek
Aşına baldıran zehri katanlar
Biz ezildik biz horlandık diyerek
Emperyalin uşaklığını yapanlar

Tarihte adınız esameniz yok
Ne soyunuz belli ne de sopunuz
İhanete bu milletin karnı tok
Eli kanlı hainsiniz topunuz...

Yerde kalmayacak şehidin kanı
Ödetiriz bedelini gün be gün
Zül sayarız yaşadığınız her anı
Topluca imhanız Türk'e toy düğün.

Melahat Çetinkaya

Çat Kapı Gel

Hiç düşünme çat kapı gel bir gece.
Kuralım dost sofrasını birlikte.
Kıralım sohbetin belini yine.
Başlayıp havadan sudan,
İneriz en derinlere...

Memleket sevdamız depreşir birden
Edebiyat parçalarız en güzelinden.
Şiirler okuyup Nazım' dan, Kulebi' den
Kurtarız ülkeyi kötülerin elinden...

Gece sünüp ay denize düşünce,
Yakamoz toplarız belki gözgöze.
Hele bir de,
dokunursa yaramıza elimiz
Kah ağlar, kah güleriz,
Efkarlı şarkıların nağmelerinde...

Hiç düşünme,
çat kapı gel bir gece.
Kuralım çilingir sofrasını yine,
Okuyalım canına ayrılığın hasretin.
Sen anlat ben dinlerim.
Ben diyeyim sen dinle..
Yüz vermeyelim sessizliğin sesine.
Günaydın diyelim güneşe güne...

Melahat Çetinkaya

Çınaraltı Çocukları

Savaştepe İlçesinde
Asrın en güzel mektebinde
Koca Çınarın gölgesinde
Nice hayallere daldık
Öğretmenlik hevesiyle
Yanıp tutuşan canlardık

Öğretmen Marşı ile
Çınlatırdık ufukları
Çınaraltı çocukları

Dostluğu kardeşliği
Dürüstlüğü mertliği
Sevgide cömertliği
İdeal öğretmenliği
Yaşayarak öğrendik
Egoyu, kibri yendik

Öğretmen Marşı ile
Çınlatırdık ufukları
Çınaraltı çocukları

Vatanın her köşesinde
Kederinde neşesinde
Aydınlık meşalesinde
Atatürk aşkıyla yandık
O'nun yoluna adandık.

Öğretmen Marşı ile
Çınlatırdık ufukları
Çınaraltı çocukları

Eğitimin neferiyiz
İlim irfan rehberiyiz
Atatürk'ün askeriyiz
Vatanın gönül eriyiz
Bu uğurda can veririz

Öğretmen Marşı ile
Çınaraltı çocukları..
Çınlatırdık ufukları

Melahat Çetinkaya

Çöpçü'dür Zaman

Gözlerimdeki hüznün eylül tortularından
Gülüşümü gül yüzlü çocuklara adadım
Yasaklarla korumaya alınınca düşlerim
Sustu içimdeki geveze kuşlar.
Belkileri keşkelere kaptırdım.

Ve şimdi,
Dudağımda binlerce söz ölüsü
vedaların silahıyla vurulmuş.
Yaşasa şiir olurdu her biri
Alfabenin aslarıyla yoğrulmuş.

Keskin bıçak aklımın kestiği damarından
duygularım kanamaktan kangren
İlaç kar etmezmiş buna
Öyle söylerdi annem.

Hangi yöne dönsem
Yarama çarpıyorum.
Pervaneler misali.
Kolay değil ateşi,ateş ile söndürmek
Bana bir ırmak gerek.
Ve bir rüzgar ıslığı en delisinden.
yelkenleri yeniden şişirecek.

Yolunu yitirmiş bir gezgin gibi
Arıyorum içimde kaybolan hazineyi
anladım ki,
Yeniden yazmam gerek kalbimin şifresini.

Düşmeden yüreğime en son cemre
Tutunamam dallarına baharın.
Yeniden çıkar mı bilmem
Kozasından kelebek kanatlarım.
yeşermeden acının köklerinden
umudun mavi hazzı
Getiremem ilk yazı.
desem de zaman zaman,

Diyor ki ustam,
Geç bunları bi kalem.
Bedeli acılarla ödenmiş,
katline hüküm verilmiş aşklardan
ne varsa geriye kalan,
Hepsini silip süpüren çöpçüdür zaman.

Melahat Çetinkaya

Deniz Kızı Antalya

DENİZ KIZI ANTALYA

Torosların eteğinde bir güzel ,
Uzanmış sere serpe sahile
Yıkar saçlarını her gece
Yakamozlar içinde
Akdeniz'de ....

Bir ayağı ,
Alanya Kalesi'nde ,
Diğeri Fethiye' de .
Almış avuçlarına kumu güneşi ,
Dağıtır turistlere
Altın portakal gibi .
Dudakları hep ıslak ve nemli
Öpmekten binlerce sevgiliyi ...

İçersin yudum yudum
Yıllanmış şarap gibi ,
Onun güzelliğini ...
Doyamazsın tadına .
Temmuz akşamlarının .
Sarhoş eder insanı .
Söyletir en güzel şarkıları
Bir başka güzeldir burada ,
Akdeniz akşamları ...

Yatağında deniz kızı Antalya
Sevişir seninle sabaha kadar
Tutkulu bir sevdıyla .
Gidemezsin artık bir daha
Başka bir aşka , başka sevdaya
Esir eder insanı ,
Deniz kızı ANTALYA .

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Deyimlerle Taşlama

Bugün yine işi gücü başladım
Haddim aşip bir şiire başladım
Deyimlerle onu bunu haşladım
İnşallah erenler duymazlar beni

Doğmamış çocuğa mintan biçenler
Atı alıp Üsküdar'ı geçenler
Sabah akşam zem zem suyu içenler
Korkarım cennete koymazlar beni

Açar ağzını da yumar gözünü
Hiç kimseden esirgemez sözünü
Gülümserken gören var mı yüzünü
Bal kabağı gibi oymazlar beni

Aman vermez ezilene ezenler
Varlık deryasında yoksul yüzenler
Al gülüm ver gülüm olmuş düzenler
Kızıp havuç gibi soymazlar beni

Yukarda kaynarken cadı kazanı
Aşağıda kurulur can pazarı
Çarmıha gererler oyun bozanı
Bilirim adamdan saymazlar beni

Burnu yere düşse eğilip almaz
Su üstüne yazı yazar okunmaz
Pire için yorgan yakar hiç tınmaz
Bu kafayla kolay aymazlar beni

Eli kalem tutar yazmaz gerçeği
Karıştırır çengi ile köçeği
Gül diye satılır zakkum çiçeği
Alıp bir vazoya koymazlar beni

Şiir yürekli der aşma haddini
Toplama başına şeytanı cini
Çek hicivden elini eteğini
Çiğ çiğ yeseler de doymazlar seni .

MÇK

Melahat Çetinkaya

Direniyor Türkiye'm

Ağacıyla parkıyla
Bilinçlenmiş halkıyla
Onurlu duruşuyla
Direniyor Türkiye'm

Kadını erkeğiyle
Yaşlısıyla genciyle
Özgürlük bilinciyle
Direniyor Türkiye'm

Tencere tavasıyla
Kemiğiyle kasıyla
Kuvvayi edasıyla
Direniyor Türkiye'm

Dayağına gazına
Copuna tomasına
Diktanın baskısına
Direniyor Türkiye'm

Dayatmacı yönteme
Ayrımcı egemene
Çağ dışı zihniyete
Direniyor Türkiye'm

Yalana ve talana
Halkını horlayana
Sabrını zorlayana
Direniyor Türkiye'm

Aydın gelecek için
Hak ve adalet için
Özgür yaşamak için
Direniyor Türkiye'm

Melahat Çetinkaya

Dosta Doğru

Yüreğimde sevgi seli
Akar gider dostta doğru
Açar yediveren gülü
Kökar gider dostta doğru

Hasret otağ kurup cana
Vurunca kedere gama
Selam salarım kuşlarla
Uçar gider dostta doğru...

Hayat kovan bizler arı
Toplarız dostlardan balı
Gür akar sevgi pınarı
Coşar gider dostta doğru...

Melahat Çetinkaya

Dönüşün Muhteşem Olmalı

Dönüşün muhteşem olmalı.
Kapatmalı hasret yüklü arayı.
Kanatmalı kabuk tutmuş yarayı.
Öyle gelmelisin ki,
Yer yerinden oynamalı.

Sen gelince,
Ağaçlar çiçeğe durmalı.
Mevsim bahar olmalı ...
Güneş bir başka doğmalı
Yosun tutan pencereden
Hayat devam etmeli kaldığı yerden..

Sen gelince,
Gökyüzü ağlamalı sevincinden
Yağmur ormanları gülerken.
Gökkuşuğu çıkmalı birden.
Sevdanın yedi renginden.
Vuslat şarkıları söylemeli bir keman
Hüzünlü tellerinden ...

Menekşeler bakarken ormanın kuytusundan,
Tutuşmalı gökyüzünde yıldızlar.
Kalbim uyanmalı sensizlik uykusundan
Gidişin sessizliğin sesiydi ama,
Dönüşün muhteşem olmalı bana ...

Melahat Çetinkaya

Dört İşlem

Bildiğim tüm sayıları
Yazdım alt alta,
Topladım aşkla.
Böldüm günlere aylara.
Çıkardım sensizliği
Çarptım sıfırla,
Dört işlemin sonunda,
Mutsuzluk çıktı ortaya..

Melahat Çetinkaya

Dur Kaptan

Dur kaptan!
Dinle beni.
Sakın demirleme bu limana
Güzelim yüreğini.
Tekin değil burası.
Uçurum dört bir yanı.
Ve yaslandığı dağların başında
Bitmez tipisi boranı.
Bak işte,
Fırtına başladı bile.
Güvenme palamara.
Kır dümeni alargaya.
Değiştir rotanı.
Git başka limanlara.

Hem biliyor musun?
Yıllardır çalışmıyor bu deniz feneri
Yanıltır seni.
Kır dümeni kaptan,
Uzaklaş çabuk buradan.
Yükün ağır ve değerli.
Çektiğin bayraktan belli.
Demir atma buraya
Batar güzelim gemi.
Benden söylemesi.
Bak başladın yalpalamaya
Git buradan kaptan.
Netameli bu liman.

Melahat Çetinkaya

Durdurun Dünya'yı İneceğim Ben

Durmadan dönüyor şu yalan dünya
İşini bilenler çıkıyor Ay'a
Garibanlar yalın ayak hep yaya
Durdurun Dünya'yı ineceğim ben

İtibar paraya makama ise
Bunun için herkes yalaka ise
Onurlu yaşamak tu kaka ise
Durdurun Dünya'yı ineceğim ben...

Geçilmişse adaletin ırzına
Güven yoksa bugün ile yarına
Ayaklar baş başlar ayak olmuşsa
Durdurun Dünya'yı ineceğim ben ...

Dünya değersiz, semersizse
Katilin, hainin şerefsizse
Yokluk ve yoksulluk kaderimizse
Durdurun Dünya'yı ineceğim ben ...

Tapusu güçlünün elinde ise
Yükü hep garibin belinde ise
Onlar hep efendi biz köle ise
Durdurun Dünya'yı ineceğim ben ...

İsyan ediyorum böyle hayata
Yoksul ata biner varsıllar yata
Böylesi yaşamak en büyük hata
Durdurun Dünya'yı ineceğim ben...

Melahat Çetinkaya

Düş Yorgunu

DÜŞ YORGUNU

Sağır ve dilsiz gecelerde
Uykuyu asıp çengele
Düslere dalıyorum rastgele
Peşin fiyatına taksitle
Düş alıp satıyorum sevenlere
İşte tam da bu demde
şiiir çığlık çığlığa
Çekerken bayrağını göndere
Mülteci bir aşkın sessiz yüreği
Gelip oturur baş köşeye
Ay ışığı elleriyle tutup elimden
Götürür masallar ülkesine
Hükmü yoktur orada artık gerçeğin
böylesi gecelerde...

Az gider uz gider
Dere tepe düz gider
Çıkarız Umut Dağının zirvesine
Yaşarız orada ölesiye
Dedim ya,
Ben umut yolcusu
Hazan vurgunu
Düş yorgunuyum ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat etinkaya

Ebedi Aşk

Aşılmaz engeller dağlar olsa da
Kâderin ördüğü ağlar olsa da
Vuslata kapalı yollar olsa da
Hala kalbimdedir özeldir yerin

Esen kavak yelim tatlı belamsın
Dudakta tebessüm dilde kelamsın
Beklediğim haber kutlu selamsın
Adın aşk soy adın hüzündür senin

Sensiz gözlerim kör dilim lal oldu
Gönlümü hasretin hicranı vurdu
Sanma ki bu aşkın miyadı doldu
Yaşama sevincim özümdür benim.

Yıllar su misali akıp gitse de
Ayrılık tokadı çakıp gitse de
Bu sevda masalı mutsuz bitse de
Gelmeyen baharım yazımdır derim.

Vazgeçmedim senden bunu bilesin
İsterse tüm dünya üstüme gelsin
Ömrüm yalnız seni sevmekle geçsin
Bin cefa çeksem de hazzımdır derim

Haçerleyip can evimden vursalar
Öldü deyip namazımı kılsalar
Son dileğin nedir diye sorsalar
Mahşerde kavuşmak sözümdür derim.

Melahat Çetinkaya

Eldin

Sen en uzak mesafaden
Gelip kalbime dokunabilen
sihirli eldin.

Bir düşün kollarında uyuturken gönlümü
İyot kokulu imbatlarla ıslanmış
Gözlerimdeki nemi
Alıp götürsen seldin.

Şiir yüklü son şilebin kaptanı.
Deniz kızının aşkı.
Lacivert geceleri sabahlara bağlayan
Çoban yıldızı.
Önce yıldız arasından,
Kayıp gönlüme girendin.

Gelişin bahar muştusuydu
Gidişin eylül tortusu..
Karaladım üstünü o hüzünlü demlerin.
Boğazında düğümleirken hıçkırıklar kalemin,
Nasıl da duyarsızdın...
Nasıl da el din...
Sahi sen kimdin
Benim neyimdin...

Melahat Çetinkaya

Eller

Eller var ellerin hası.
Siler yürekteki pası.
Okşarken dindirir yası.
Şevgiyle şefkat ustası
plesi,tapılası
Annemin güzel elleri..

NOT: Bir eliyle beşigi,diğeriyle dünyayı sallayan tüm annelere sevgiyle....ANNELER GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN.

Melahat Çetinkaya

Ey Hayat

EY HAYAT !

Ey hayat şunu iyi bil ki,

Benim için yazdığın

Hiç bir kötü senaryoda.

Oynamıyacağım asla.

Haberin olsun .

Git kendine başka oyuncular bul

Oskar onların olsun ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Eylül

Yaz'ın ter dökerken esmeyen rüzgar
Başladı yaprakları uçuşturmaya.
Güneş saklambaç oynuyor sanki.
girip çıkararak bulutlara.
Bir muzurluk yapacak besbelli...
Derken,
Başladı camları silmeye birden.
Yağmurun hamarat elleri..

Aman tanrım o da ne...
Demeye kalmadan daha,
Kabuk değiştiren bir yılan gibi
Soyundu doğa ana,
Alları yeşilleri,
Koydu Yaz sandığına,
Naftalinledi.

Ve
Giyindi
Altın sarısı varaklarla süslenmiş kaftanını
Süzülüp girdi sessizce.
Açık kalan kapıdan içeri.
Oturdu baş köşeye
Hüzünlü Eylül güzeli.

Gök yüzünde öbek öbek uçuşan kuşlar.
Yüklemiş kanatlarına göçü,
Vedalaşıyor çığlık çığlığa
Akşam sefaları,sardunyalarla.
ve
Bir çınarın dallarında salanan
Bozulmuş yuvaları,anılarıyla.

Dışarıda nefes nefese bir sonbahar.
İçeride yazdan kalma düşlerle,
Duvarda türküler içmiş bir saz asılı.
Beklerken çalınmayı,
Bunca hüznün arasında
Bir bebek geldi Dünya'ya
Sevinç çığlıklarıyla.
Eylül koyduk adını.
Seslendik üç defa kulağına.
Adını sevsin diye.
Seslin diye sonbaharı.

Melahat Çetinkaya

Ezber Bozan Aşk

Acı eşiği yüksek,mülteci duyguların
Yürekte demlene demlene
Nirvanaya ulaştığı
Ay kesigi güneş yanığı bir aşk bu...

Sevgisi dudak payı
Hasreti ağrı dağı
Umudu müebbet sanığı
Güz vurgunu,yol yorgunu.
Ayağı yerde başı göklerde
Zümrüdü Anka'nın kanatlarında saklı
Ezber bozan bir aşk bu...

Melahat Çetinkaya

Faili Meçhul

Faili meçhul bir cinayetin kurbanıydı aşk
Bütün sözcükleri koyup üst üste
Uyak olsun diye şiire
Dedim haydi sıraya durun ikişerli
Alın yanınıza denk düşen imgeleri,
İleri marş marş.
Bulup getirin bize
Bütün faili meçhulleri..

Dediler usta,
Her çiçeğin kokusu farklı olsa da,
Her aşkın kanaması aynı yerdendir.
Tıpta kalp,
Şiirde yürek diyorlar ona.
VE
Gerçekleşmeden beyin ölümü
Nakli yok başkasına...

Sonu hüsrarla biten tüm masalarda,
Çırpınıyordu aşk.
Acının duvarında,serin su başlarında
Bir umut ışığı,bir geçit arıyordu.
Olmayacak hayallerin dehlizlerinde
ve bir ceylan ağlıyordu sessizce
Hayatın dizlerinde.

Sustu bütün şarkılar
sustu umutlar.
Bir ateşin koynunda uyuyoruz yan yana
Hüzünler boy veriyor
Yediveren bağlarda.
İsyanlarda bastırılmış duygular
Yama tutar mı acep yürekteki yırtıklar.

Neye dokunsak yanıyor ellerimiz
Anlaşıldı yine,
hasrete seferberiz.
Gün geçtikçe,
Azalıyoruz git gide
içimizde.
kurban ederek aşkı,
Faili meçhul bir cinayete.

Melahat Çetinkaya

Farkımız Olsun

FARKIMIZ OLSUN

Mademki yaşamak farz oldu bize
İnsanlık sıcacık kürkümüz olsun
Kul olmadan hadsiz ile densize
Onurlu yaşamak farkımız olsun

İnsansa düşünen en yüce varlık
Yaşamasın kimse fakirlik darlık
Eşit pay edilsin şu bahtiyarlık
Dünya dönen lunaparkımız olsun

Feyz alınmaz gürleyenden esenden
Farklı düşünene kızıp küsenden
Bilgiçlik taslayıp ahkam kesenden
İlim irfan diyen farkımız olsun

Doğruluk dürüstlük ersin menzile
İtibar görmesin desise hile
Atatürk aşkıyla verip el ele
Cumhuriyet dönen çarkımız olsun
Özgürlük bitmeyen şarkımız olsun

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Farzet

Yalancı baharda açan çiçekler
Kırlangıcın kanadına göç ekler
Hangi yürek sonsuz vuslatı bekler
Bu sevda ağını örmedik farzet

Kaderle kesişen yoldan geçerken
Ya sen geç kaldın ya da ben erken
İmkansız bir aşka elveda derken
Sevdayı yokuşa sürmedik farzet

Denedik dönmüyor feleğin çarkı
Dilimizde hep o hüznü şarkı
Kalmadı yarının bugünden farkı
Hayatla kavgaya girmedik farzet

Hiç güneş görmedi karlı dağımız
Hep hazan yaşadı gönül bağımız
Güzel bir rüyaydı yaşadığımız
Uyandık kabusla görmedik farzet

MÇK

Melahat Çetinkaya

Gece Düşleri

Gece hüznün perdesini çekince gözlerime
Hayalin dolar odaya Ay ışığıyla nefes nefese.

Başlar düşlerin raksı fısıltıyla can cana
Yansır yüreğimizden duvarlara, aynaya.

Ve bir hüzzam şarkıda birleşir ellerimiz
Tutuşturur yangını hasretle kederimiz

Ölümsüz bir sevdanın kollarında uyurken
Bir serçenin telaşı korkusudur ürküten

Sessizce yazıyoruz gecenin şiirini
Bozmasın diye sesler bu anın sihirini

Tan yeri ışığıyla çalarken kapımızı
Çöker yüreğimize ayrılık denen sızı

Sarıalım sıkıca geldi veda zamanı
Mümkün olduğu kadar uzatalım bu anı.

Derken nefes nefese gitti hayal perisi
Bitti bir ömre bedel çılgın gece düşleri.

Melahat Çetinkaya

Geceler Neyin Oluyor Senin?

Ay oturmuş pencereimin önüne
Konuşmaya yeni başlamış geveze çocuk gibi
Bıkmadan, yorulmadan hevesle
Seni anlatır bana.
Neymiş efendim,
Bir aşk masalında tutkulu bakan
Geceyi aydınlatan
Ateş böceğiymiş gözlerin
Söylesene sevgili
Geceler neyin oluyor senin.?

Saman yolundan kayıp firar eden yıldızlar
dizildiler karşıma,
Yorgun bir küheylan gibi soluk soluğa.
Seni anlattılar bana
güya...
Yalnızlıktan üşüyen,
Kelebekmiş ellerin
desene sevgili,
Geceler neyin oluyor senin.

Homurdanırken yukarıda
Yağmura gebe bulutlar.
Devrilir gökyüzünün kazanı birden.
Cama vuran her damla
çisil çisil usulca
Seni anlatır bana.
derler ki,
Gök kuşağına sarılmış hasretin
Söylesene sevgili,
Geceler neyin oluyor senin.

Her gece bir baskın yaşar yüreğim.
Yasaklı düşlerin sığınağında.
Eşkiya duygularla.
Aşk sessizce akan bir ırmak gibi,
Bulur yolunu zifiri karanlıkta.
Kuşlar mutluluk taşırken kanatlarında
Nöbet tutan şafağa,
Ötüşüp cıvı cıvı,
seni anlatır bana.
Söylesene sevgili,
Hayal mi, gerçek misin?
Geceler neyin oluyor senin....

Melahat Çetinkaya

Gecenin Dansı

Yüksek promüllü duygular eşliğinde,
Başlar hüznlerle gecenin dansı.
Doldurup gönül kadehine içerken aşkı
Sarıp bedenini uçan ruhuna,
Bırakırsın kendini gecenin kollarına.

Bilirsin ki,
Sert rüzgarlara direnen uçurum çiçekleri
Sevda bezirganında,
Umut dokuyan ellerle tutunur hayata.
O eller ki,
Çekip alır kör kuyulardan Yusuf'un gözlerini.

Düşünsene,
Düşlerin gecelere sığmadığı günlerde
Yüzümüze ayna tutan bir deli,
Sevmek her zaman vuslata ermek değil ki,
Pusatsız teslim olmaktır aşka demişti.

Bırak sürsün sabaha kadar gecenin dansı
Ve eşlik etsin ona bütün aşklar masalsı...

Melahat Çetinkaya

Gel

Gün olur da beni özlersen eğer,
Kalbinin sesini susturmadan gel.
Umuda saldığım son güvercinin,
Kanadını kırıp,küstürmeden gel...

Yağmur sonrasında açan gün gibi
Baharda dal veren bir sürgün gibi
Hiç gitmemiş gibi,daha dün gibi
Uzatma yolları,kestirmeden gel...

Düşmeden dalından son sarı yaprak,
Şarmadan bedeni bu kara toprak,
İster koşarak gel,ister uçarak,
Vuslat ateşini bastırmadan gel...

Melahat Çetinkaya

Gel de ek Fişi

Son sürgünümdür bu sensizliğe
Alaca karanlığındaım sevdanın.
Aklımdan gözlerin geçer her gece
Yüreğimden mevsimsiz ayrılığın sancısı.
Fırtınalı bir eylül düşer baharıma
Hüzün bu dağların çok yabancıısı.
Gelip otağ kurdu yamaçlarıma...

Sana dair sakladığım ne varsa,
Sırtlayıp hayatın hamallığına
Sessizce taşıyorum.
Tanığımdır, gecelerle şiirler,
Bedenimle ruhsuz dolışıyorum.
Beyin ölümümü bekliyor kalbim.
Tutmaz dikişi...
Ellere bırakma gel de çek fişi...

Melahat etinkaya

Gelme İstemem

Baharda hazanı seçtikten sonra
Ayrılık zehrini içtikten sonra
Gönül bu sevdadan geçtikten sonra
Ağzınla kuş tutsan gelme istemem

Sildi bulutların gök kuşağımı
Kar boran kapladı gönül dağımı
Kuruttun çağlayan aşk ırmağımı
Engin deniz olsan gelme istemem

Aşk mıydı suyundan içtiğim pınar
Yıkıldı sırtımı verdiğim çınar
Kırıldı sevgiyle uçan kanatlar
Telli turna olsan gelme istemem

Söndürdü yangını son seher yeli
Uçtu elimizden aşk kelebeği
Kar etmez ne özür ne de teselli
Derde deva olsan gelme istemem

Yetim kaldı şiirlerim düşlerim
Vuruldu vuslata uçan kuşlarım
Hüsran ile bitti peri masalım
Beyaz atlı prens olsan istemem.

Melahat Çetinkaya

Gelsin

Dünya handır biz de hancı
Yaşamak yürekte sancı
Baş tacı olmuş yalancı
Hakikatı öven gelsin

Sular boz bulanık akar
El ,dönüp yüzünü yıkar
Gözümüz toprağa bakar
Özümüzü döven gelsin

Sattılar arı namusu
Her köşede ayrı pusu
Ahbap oldu kurtla kuzu
Bu gidişe söven gelsin

Ülke Edirne'den Kars'a
Parsel parsel oldu arsa
Edep haya karaborsa
Aç gözleri oyan gelsin

Durmaz damarda kanımız
Yurda fedadır canımız
Arşa çıkar figanımız
Sesimizi duyan gelsin .

Çıkıp yüceden bakanlar
Şırça sarayda yatanlar
Halkın derdinden ne anlar
Derde derman olan gelsin

MELAHAT ÇETİNKAYA□

Melahat Çetinkaya

Giderim

Anlarım sevgiyle rolün farkını
Kırarım feleğin dönen çarkını
Bir bakışla irak edip yakını
Kapıyı çarpmadan çıkar giderim
✪ ✣ ✤ ✥ ✦ ✧ ✩ ✫
✬
İçimde depremler faylar kopsa da
Yüreğimi yılan çıyan soksa da
Sırtıma saplanan zehir oksa da
Kanaya kanata çeker giderim
✪ ✣ ✤ ✥ ✦ ✧ ✩ ✫
✬
Hazana tutulan yaprak misali
Yağmuru arayan toprak misali
Dağlardan süzülen ırmak misali
Çağlaya çağlaya akar giderim
✪ ✣ ✤ ✥ ✦ ✧ ✩ ✫
✬
Göçmen kuşlar gibi çığlık çığığa
Bırakıp kendimi sonsuz boşluğa
Kalsam da uçarken soluk soluğa
Umutlardan kanat takar giderim
✪ ✣ ✤ ✥ ✦ ✧ ✩ ✫
✬
Kılavuzum olur seher yıldızı
Karanlığa selam çakar giderim
Bırakmam ardımda yürek enkazı
Meydan ateşinde yakar giderim.

✪ ✣ ✤ M ✥ Ç ✦ K ✧ ✩
✫ ✬

Melahat Çetinkaya

Gitmek Bazen

Acıyı kederi vurup sırtına
Sığınıp kendi doğrularına
Yürek yangınını koyup avcuna
Bir kova soğuk su dökmektir gitmek.
Hasreti sineye çekmektir gitmek...

Gözlerini gözlerinden kaçırıp
Gerekirse bin dereden su bulup
Sevdiğini inkar etmektir gitmek
Kalanı yaşarken makbere koyup
Üstünü vedayla örtmektir gitmek...

Emek verip büyüttüğün sevdayı
Boğup yüreğinde kendi elinle
Müebbet cezanı çekmektir gitmek
Gülistanı talan edip yerine,
Baldıran dikenini ekmeektir gitmek...

Melahat Çetinkaya

Gitsin

Güvendiğin dağa karlar yağınca
Gönül güneşini bulut sarınca
Yüreğin amansız yaralanınca
Üzülme şiirle sarıver gitsin

Gül ektiğin bağda diken bitince
Sabrın sonu gelip cana yetince
Kederlenip düşünme ince ince
İpinin ucunu salıver gitsin.

Yerli yersiz sana sitem edene
İkide bir başın alıp gidene
Seviyorum tapıyorum dese de
İnanma sözüne gülüver gitsin

Ahde vefa yoksa aşkın özünde
Büyütme boşuna onu gözünde
Ayrılığı kutsuyorsa çözümde
Dönüşsüz bir bilet alıver gitsin

MÇK

Melahat Çetinkaya

Gitti

Güneşe tutulan kardelen gibi
Yandı haresiyle eridi bitti
Güneş mi bulutun ardına sindi
Gelirim demişti gelmedi gitti.

Tutuştı narına yanar yüreğim
Dürbünüm yok uzakları göreyim
Ne zamandır yar yolunu gözlerim
Dönerim demişti dönmedi gitti.

Seni seviyorum derdi her zaman
Ne of dedi, ne ah dedi, ne aman
Sadakatı tamdı vuslatı yaman
Uğruna can kurban der idi gitti.

Ruhuma gecenin karası düştü
Gönlüme hüznler dertler üşüştü
Cefayı sefaya kattı bölüştü
Gözümdeki ışık fer idi gitti.

Bakışıyla canıma can katardı
Gülüşüyle kederimi yutardı
Sevmek ne ki, ilahım der tapardı
Sevdaya adanmış ser idi gitti

Bekledim yolunu gelir diyerek
Bazı ağlayarak bazı gülerek
Anladım yalanmış sevmek sevilme
Güzel bir rüyaydı yaşandı bitti...

Melahat Çetinkaya

Gönül

Zamanın içinden bir nehir gibi
Çağlayıp akarak geçiyor ömür
Şakisi yar ise, yok lamı cimi
Zehri bal eyleyip içiyor gönül

Akıl fikir ile turlarken arşı
Sevdalık üstüne yüreğin marşı
Yelkenli misali rüzgara karşı
Deryayı yarararak geçiyor gönül

Kuruyan dalları budayıp bir bir
Yediveren güller açıyor gönül
Sevgisiz bir hayat çekilir değil
Kinden köşe bucak kaçıyor gönül

Vuslatın yolları çıkmaz sokaksa
Temmuz sıcağında üşüyor gönül
Hayalle gerçekler kucak kucağa
Dögüşürken yere düşüyor gönül

Gök kubbe altında yerin üstünde
Ne ektiye onu biçiyor gönül
Tacı tahtı bırakıp yer yüzünde
Aşkla sonsuzluğa uçuyor gönül

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Görün Bizi

Adalet yerini bulsun
Zalimin zulmü yıkılsın
Eşitlik baş tacı olsun
Siz o zaman görün bizi
Çiçek çiçek derin bizi.

Doğruya selam durulsun
Eğrinin boynu vurulsun
Hâinden hesap sorulsun
Siz o zaman görün bizi
Düşte hayra yorun bizi.

Boğsun karıncalar fili
Yıkılsın forsu afili
Yayılsın sevginin dili
Siz o zaman görün bizi
Petek petek örün bizi.

İpek olsun dut yaprağı
Şarap koksun üzüm bağı
Gülsün şehitler otağı
Siz o zaman görün bizi
Eşe dosta sorun bizi.

Kimseye etmeden aman
Tüterse bacada duman
Tadına doyulmaz yaşam
Siz o zaman görün bizi.
Kainata sorun bizi.

Kış bitip ilkbahar gelsin
Umut dalları yeşersin
Mutluluktan meyve versin
Siz o zaman görün bizi
İlmek ilmek örün bizi.

Kösler davullar vurulsun
Şölenler toylar kurulsun
İnsanlık zirveye vursun
Siz o zaman görün bizi
Dost düşmana sorun bizi.

Aydınlansın ülke ufku
Yüreklerde aynı tutku
Paylaşınca mutluluğu
Siz o zaman görün bizi
Erenlere sorun bizi.

Ayrı gayrı unutulsun
Kardeşlik halaya dursun
Düşman hırsından kudursun
Siz o zaman görün bizi

Huzur ile yorun bizi.

Melahat etinkaya

Götür Bizi

Gökte uçan telli turnam
Kanadında götür bizi.
Mevlana 'nın dergahında
Yunus Emre otağında
Eylen biraz yatır bizi...

Sevgiye hasret çağımız
Başı dumanlı dağımız
Dosta açık kucağımız.
Kötülüğe aşınayız
İyiliğe batır bizi.

Pir sultandır pirlere hası
Dinsin canlarımın yası
Dava insanlık davası
Silinsin gönüller pası
Kerem eyle yetir bizi...

Melahat Çetinkaya

Götürün

GÖTÜRÜN

Alın yüreğimi yare götürün
Hasretlik canına tak etmiş deyin.
Gülmeyen yüzüne sürüp güldürün.
Mutluluğu o da hak etmiş deyin .

Gönlünün aynası gözünün nuru
Kararmış günleri aymıyor deyin
Bir sevda ki, olağana aykırı
Ruhu bedenine sığmıyor deyin .

Ahdine vefalı sadık beklermiş
Ömrünü bu aşka adanmış deyin
Geceyi gündüze katıp eklermiş
Kötü huylarını budamış deyin

Alın bu şiiri yare götürün
Kırılmış kalemi yazmıyor deyin
Kendi yoksa bir resmini getirin
Senden başkasını sezmiyor deyin .

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Gözler

Gözler üzüm karası
Gözler yürek yarası.
Gözler aşk pusulası
Gözler umut zulası
Gözler sevda çırası
Söndürene aşk olsun

-

Gözler deniz mavisi
Gözler yakamoz sesi
Gözler aşk penceresi
Gözler Allah vergisi
Sevmeyene aşk olsun...

Gözler kahve telvesi
Gözler hayal perdesi
Gözler sevda çengisi
Gözler aşk efendisi
Kölesine aşk olsun...

Gözler çağla yeşili.
Gözler hayat iksiri
Gözler çiçek devşiri
Gözler kelebek gibi
Uçurana aşk olsun...

Ah gözler ela gözler

Aşka müptela gözler
O, tatlı bela gözler
Her derde deva gözler
Hastasına aşk olsun ...
Melahat Çetinkaya

Gözleri

Uyuşmaz gerçekte gönlün hayali
Onulmaz düş kuran bilir bu hali
Namlunun ucunda kurşun misali
Çekip can evimden vurdu gözleri

Ne günahı vardı ne de vebali
Bilinmez adresi yoktur eşgali
Okşadı gönlümü onun her hali
Külü tutuşturan kordu gözleri

Hayatın çelmeyi taktığı yerde
Aşk ile düşürdü gönlümü derde
And içelim neşede ve kederde
Var mısın diyerek sordu gözleri

Hüzüne çalardı yeşil haresi
Belli ki derindi yürek yaresi
Başladı böylece aşk efsanesi
Hasreti vuslata yordu gözleri

Ne tanıdık idi ne de yabancı
Geceyi sabaha bağlayan tandı
Kalemi aşk ile şiire bandı
Gönül yarasını sardı gözleri

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Gözlerin

Yavru bir maral gibi
Mahzun bakar gözlerin
Zemheri ayazında
Ateş yakar gözlerin

Nazarıyla cezbeden
Bin bir ümit vadeden
Sunduğu her badeden
Sarhoş eder gözlerin

Peteğinden bal akan
Aşığa kanat takan
Kovaladıkça kaçan
Kelebek mi gözlerin

Kutupta güneş açan
Çölde serap yaratan
Geceyi aydınlatan
Yıldız mıdır gözlerin

Dilsizi dillendiren
Akili dellendiren
Kalbimi çalıp giden
Hırsız mıdır gözlerin

Gözlerin ah gözlerin
Ummanlar kadar derin
Senin en güzel yerin
Yürek yakan gözlerin
Fettan bakan gözlerin

Melahat Çetinkaya

Gözlerin 2

Hazana sarılıp yaprak dökerken
Sevgiyi yeşerten candı gözlerin
Kararan özüme ışık beklerken
Geceyi bitiren tandı gözlerin.

Gözlerin gözüme değdiği zaman
Gülümsedi güneş,güldü asuman
Sarmışken dağımı karlı kör duman
Bir meşale gibi yandı gözlerin.

Yeşil kadehlerde sunup şarabı
Aldı aklım etti beni turabı.
Yağmur sonrasında ebem kuşadı
Vuslatı bahşeden andı gözlerin.

Ne sitemi vardı ne de çilesi
Yoktu bakışların tek bir hilesi
Kuşatıldı baş eğmezin kalesi
Bayrağı çektiren handı gözlerin.

Melahat Çetinkaya

Gözlerin Bayram Şekeri

Gözlerin gönlümün sırat köprüsü
Geçit vermez donuksa bakışların.
Gülünce yaramaz bir çocuk gibi
Değişir ömrümün kısır döngüsü,
Mutluluğa kanat çırpar kuşlarım.

Yağmur sonrasında ebem kuşağı
Nasıl açıyorsa yedi rengini.
Çekip uçurumdan alır yukarı
Döndürür başımı semazen gibi.
Bağışlar yeniden bana hayatı.

Seherde açılan gonca gül gibi
Açılır kirpikler yakar gözlerin
Divane gönlümün bayram şekeri
Yavru ceylan gibi bakar gözlerin.
Atlı karıncada uçurur beni...

Melahat Çetinkaya

Gül Kesigi

Bir gül kesigi var yüretimde
Kaniyor ince ince.
Aksayan gecelerin topal aydınlığında
Umut sürüp üstüne
Öperim alnından yavaşça.
Öptükçe büyüüp güzelleşiyor haspa.
Ve biteviye,
Bozuk musluk misali
Akıyor damla damla içime
Sen ne dersen de,
Ten oradan yarılıyor.
Can oradan sarılıyor sevgiye.

Gecikmiş bir zamanın işkencesinde
Akıl ayrı,gönül ayrı dilden konuşurken sessizce
Sıkışır yüretim bir mengine.
Zaman sensin,aman sen...
Bir eliyle zehir,ötekiyle şifa sunan sen.
Bir bilsen,ah bir bilsen..
Nasıl zordur ikisinden birini seçmek.
Öteleyip şifa olan sevgiyi,
Baldıran zehrini içmek.
Bir gül kesigi var yüretimde
Kapanmaz vuslata ermeyince.

Melahat Çetinkaya

Günaydın

Günaydın güneşe, güne günaydın
Bugüne,yarına,düne günaydın
Günaydın sevgiye,aşka günaydın
Ölümsüz dostluğa,dosta günaydın.
✫ •═ (░ ✫ &#9617 ;) ═
Günaydın,simide,çaya,zeytine
Hayata gülerek,umut ekene
Acıya,kedere, çile çekene
Omuz verip,koşanlara günaydın.
✫ •═ (░ ✫ &#9617 ;) ═
Günaydın yaşlıya,delikanlıya
Fakir fukaraya,biti kanlıya
Doğada yaşayan cümle canlıya
Günaydın tanrıya,kula günaydın.
✫ •═ (░ ✫ &#9617 ;) ═
Günaydın serçeye,ak güvercine
Cennet ülkemize,yüce millete
Günaydın bolluğa ve berekete
Hizmet için gelen,başa günaydın.
✫ •═ (░ ✫ &#9617 ;) ═
Günaydın dünyaya,hasret barışa
Bu uğurda çabalara,yarışa
Hayata bakışa,dimdik duruşa
İnsana günaydın,cana günaydın.

Melahat Çetinkaya

Günebakan Kösünce Güneşine

Günebakan kösünce güneşine
Hüzün bulutları düşer taç yapraklar üstüne.
Eser yaz başında hazan yelleri
Başlar filizkırın fırtınası çiçekte.
Ne dal kalır ne tomurcuk.
Ağlar bir güzel çocuk sessizce
Yüreğın kuytusunda.
Yankılanır dağlarda mutsuzluğın bet sesi
Zamansız ayrılığın suya düşer gölgesi
Yıkılır bir fiskeyle
Hassas gönül perdesi.
Özlem taşır kuşlar kanatlarında
Bilinmez diyarlara.
Sebebidir yaşanan bunca gamın efkarın.
Tutunamaz güneşsiz dallarına baharın.

Melahat Çetinkaya

Haberin Olsun

HABERİN OLSUN

İçimde açtığın derin yarayı
Dikiyorum artık haberin olsun
Vefasız gönlüne son muhtırayı
Çekiyorum artık haberin olsun

Kararan kalbimi zem zem suyuyla
Yıkıyorum artık haberin olsun
Gönlüme çaktığın paslı çivi
Söküyorum artık haberin olsun

Gül bahçeme zehirli sarmaşıklar
Ekiyorum artık haberin olsun
Bitkisel hayattaki aşkın fişini
Çekiyorum artık haberin olsun

Tutarsız tavrından ,egolarından
Bıkiyorum artık haberin olsun
Elimi üşüten güz ayazından
Çekiyorum artık haberin olsun

Battıkça su alan aşk gemisini
Yakıyorum artık haberin olsun
Bu aşk oyunundan aldım dersimi
Çıkıyorum artık haberin olsun ...

MÇK

Melahat Çetinkaya

Hadi Git

Ağzımın tadı yoksa,
günlerdir.
Hasta gibiysem.
Ve boğazımda,
Düğüm düğümse kelimeler,
Buluttan nem kapıyorsam.
Dokunsalar ağlıyorsam.
Ilık ılık kanıyorsam sessizce.
ve derinden,
Artık zevk almıyorsam
Sevdiğim hiç bir şeyden.
Dağ gibi bir hüzün
Çökmüşse gözlerime.
Sebebi sensin diyemem.
yüzsüzce.
Haksızlık olur sana.
Müstahaktır bu bana.

Hadi git!
Git koşarak, uçarak.
Ayrılıktan kanat tak.
Git yüreğime basarak.
Mutluluklar senin olsun.
Bana,
Baldıran tadında acılar bırak.
gönlü güzelim.
Hakkındır mutlu olmak.
Üzülme sen.
Hakkından gelirim ben.
Adım hüzündür, soyadım elem.
Ne sevdalar gömdüm bu yüreğe bir bilsen.
Mezarcı derim kendime hep gülerek.

Hadi git canım.
giderken de,
Al bende neyin varsa
Kalmasın gözün arkada.
İyiyim ben.
Sevdiğini kendi eliyle uğurlayan
Ne kadar deli varsa,
bütün içkiler benden.
Haydi içelim bu gece sabaha kadar.
Şerefine ayrılıkların.
Şerefine salakların.

Melahat Çetinkaya

Hainlere Son Uyarı

Aynı gökyüzünün altında
Aynı toprakta
Aynı evlerde sefaletinizi paylaştık
Gün oldu acımızı sevincimizi paylaştık sizlerle
Ama siz.
Ağalara şıhlara maraba olmanın savaşını veremezken,
Emperyal güçlerin ihanet maşaları olup,
Kan doğradınız bu ülkenin ekmeğine aşına

VE unutmayın ki siz,
Tarihin hiç bir döneminde bağımsız bir devlet olmadınız.
Olmayacaksınız da...
Gün gelecek gömüleceksiniz
Türk askerine kurduğunuz pusularda
Ve boğulacaksınız şehitlerimizin kanlarında..
Gördüğünüz emperyal düşlerinizden,
uyanacaksınız kabuslarla
Ama iş işten geçmiş olacak...

ABD nin maşası olan hiçbir topluluk,
Olduğundan daha iyi bir yaşama kavuşmamıştır bu Dünyada.
En yeni ve en acı örneği yanımızda
Orta doğu bataklığında yaşanıyor.
Aklınızı başınıza toplayın!
Bu vatana ihanetten vazgeçin.

Zira Türk milleti başka milletlere benzemez.
Siz çok iyi bilirsiniz.
Yedi düvele nasıl diz çöktürdüğünü
O zaman bizimleydiniz
Çünkü o zaman siz böyle hain değildiniz
Bu millet,
Sizin gibi bir avuç çakala boyun eğmez.
Eğdirmeye çalışanları da affetmez...
Gün gelir uyanır uyuyan aslan
Görürsünüz* el mi yaman bey mi yaman* o zaman...

Melahat Çetinkaya

Hayal Ustası

Hayal ustasıyım ben.
Elime su dökemez kimse bu konuda böyle biline.
Geceleri,
Muhteşem saraylar inşa ederim hayallerimden.
İçinde hummalı aşklar gezinen.

Kimi zaman,
Hayatın acılarına sıkmak için
Yüreğimin namlusuna sürdüğüm
son kurşunun
Çekerim tetiğini.
Tam patlamak üzereyken,
Tan ağarır birden.
Gelir gerçeklerin yıkım ekibi
Yerle bir eder hepsini.
Kalırım altında enkazımın..

Ama vazgeçmem asla.
Başlarım kaldığım yerden yine gece olunca.
Bir şato kurarım bu kez ince ince
Derebeyi olup hayallerimin.
Dövüşürüm kılıç kalkan.
Kötülüklerle.

Bazen de,
Merdiven kurup hayallerimden gökyüzüne.
Tırmanırım zirvesine umudun.
Serperim güneşin eteklerine.
Çağ suyu bulutlardan olsun.
Işıyla büyüyüp serpilsin diye.
Barışın kardeşliğin dalları.

Ve saman yolundan,
yıldız toplayıp ceplerime,
Ay'a satarım.
Sevmişim yer çekimini uzayın.
Tutunup rüzgarın ellerine
Dans ederim hayallerle.
Kime ne...

Dedim ya,
Hayal ustasıyım ben.
İnadına,sahte neon ışıklarının,
Alıp koynuma hayallerimi öyle yatarım.
Takıp koluma sevgiyi dostlukları,
Hayatın gölgesinde volta atarım.

Her şeye rağmen
mutluyuz.
Hayallerim ve ben.

Melahat Çetinkaya

Hayat Güzeldir

Hayat yolu,dikenli,sarp olsa da
Düşmanların barikatlar kursa da
Yüreğinde,kor ateşler yansa da
Söndür ateşini umutlarınla..
Hayat güzeldir de,sarıl hayata...

Adalet hem topal,hem kör olsa da,
Haksızlık her daim seni vursa da
Acılar kalbinde otağ kursa da
Yıkıver onları neşe topuyla
Hayat güzeldir de assıl hayata...

Karşına hep vefasızlar çıksa da
Gönül köprülerini bir bir yıksa da
Dostların dilinden riya aksa da
Aldırma bunlara,sev inadına
Hayat güzeldir de,sarıl hayata...

Rotanı kendin çiz ele bırakma
Nefret ateşini içinde yakma
Garibin,mazlumun ahını alma
Şapkadan başka şey takma kafana
Hayat güzeldir bee sarıl hayata....

Melahat Çetinkaya

Hayat Ve Biz

Hayat bitmez okul bizler öğrenci
Kimimiz beyazdır kimimiz zenci
Sabırla sınanır yürek direnci
Gün olur azarı,sopayı yeriz
Gün olur her şeye güler geçeriz.

Çözdükçe katlanır sorunlarımız
Ümuda emanet yarınlarımız
Ölene dek dinmez gönül ağrımız
Kızır eşe dosta sitem ederiz
Alır başımızı çeker gideriz.

Şişirir yelkeni çizer rotayı
Koyar başımıza Güneş'i Ay'ı
Mutluluğa kurunca pusulayı
Her limanda bir sevgili bekleriz
Gelse diye hakka dua ederiz.

Biliriz ki hayat en zalim öğretmendir
Başımızı taşlara,vura vura öğretir
Koyduğu kurallarla yaşamayı belletir
Yine de halimize binlerce şükrederiz
Ecel vurunca cana yaşamak güzel deriz.

Hayat ağacının dallarıyız biz
Kimimiz yeşerir kurur kimimiz
Aşk oduyla yanar yüreklerimiz
Sevip sevildikçe sürer neslimiz
Topraktan gelmişiz ona gideriz.

Melahat Çetinkaya

Hayata Tutunmak

Tohumdan fıskıran ağalar gibi
Kök salıp toprağın derinlerine.
Baharı getiren ilk cemre ile
fırlayıp yeryüzüne.
Büyümeğ sevginin güvenli ellerinde.

Tutunup hayata sıkı sıkıya.
Arsız sarmaşıklar gibi,sarılıp sevdiğine,
Dişinle tırnağınla.
umutların düşlerin,
yürekten öpüşlerinle
Uçmak mutluluğun kanatlarında.

Haksızlık ve zulüm dayanmışsa kapına
Senin görevin,
Meydan okumaktır ona.
İsyankar gülüşünle
VE tükürmek zalimin suratına
Bütün gücünle.

Başında kar boran tipi olsa da,
Şişirip yelkenleri umut rüzgarlarıyla
Düşmek yollarına aydınlık yarınların.
Bulutları yırtarak çıkan güneşle,
Denizi arayan martı sesinde,
Çığlık çığlığa söylenen,
Türkü olmak bağlamanın telinde.

Kurmak için daha adil düzeni,
Verip el ele kardeşçesine
Onurlu ve özgürce.
Barış güvercinleri uçurmak
Dünyanın üzerinde.
İşte budur yaşamak..
Budur hayata tutunmak.

Melahat Çetinkaya

Hayatımın Özeti

Kimini yazdım
Kimini bozdum
Kimini çizdim
Kimini sildim
Kimine haykırdım
Kimine sustum
Kimini kaybettim
Kimini buldum
Kimine kırıldım
Kimine küstüm
Kimiyle barıştım
Kimiyle yarıştım
Kimiyle dertleştim
Kimiyle helalleştim
Kimiyle ağladım
Kimiyle güldüm
Kimini öldürdüm
Kimine öldüm
Kimini topladım
Kimini böldüm
Kimine yandım
Kimine söndüm
Kimine inandım
Kimine kandım
Kimini tanıdım
Kimini sandım
Kimiyle uçtum
kimiyle düştüm
Kimine yürüdüm
Kiminden döndüm
Kimini bekledim
Kimini beklettim
Kimiyle yaşadım
Kimiyle öldüm ..
Hayatı özetledim...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Hayatın Kapı Eşiği

Aşk bazen
hayatın kapı eşiğinde beklemektir.
Ne içeri girebilirsin
ne de kalkıp gidebilirsin
beklersin öylece
gündüz gece.

ve bu bekleyiş,
bir tutkuya,
alışkanlığa dönüşür zamanla.
bekleyen umut der
beklenen aşk der buna.

kapı açılır kapanır
açılır kapanır
beklemek
ömrünün sınavıdır
geç geçebilirsen.
sabır baldıran zehridir
iç içebilirsen.

Hayatın kapı eşiğinden girilir her mekana
gir girebilirsen ...
ve oradan çıkılır
mutluluğa, özgürlüğe
çık çıkabilirsen...

Melahat Çetinkaya

Hepsinden Biraz

Yarım kalmış okunmayı bekleyen kitap,
Kafiyesiz bir şiirim.
Bardakta soğuyan şekersiz çay gibi,
Tatsız,kekre, sevimsizim.
Uçurtması tellere takılmış çocuğun
Göğe bakan gözleriyim.
Sapanla vurulmuş kuşun çırpınışı
Yalancı baharın kışiyım.

(¯`·.´¯) .`·.¸.´. ♥ (¯`·.´¯)

Beyaz masa örtüsünün üstünde.
Bir yumrukta dağılmış nar gibiyim.
Duvarda asılı sazım.
Hem yangınım, hem ayazım.
Duygusalım,ahrazım.
Ama yine de,
Yoktur kimseye eyvallahım...

(¯`·.´¯) .`·.¸.´. ♥ (¯`·.´¯)

Dünde kaldı keşkelerim
Bugünüm,boş ver, neyse.
Yarınlarım gebedir belkilere..
Anlayacağın azizim
Hepsinden birazım işte..
Hepsinden biraz...

Melahat Çetinkaya

Her Şey Geçer O Geçmez

Derler ki,
İlaçların son kullanma tarihi
Faturaların ödeme günü geçer
Borcun kazancını,
Boyun yaşitlerini geçer.
Sokağından sütçü simitçi
Beklemediğin ne varsa,
Aklından bin bir düşünce geçer
Ama o geçmez...

Derler ki,
Başının üstünden bulutlar
Saçlarından yağmur geçer
İliklerine kadar.
Göz bebeğinden güneş
Avuçlarındaki ateş
Aklından anılar geçer
Ama o geçmez...

Derler ki,
Yalanlar gerçekleri
Çocuklar çiçekleri
Kuşlar kelebekleri,
Mektup ulağı,
Boynuz kulağı geçer.
Beklerken geride kalanlar
Ömründen vurgunlar talanlar geçer.
Ama o geçmez..

Derler ki,
Köprünün altından sular
Gözünden tatlı uykular
İçini kemiren kuşkular
Kara günler ak muştular
Ardı ardına geçer
Yanında sandıkların karşına geçer.
Ama o geçmez.

Derler ki,
Bedenindeki yorgunluk
Üstüne çöken durgunluk
Dosta duyduğun kırgınlık
Bir zaman sonra geçer.
Ama o geçmez.

Derler ki,
Kurduğun hayaller düşler
Geçtiğin yollar yokuşlar
Ömründen baharlar kışlar
Bedenindeki ağrılar
Geçmez sandığın o yıllar
Işık hızıyla geçer
Geçmeyen tek bir şey var
Aşk acısı diyorlar...

Melahat Çetinkaya

Herkesim Ol Hiç Kimsem Çok

Suda yüzen nilüferim
Batıyorum gölüm derin.
El verenim nefesim ol
Çürür dalda can eriğim
Şessizliğimde sesim ol.

Say ki bir kış güneşiyim
Kuytularında sevdanın
Canı candan yakanım ol
Gönlümün esrik yanına
Sarıp sahip çıkanım ol.

İstemem sultan sofrası
Yüreğim aç gözlerim tok.
Sevgiden olsun azığım
Herkesim ol hiç kimsem çok...

Melahat Çetinkaya

Hesaplar Benden

Usta bana İKİ yürek arası
Biraz sevda sarıver
içinde acı olmasın.
Sosunu da mutluluktan sürüver
Tadı damağımda kalsın.
Yanına bir şişe de şarap aç
İstemem çerez falan
Mezesi şiir olsun.

AŞK Cemal Süreya 'dan
Özgürlük Nazım 'dan olsun.
Savursun küfürleri Can Baba
Kötülerin gelmişine geçmişine..
Ataol Behramoğlu
Ne çok hain var desin bu ülkede.
Ve Orhan Veli,
İstanbul 'u anlatsın bize
Gözleri kapalı..
Özdemir Asaf 'ı da unutma ha..
Anahtar onda.
Sonra kalırız dışarda.

Şükrü Erbaş'ı Abbas Sayar'ı
Rıfat Ilgaz'ı,Ahmet Arif 'i
Hele de
Hasan Hüseyin,
Olmazsa olmazdır
Kavganın direnişin.
Sevdiğim bütün şairleri istiyorum
bu gece.
İçelim birlikte şiirin şerefine
İşte o demde,
Değmeyin benim keyfime.
Ve en güzel şarkılar,
eşlik etsin arka fondan
içinde ayrılık hasret olmayan.

Gel otur yanıma usta.
Yalnız gitmez bu meret.
Kendine de söylemeyi unutma.
Kafamız güzel olunca,
Güler ağlarız birlikte.
Bitince gece,
Sızarsız bir köşede.
Ama itiraz istemem
Bütün hesaplar benden..

Melahat Çetinkaya

Hevesim Var

Ŗu feleğin tekerine,
Çomak sokup gülesim var.
Uzaktan bakıp seyrine
Tekme tokat dalasım var.

Saklayıp baharı yazı
Kışı çöle salasım var
Çekerse bülbülüm nazı
Gülistanda kalasım var

GüneŖi alıp tenhaya
IŖıđını çalasım var
Yakamoz doldurup Ay'a
Okyanusa salasım var.

Sarılıp gök kuŖađına
Gökyüzünde kalasım var
Hayali gerçekte karıp
Mutluluğu bulasım var

Ömür törpüsü yıllardan
Hesabını sorasım var
Çalmasıñ ecel kapımı
Yaşamaya hevesim var
Bu sevdıyla ölesim var

Melahat Çetinkaya

Hırsız

Mevsim sonbahardı, aylardan eylül
Günlerden hüzün ertesi.
Yüreğinin yırtıklarını dikiyordu bir kadın
İğne kirpiklerine taktığı, saçının telleriyle.

Aslında,
Sıkıca kapamıştı kapılarını aşka
Ama,
Her nasılsa,
Açık kalmış gönlünün penceresi.
Rivayete göre,
Tam da oradan girmiş hırsız içeri.

Ve,
Yükte hafif, pahada ağır,
Nesi varsa kadının aşka dair,
Çalıp gitmiş serseri.
Aldırmadan gözyaşlarına.
çığlıklarına.

Kadın şimdi,
Elinde kırmızı bültenle,
Onu arıyor her yerde
yana yakıla...

Melahat Çetinkaya

Hoşça Kal Ay Işığım

Yüreğimin örselenmiş kanatlarında
Mülteci bir aşkın yarası kanar.
Kopardı ipini kaçtı elimizden,
Kuyruğuna sevgi bağladığımız uçurtmalar.
Sensiz ve şiirsiz kaldı yazık,
Gül kurusu akşamlar...

Yaman esti ayrılık rüzgarları.
Kapandı sevgiye açılan bütün kapılar.
Aşkların haraç mezat satıldığı dünyada
Yaşamanın sanki ne anlamı var...

Sen yoksan,ben de yokum.
Kimsesiz bir aşkın ayaklarıyla,
Ucuna basa basa...
Sessizce gidiyorum.
Korksam da yalnızlıktan.
Zamanla alışırım.
Her haline hasretin.
Hoşça kal şiir yüreklim.
Hoşça kal ay ışığım...kıymetlim...

Melahat Çetinkaya

İçiyoruz Yudum Yudum Hayatı

Hayal ülkesinde umut satarak
Ömür hücrelerinde volta atarak
Hüzün kadehine neşe katarak
İçiyoruz yudum yudum hayatı

Aşkı hasret ile tavaf ederek
Bugünü yarına katıp güderek
Bir ileri iki geri giderek
Geçiyoruz adım adım hayatı

Kursak mutluluğa tüm saatleri
Bozar ayarını kaderin eli
Sevda orucunda zaman seferi
Tadıyoruz gıdım gıdım hayatı

Acı içimizde büyür ur gibi
Saklayıp yaşarız gizli sır gibi
Sırtımızda duran bir kambur gibi
Taşıyoruz kadim kadim hayatı

Felek çilesini hızlı sarıyor
Ağaran saçları yıllar tarıyor
Ecel vurmak için fırsat arıyor
Yaşıyoruz koşar adım hayatı

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

İhtimalleri Sevdim

Yasaklarla büyüttüğüm düşleri
Acımasızca doğrayan kör bir bıçaktı zaman.
Düşmek üzereyken boylu boyunca yere,
Her seferinde.
Umudun elleri tuttu ardımdan.
Ne tövbeler bozdum ama olmadı.
Yer demir gök bakırdı
Yoktu hiç sığınağım.
Mutluluk fersah fersah kaçarken yüreğimden,
Ben sana sığınma ihtimalini sevdim.

Şimdiki zamana çekiyorum artık.
Sevmekle ilgili tüm filleri.
Vuslata ayarlarken gönlümün saatini.
Boşaldı zembereği.
Ve sahilde batarken akşam güneşi
Şiirler okuyarak göz göze,
Seninle bir kadeh şarap içme ihtimalini sevdim.

Çarmıha gerilse de tüm hayallerim.
Delmek istedim inadına bu hayatın
Bize koyduğu yaşam ambargosunu.
Umutlardan köprü kurdum uçurumlara.
Bütün yenilgileri temize çektim.
Bilmediğim bir kentin sokaklarında
Kaybolup döne döne ararken seni.
Aniden çıkıp karşıma,
Merhaba diyebilme ihtimalini sevdim.

Her vurguna hazırды imgelerim.
Elimde fermanın solumda yaralarım.
Bir geçit arıyorken gözlerinden gönlüme
Kaderin çözülmez şifrelerinde
Sonu mutsuz biten tüm masalları
Sessizce lanetledim.
Ben seninle bir öyküde buluşma ihtimalini sevdim.

Melahat Çetinkaya

İkilem

Bir yanım gz vurgunu, bir yanım bahar
Bir yanım gl kurusu, bir yanda papatyalar
Bir yanım derya deniz çalkanır durur
Bir yanımda suyu çekilmiş ırmaklar
Hangi yana dönsem başım uğuldar....

Bir yanım da güvercin kanat çırpır
Bir yanımda kırlangıçlar göç sarar
Bir yanımda sevgi pınarı çağlar
Bir yanımda çobanlar kaval çalar.
Hangi yana dönsem yüreğim kanar.

Bir yanım gök kuşağı yağmur sonrası
Bir yanım deli poyraz gz fırtınası.
Bir yanım has bahçe açılır gl goncası
Bir yanımda bitmeyen hayat kaygası
Hangi yana dönsem gözlerim ağlar.

Bir yanım gök mavisini umut yüklüdür
Bir yanım kırılan hüznün küpüdür.
Bir yanım pür neşe güler güldürür
Bir yanım ağıda çalan türküdür
Hangi yana dönsem o benden kaçır

Bir yanım çiçekli bahar dalıdır
Bir yanım kış boran duman dağıtır
Bir yanım ateşi bulan insandır
Bir yanım gelişmiş uzay çağıdır
Hangi yana dönsem feleğim şaşır....

Melahat Çetinkaya

İlham

Çekince perdeyi gün, süzölüp gelir akşam
Bir yıldız yağmurudur gökyüzünde ihtişam

Ay göz kırpar denize yakamozlar katlanır
Uçar ilham perisi kuş olup kanatlanır

Kalem ile kağıdı bu vuslata çağırır
Yürek çılgık çılgığa yaz yaz diye bağırır

Hüzünler tabur tabur dizilir mısralara
Sen gel de bu şiirde neşe mutluluk ara

Her aşk vuslata gebe,ama çokça hüzdür
Sevgi gönlün bal özü, sevgili gök yüzündür

Şiirlere sığmayan bir sevda yaşamadan
Yaşamış sayılmaz ki şairim diyen insan.

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

İstiyoruz Ama...

Karardı ufkumuz,hayaller yerde.
Çekildi gözlere yedi kat perde
Zulüm baskı gırla, adalet nerde?
Sormak istiyoruz sordurmuyorlar.

Yıllar yılı ensemize çöktüler
Gönlümüze keder hüzün ektiler
İçimizden mutluluğu söktüler
Gülmek istiyoruz güldürmüyorlar.

Yalakalar baş köşeye kuruldu
Güvercindik kanadımız kırıldı.
Özgür düşünceye zincir vuruldu.
Kırmak istiyoruz kırdırmıyorlar.

Hazineye bodoslama daldılar
Kul hakkını kutu kutu çaldılar
Ne var ne yok elimizden aldılar
Bilmek istiyoruz bildirmiyorlar.

Melahat Çetinkaya

İtiraf Name

Teselli edecekse seni,
İtiraf ediyorum işte.
Sakin üzülme.
Sen gittin diye,
Çalıp oynamıyor kalbim.
Ne keman,ne kemane.
Aksine,
Işık hızıyla yaşlandı birdenbire.

Firar etti mutluluğum.
Nasıldı unuttuğum
gülüşüm.
Kurduğum onca düşüm.
Ve yaşama sevincim düşüp peşine,
Gitti seninle...

Oysa ben,
Hep bir gidiş payı bırakmıştım sevdiklerime.
Giderken yüreğimi kanatmasınlar diye.
Ama olmadı işte.
Gidişinle,
Yırtıldı gök yüzümün bulutları.
Başladı kırk ikinci yağmurları
gözlerimde.
İçime akan iki deli ırmak,
Şöyle dursun acıları yıkamak,
Alıp götürüyor ne varsa bende kalan
Sendeki okyanusa...

Artık yüreğim de bedenimde kiracı.
Sol yanımda hep o çıldırtan sancı.
Al götür onları da bitsin bu acı.

Öyle bir düştüm ki yere,
Kalkamıyorum.
Sorgusuz infazlarda her gece sallanıyorum.
Biliyorum.
Gel desem,dön desem,
Bitecek bu işkence.
Ama diyemiyorum.
Diyemiyorum işte.....

Melahat Çetinkaya

Kadın

Şiirlerde şarkılarda övülen
Saygısızca sövülen ve dövülen
Saçı uzun akli kısa denilen
Yargısız infazla vurulan kadın

Ayağının altı cennet denilen
Yaşantısı cehenneme çevrilen
Ağıtla ağlayıp,türküyle gülen
Ezaya cefaya karılan kadın

Sevenin baş tacı, hayat ağacı
O namus ölçüsü,nefis kırbacı
Yasaklı,törelî yetişen bacı
Kötü kaderine darılan kadın

Kelepçeyi yüreğinde taşıyan
Kara günde güneş gibi ışayan
Dört mevsimi bahar edip yaşayan
Hayat yokuşunda yorulan kadın

Karnında dokuz ay bebek büyüten
Geceleri ninilerle uyutan
Acıyı kederi yalayıp yutan
Hayata dört elle sarılan kadın

Bir elinde ayna birinde tarak
Uzağı yakındır,yakını ırak
Kafesinde öten kuştur susarak
Sevdayla coşup da durulan kadın.

O anadır,o bacıdır, o kardeş.
Sevenin kalbinde sevgili ve eş
Küllerinden doğan,kıvılcım ateş
Arada bir hatrı sorulan kadın.

Melahat Çetinkaya

Kadın Var ki...

Kadın var ki, portakal çiçeği gibi
Kokusuyla döndürür başınızı.

Kadın vardır saksıda güz fesleğeni
Dokunmadan yaymaz asla ıtrını...

Kadın var ki,güneş gibi yakar değdiği teni
Kadın vardır mehtap gibi aydınlatır geceyi.

Kadın var ki, lal olsa da şiir yazar gözleri.
Kadın vardır silahında mermidir gülüşleri.

Kadın var ki,aşk kokar tepeden tırnağa kadar
Kadın vardır hayatı tek başına omuzlar.

Kadın var ki,bakışıyla yere vurur aşığı
Kadın vardır hüznüyle gonca gül sarmaşığı.

Kadın var ki, asidir vurulamaz zincire
Kadın vardır geşadır ruhu doğuştan köle.

Kadın vardır,anaçtır, kainatı kucaklar
Kadın var ki, militan aşkıyla devrim yapar..

Melahat Çetinkaya

Kalan

Yalancı bahara kandık
Bahar bitti güzü kaldı
Toz pembe hayale daldık
Pembe gitti tozu kaldı

Ölümsüz sanırdık aşkı
Çölde yaşanan seraptı
Ayrılık bir çelme taktı
Düşürdü sakat bıraktı.

Geride hoş mazi kaldı
Anılarda yüzü kaldı
Yarası kabuk bağladı
Yürekte bir sızı kaldı.

Melahat Çetinkaya

Kalem Seni Kırarım Ben

Yalan yanlış yazar isen
Harama göz süzer isen
Garibanı üzer isen
Kalem seni kırarım ben

Zalim ile yatar isen
Zulme alkış tutar isen
Hamuduyla yutar isen
Kalem seni kırarım ben.

Yeyip içip azar isen
İhanete pazar isen
Hele uyur gezer isen
Kalem seni kırarım ben

Nadana el açar isen
Hakikatten kaçar isen
Dosta paha biçer isen
Kalem seni kırarım ben

Yükseklerde uçar isen
Başıma dert açar isen
Zor günümde naçar isen
Kalem seni kırarım ben.

Melahat Çetinkaya

Kalır

Hayat ırmağının sığ sularında
Yüzerek yaşayan divane kalır
Emeği yok ise güzel yarında
Adından geriye virane kalır

Bin dereden su getirsen arınmaz
Ruhundaki kir pas ziyade kalır
Kötü ruhta iyi niyet barınmaz
Her daim şeytana amade kalır

Hiçliğin tokadı vurur yüzüne
Düşer tacın tahtın dünyada kalır
Er kişidir sadık kalan sözüne
Yücelik ilimle irşada kalır

Bu dünya fanidir konup göçersin
Gök kubbe altında feryadın kalır
Ecel şerbetini bir gün içersin
Geride yas tutan evladın kalır

Ey gafil güvenme güce kudrete
Gün olur elinde bir asâ kalır
İyilik güzellik götür ahrete
Günahın sevabın ihlase kalır

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Kapattım

Gönül ışığını kapattım.
Bundan sonra,
Beni bulmak isteyen,
Kendini yaksın..
dedi kadın...

Melahat Çetinkaya

Kara Gün

Kara olan kömür değil
İnsanlığın yüzüdür.
Sobada yaktığımız
Madencinin mrdr.

Kaza deyip geçmeyin
Düpedüz katliam bu
Ekmeğ parası için
lme giden can bu.

Alınmaz nlemlerle
Hamasi söylemlerle
Sokup yerin dibine
Yaktığınız insan bu.

Kirli izmelerimi
ıkarın diyen işçi
Kirli vicdanlar yanında
Onlar yle temiz ki..

Kara olan kömür m
Duyarsız vicdanlar mı
Gözyaşları ığlıklar
Duvarları yıkar mı
Bilmem bundan ders alan
Yetkililer çıkar mı..

Maden karası değil
Yürek yarasıdır bu
Tarihe not düşüldü
İnsanlığın iflasıdır bu...

Melahat etinkaya

Kara Kış Oldum

Hangi suda yıkasam hüznlerimi,
Hangi dağın doruğunda kurutsam.
Ve hangi rüzgara desem derdimi,
Vurur düşlerimi bumerang gibi...

Dallarımda çığlık çığığa kuşlar,
Bir göç mevsiminde umuda uçar.
Ellerim her eylül fırtınasında,
Gözyaşından hazan yaprağı toplar.

Özlem sürgün verir yürek bağımda.
Biçtikçe yeşeren yonca misali.
Her dalış vurgundur aşk deryasına
Gönül ayrılığı seçti seçeli ...

Sürgünüm sevdanın tatlı diline,
Hangi lisanla anlatsam derdimi.
Hasretim, sevgili kokan tenine.
Gözlerim yağacak bir bulut şimdi ....

Hazırken aşk için dağlar delmeye
Kuytusunda yaralı bir kuş oldum.
Razıydım vuslatın her bedeline,
Baharı bekleyen kara kış oldum ...

Melahat Çetinkaya

Kavga

Aklımla yüreğimi
Kapattım bir odaya
Sevgiyle aşk yolunda
Tutuştular kavgaya..

Yürek sevdadan yana
Güvercin taklasında
Akıl olmuş pusula
Yol gösterir şaşkına.

Dedim bi durun hele
Bu önemli mesele
Didişmeyin boş yere
Soralım bir bilene.

Güya adilim ama,
İçimdeki ses bana
Fısıldıyor yavaşça
Nolur yürek kazansa.

Bir hakem gerek bize
Şöyle dürüst tarafsız
Dinleyip ikisini,
Söylesin kimdir haksız ...

Toplandı halk jürisi
Dediler yaz kararı.
Bu dünyada sevgiden,
Aşktan güzel şey var mı?

Kavga bitti barışla
Yürek kazandı ama,
Akıl dedi ki ona,
Bir gün canın yanarsa
Gelme sakın kapıma...

Melahat Çetinkaya

Kendimiz Diktik

Biz bütün yaralarımızı
kendimiz diktik usta.
zamanın sabır iğnesiyle
kanata kanata...
ondandır kaçışımız nefes nefese
yaralayanlardan çok uzaklara...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Kıymetlimsin

KIYMETLİMSİN

Sorunca seven sevdiğine
Ben senin neyin olurum diye ?

Anlatır sevdiğinin gözleri
bakışıyla sessizce.
Sen benim imkansızım
Dinmeyen yürek sızım
Ömrüme ömür katanım
İçimde kıvrılıp yatanım
Hem gurbetim hem vatanımsın

Sen gökte ararken yerde bulduğum
Hummalı sevdasına kurban olduğum
Bugün yaşama sevincim
Yarına umudumsun
Gündüzüm gecem
Kederim neşem
Uykuda düşüm
Hayata gülüşümsün

Sen ağız ve yürek dolusu sevdiğim
Can deyip canım bildiğim
Evvelim ve ahirim,
Hem kıyametim
Hem kıymetlimsin

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Kimdir Vefasız

Yargısız infazla yürek asarak
Selamı sabahı hepten keserek
Gönlümüzün bam teline basarak
Kibir yaylasına çıkan vefasız.

Bir hayal peşinde çarıksız koşan
Sığ sularda yüzmek için boğuşan
Umut sürüsüne gönüllü çoban
Olanı unutup bıkan vefasız.

Arı gitti sinek doldu kovana
Diyerek bir tutan bizi nadana
Sevgi peteğini kesip bıçakla
Bal özüne zehir katan vefasız.

Sevgiye susamış sahra bülbülü
Kokmayan ne bilsin sümbülü gülü
Yüreği aklına uymayan deli
Susarken,atıp ta tutan vefasız.

Yağmur damlasını aşk bulutunda
Ayaz vurdu döndü karla doluya
Günleri aylara, ayları yıla
Ekleyip beleşe satan vefasız
Mutsuzluğa alkış tutan vefasız...

Melahat Çetinkaya

Kolay Değildir

Ne zaman sevdimse yürekten,
İçimdeki o amansız savaşın
Yenik komutanı oldum ben.
Bundandır aşktan vazgeçişlerim
Tutup kolayı seçişlerim
Kimi sevdimse,ona git deyişlerim.
Bu yüzden hep yarım kaldı düşlerim.

İmkansız bir sevdaya yüz sürmek
Güneşin karşısına buz dağını dikmektir.
İnsanı yakar eritir.
Şerbetlidir yüreğim nedametlere.
Ha bir gün önce
Ha bin yıl sonra.
Vuslat yoksa sonunda,
Amin demez olmayacak duaya.
Yarım kalmış şiirler gibi,
Yazıp gönül defterine,
Beklemez ki aşk öyle.
Ya yaşanmalı soluk soluğa korkusuzca
Ya da,
İliklenmeli koynuna hiç çıkmamacasına.

Sen yine de,
Giderken al götür yüreğimin kuytusunda saklanan
En deli yanlarımı.
Koy dudağıma zehirli ağıtları.
Çıkar kınından keskin bıçaklarını
Lime lime doğra öyle sev beni.
Sabahsız gecelerde.

Kolay mı sanıyorsun.
Ağır çekim bir ölümdür ayrılık.
Önce ellerin düşer boşluğa yavaşça
Sonra,
Kaybeder parmakların sıcaklığını.
Sallanır yüreğin dar ağacında.
Bir boksörün yumruğu saplanır boğazına.
Yutkundukça vurur veda sözcükleriyle,
aparkat yumrukları suratına suratına.
Aşkı bilmez cadiya çıkar adın ortalıkta.

Gözlerin ve yüreğin kan dolsa da,
Görmez gidenler,çünkü bakmaz ardına.
Kolay değildir aşka kefen biçmek.
Kolay değildir intiharı göze alıp
Ayrılık zehrini içmek...

Melahat Çetinkaya

Kör Kuyu

KÖR KUYU

Hayat bir kör kuyu,
düştük içine .

Ne bir ip atan var ,ne kova salan .

Üstelik bir de,

Toprak atar üstümüze haince,
zaman durmadan...

Köylünün eşeği gibi halimiz.

Ya basıp çıkacağız

Zorbalığın üstüne,

Ya da ,

Kalacağız kör kuyunun dibinde ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Kurban Olduğum

KURBAN OLDUĞUM

Döner Dünya dört mevsime evrilir
Güneş Ay'a, gün geceye çevrilir
Aylar yıla,yıl asıra devrilir
Bize hasret düşer kurban olduğum

Kafeste kuş gibi mahzun öterken
Ayrılık acısı cana yeterken
Herkes vuslat uykusuna yatarken
Bize gurbet düşer kurban olduğum

Sen bana geç kaldın ben sana erken
Kader uzak tutmuş vaktimiz varken
Alem sevdiğiyle gülüp oynarken
Bize hasret düşer kurban olduğum

Hayal düşe, düş gerçeğe dönmeden
Gönlümüzde tüten ateş sönmeden
Olmak için iki canda bir beden
Bize cennet düşer kurban olduğum

MÇK

Melahat Çetinkaya

Manolyam

Gönlümün saatini sevgiyle aşka kuran
Ömrümün kuytusuna kumru gibi sokulan
Zamanın uslanmayan sarkacına dokunan
İçimdeki ırmağı denizine koşturan

Sevdasıyla yüreğimi coşturan
Zulamda tepinen taysın Manolyam

İmkansız düşlerimin masalsı tadı
Mutluluğa açılan kapımın anahtarı
Yüreğimi kemiren hazin hasretin adı
Ademle Havva 'dır aşkın miladı

Cennetten kovulma sebebi elmam
Tanrım seni bana saysın Manolyam

Ürkek serçe uykusunda aklımı uyuttuğum
Umudun mavisiiyle oynaşan çocukluğum
Sevdikçe sevildikçe büyüyen tutkum
Kafesimde öten muhabbet kuşum

Tutuştı yüreğim kalp atışından
Volkandan fişkiran lavsın Manolyam

Gök kuşağımı çizen ressamın usu
Gül bahçemin yedi veren kokusu
Demlenen sızımın hüzün tortusu
Güzel düşlerimin vuslat uykusu

İçeyim sevdayı avuçlarından
Aşk okumu atan yaysın Manolyam

Yaşama kaynağım suyum havamsın
Azalan yanıımı tamamlayansın
Ezelim, ahirim pembe dünyamsın
Özümü gösteren sırlı aynamsın

Sisler arasından süzülen hülyam
Sığındığım liman koy'sun Manolyam

Aşk odunda semah dönen pervanem
Işığı rüzgarla sevişen gölgem
Ayrılık beterdir inan ölmekten
Sensiz bana cennet bile cehennem

Sen gönlümün gök yüzünde parlayan

Yakamoz gecemde Ay' sını Manolyam

Melahat etinkaya

Mavideydi Sevgi

Saklanmış her tonuna
Asılmış bulutlara
Bir nisan yağmurunda
Kelebek kanadıyla
Güvercin gagasında
Taşınıyordu yuvaya...

Mavideydi sevgi...
Denizdeki yakamozda
Balıkçı oltasında
Çırpınan balığın ağzında
Martıların kanadında
Huzuru arıyordu....

Mavideydi sevgi...
Yelkenlinin forasında
Yarıştıyordu rüzgarla
Vardığı her limana
Mutluluk taşıyordu
Kalbe ulaşıyordu

Mavideydi sevgi...
Bir kuşun kanadında
Çırpınırken semada
Güneşe çarpıyordu
Yansıyan ışığıyla
Aşka bulaşıyordu...

Mavideydi sevgi...
Bir annenin eliyle
Yavruyu okşuyordu.
Maşmavi gözlerinde
Çağlayarak süzülüp
Cana ulaşıyordu.

Mavideydi sevgi...
Dünyayı sarmalayıp
Barışa koşuyordu
Dostluğun ellerinde
Şahlanıp coşuyordu

Melahat Çetinkaya

Meğer

Yalancı baharda açan çiçekler
Meyveye durmadan solarmış meğer
Hayalleri sarmayınca gerçekler
Gönül hüsrân ile dolarmış meğer.

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ ♧ ✿ ♂
♀ ∞ ☆ ★

Kumlara yazılan aşk sözlerini
Dalga bir çırpıda silermiş meğer
Gönül sarayının sert mermerini
Bir acı söz bile delermiş meğer.

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ ♧ ✿ ♂
♀ ∞ ☆ ★

Renkler siyahlaşıp gün ortasında
Düşleri kabusla bölermiş meğer
Sevgi meyi yoksa gönül tasında
Aşığın başı zor dönermiş meğer

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ ♧ ✿ ♂
♀ ∞ ☆ ★

Peteğine bal isteyen arının
Koyacak kovanı dar imiş meğer
Yaşanan o güzel hatıraların
Bir baharlık ömrü var imiş meğer.

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ ♧ ✿ ♂
♀ ∞ ☆ ★

Bahar bitti kara kışlar başladı
Başımıza yağın kar imiş meğer
Gönül tezgahında aşk nakışları
Dokurken vurulmak zor imiş meğer

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ ♧ ✿ ♂
♀ ∞ ☆ ★

Gözden irak olan gönülden olur
Diyenler ne kadar haklıymış meğer
Karşılıksız seven cefayı bulur
Sözünde gerçekler saklıymış meğer.

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ ♧ ✿ ♂
♀ ∞ ☆ ★

Sevip sevilmemek varsa kaderde
Yürek yangını tez sönermiş meğer
Ayrılık tek çare olmuşsa derde
Asilce bitirmek hünermiş meğer.

⊱ ✿ ✿ ⊰ ⊹ M ♧ Ç ✿ K ♂
♀ ∞ ☆ ★

Melahat Çetinkaya

Mutluluğun Şiiri

Mutluluğun resmini yapamadık ama,
Belki şiirini yazabiliriz usta.

Mutluluk,
Fırından yeni çıkmış ekmek kokusu.
Ve onu eve götürürken ucunu ısırdıkça doymanın hazzı.
Susuzluktan kuruyup çatlamış toprağın yağmura kavuşması.

Ağaçtaki çirkin tırtılın,
Dünya güzeli bir kelebeğe dönüşüp uçması.
Yuvasına erzak taşıyan karıncayı izleyen çocuğun,
serçe parmağına konan uğur böceği.
Balkonda çay içerken,
Esen rüzgarla başımızı döndüren akşam sefası kokusu
Bahar yağmurlarıyla coşan ırmağın denize ulaşması.
Geçmişle barıştırmaktır geleceği...

Mutluluk,
Yavrusuna sevgiyle bakan annenin,
Gözlerinde oluşan yakamoz pırıltısı.
Bir babanın çocuğuna istediği bisikleti alabilme umudu.
Üniversiteyi kazanan gencin haklı gururu.

Ölümü beklenen hastanın sağlığına kavuşması,
Balkon demirlerinde öpüşen kumruların aşka selam durması
Saksıda özenle büyüttüğün orkidenin çiçek açması
Yuvada ağzını açıp bekleyen güvercin yavrularının,
Bir sabah kanatlanıp uçması.
Mutluluk iyiliğin güzellikle buluşması.

Mutluluk,
Yaz gecesi pencereden gülümseyen ay ışığını
doldurup gönül kadehlerine,
Yudum yudum içmektir sevgiliyle.
Sevdalıların gözden irak buluşmalar kuytusunu.
Ve en büyük mutluluktur,
Sevenlerin gözünde vuslat uykusu...

Melahat Çetinkaya

Mutluluk

Kısık ateşte pişen en lezzetli yemektir
Dostlarla paylaşılan ekmektir muhabbettir

Uçurtma kuyruğunda kuşları izlemektir
Ağlayan bir çocuğun göz yaşını silmektir

Hayat maratonunda düşene omuz vermektir.
İnsanlık sevgisini paraya yeğlemektir.

Yoksulun garibanın yüzünü güldürmektir
Adaletsiz düzene ağız dolusu sövmektir

Doğru bildiğin yolda onurla yürümektir
Kutsalların adına canını verebilmektir.

Sevdiğinle el ele göklere yükselmektir
Acıya çelme atıp kahkahayla gülmektir.

Rüzgar melodisiyle şarkılar söylemektir.
Gök kuşağında saklı yedi rengi görmektir.

Mutluluk sıhhat ile nefes alıp vermektir
Yaşadığın her anın değerini bilmektir.

Melahat Çetinkaya

Muzip Şiirler

FORMAT

Hayatıma format attım
Gitti bütün virüsler
Biraz umut verenleri
Geri dönüşüme attım
Yavaşlatınca sistemi,
Çöp kutusunu boşalttım.

DEME BANA

Yeniden sev deme bana
Kolay mı bu karda kışta
Buz tutan yüreğimi
Tutuşturmak yeniden
Ateş almadan senden.

MESELA

Dünya tersine dönse
Güneş batıdan doğsa
Bulutlar pamuk olsa
Kadınlar erkek
Erkekler kadın olsa
Ne yapardınız...?

ARAMA

Gogulda mogulda arama sakın
Bulamazsın benim gibi seveni
Büyüdü dal verdi hasatı yakın.
Gönlüme ektiğin çalı dikenini.

KEŞKE

Keşke insanların
Tıpkı ilaçlar gibi
Prospektüsü olsa
Okuyup öğrenseydik
Bütün özelliklerini
Nelere iyi gelir
Yan etkileri nelerdir
Günde kaç doz alınmalı
Ne zaman bırakılmalı..

BULAŞIK

Biz iki garip aşık
Sol elimizde kaşık
Aşkı yedik bitirdik
Sizce kaldı bulaşık.

Melahat etinkaya

Mümkünü Yok mu?

Say ki...,
Sesinin tınısını sevdim senin,
Gözlerinin buğusunu,
Saçlarının ıtır kokusunu.
Seninle yaşama ihtimalini sevdim
Bir ömür boyu...
Nasıl severse insan,havayı suyu.
İşte öyle tutkulu ve deli dolu.
Mümkünü yok mu...?

Melahat Çetinkaya

Nasıl

NASIL

Zaman tünelinden geçip el ele
Merhaba diyerek asi gençliğe
Tanışmak vardı yeniden senle
Göstermek için cümle aleme
Nasıl yaşanırmış aşk ile sevda

Hesapsız kitapsız telsiz duvaksız
Zamansız mekansız dilsiz dudaksız
Dayanıp hasrete uçsuz bucaksız
İnanıp vuslata dalsız budaksız
Nasıl kutsanırmış aşk ile vefa

Elini tutmadan göze bakmadan
Geceyi gündüze karıp katmadan
Sarılarak bir yastıkta yatmadan
Aynı gökyüzünde güneş batmadan
Nasıl katlanırmış gönülde sevda

Feleğin çarkına kafa tutarak
Hüzünlere neşe katıp yutarak
Gönül nikahına imza atarak
Beklemeyi kutsadığın son durak
Nasıl tatlanırmış ömürde sevda

Zaman tünelinden geçip el ele
Yaşarken sevdayı ağlaya güle
Saklayıp sırrını kendinden bile
Düşürmeden sevdiğini kem dile
Nasıl mutlanırmış yürekte sevda

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Nasihat

Gönül gözü ile görmek istersen
Önce özündeki cevheri parlat
Gerçeğin sırrına ermek istersen
Doğrunun okunu yalana fırlat.

İnsanı sevmeden hakka varılmaz
El ele vermeden yara sarılmaz
Sevgiyle yarışan yürek yorulmaz
Muhabbeti artır gıybeti azalt.

Her zaman dürüstlük olsun şiarın
Eşitlik, özgürlük, barış kulvarın
Bunlarla kurulur aydınlık yarın
Kardeşliğe gül as,kalleşe surat

Cehalettir insanlığın düşmanı
Gözünü kırpmadan akıtır kanı
Oku diye başlar hakkın kelamı
Alim ol,cühela almasın murat.

Varlık hırsı ile kavrulunca ten
Kromozom içinde bozuluyor gen
Yeni bir tufanla batmadan evren
Engine kulaç at, sığığa tokat.

İlim irfan olsun yolunu çizen
Arındır aklını hurafelerden
Uygarlık yolunda uzaya giden
Beşeri örnek al ufkunu yarat.

Atatürk yolunda izinde yürü
Vatan severliktir Onun ülküsü
Meşalendir cumhuriyet kültürü
Gelişen Dünya'nın üstünde tur at.

Melahat Çetinkaya

Ne Bilsin?

Yolu sevgiden geçmeyen
Aşk iksirinden içmeyen
Sevdaya değer biçmeyen
Gülüp geçen kul ne bilsin.

Gönül gözüyle görmeyen
Aşkın sırrına ermeyen
Polen derip bal vermeyen
Kırılmayan dal ne bilsin.

Hasret yükünü çekmeyen
Uzağı yakın etmeyen
Hiç vermeden hep bekleyen
Yorulmayan kol ne bilsin.

Her ayrılık göz yaşıyla
Yıkar yüzü, el, ne bilsin
Ferhat deler dağı taşı
Şirin akar sel ne bilsin.

Uçan kuştan selam bekler
Ayları yıllara ekler
Sevgili kokar çiçekler
Serin esen yel ne bilsin.

Bülbülün kanadı kırık
Şesinde inler hıçkırık
Ölüme eştir ayrılık
Yedi veren gül ne bilsin.

Böyle emreylemiş Hüda
Düşer yaprak çürür suda
Ömrü deliksiz uykuda
Geçip giden zül ne bilsin

Ömür biter derdi bitmez
Yanar yürek baca tütmez
Anlatmaya şiir yetmez
Lal kesilen dil ne bilsin.

Melahat Çetinkaya

Ne Duruyorsun?

Yürek zulasında büyüyen öfke
Kaldır başını da bak gökyüzüne
Kör karanlık dört nala
Koşuyor soluk soluğa
Üstümüzde..

Türküler sabır çeker şarkılar çile
Ağtlar diz boyu yayıldı enginlere.
Patlat yürek zarını
Durmanın zamanı mı?

Zulme karşı direnç ol
Zalime inen yumruk
Gözlerde parlayan umut
Zindana ışık.
Bulutları delen uçak
Bendini yıkan ırmak
Gecenin karnına inen bir tekme şafak
Elden ele taşınan bayrak
Kan kırmızı kar beyazı
Çek göndere iyice
Dalgalansın nazlı nazlı
Silinsin bu kara yazgı
Bir kez daha.
Hadi durma.
Al güneşi avuçlarına
Sür kararan ufku muza..

Melahat Çetinkaya

Ne Gereği Var

Umut rüzgarıyla düş savurarak
Hayal ülkesinde saray kurarak
Emanet yürekte aşkı vurarak
Bade süzdürmenin ne gereği var

Yalancı baharda açan çiçekte
Bal mı olur örülmeyen petekte
iki dirhem bir çekirdek sevgiyle
Gönül gezdirmenin ne gereği var

Tatlı dile güzel söze kanarak
Çoban ateşini yangın sanarak
Kör kuyuya ipsiz kova salarak
Susuz yüzdürmenin ne gereği var

Aşkın mayasına hile katarak
Sevgi ile zevki eşit tutarak
Ayrı gönüllerde yar uyutarak
Candan bezdirmenin ne gereği var

Melahat Çetinkaya

Ne Haber

Aramıza bunca kini nifağı
Salarak kemiren beyler ne haber?
Milleti Abbas'ın kör kazı gibi
Yolarak semiren beyler ne haber?

Kin ile sıvanmış gönül tasınız
Arınmaz yunmakla kirle pasınız
Yalan söylemekte pek ustasınız
Çocuklardan kutulardan ne haber?

Allah diye diye soydunuz bizi
Bal kabağı gibi oyduunuz bizi
Yaşarken mezara koydunuz bizi
Şimdi sıra sizde sizden ne haber?

Sırtımızda kambur olup çıktınız
Muhelif olanı dama tıktınız
Adaleti tekme tokat yıktınız
Talanlardan çalanlardan ne haber?

Melahat Çetinkaya

Ne Haber 2

Seviyorum tapıyorum diyenler
Yüzlerine kat kat maske giyenler
Sitem edip ömrümüzü yiyenler
Takke düştü kel göründü ne haber
Yalancı baharda çiçek açanlar
Kartal gibi yücelerde uçanlar
Gerçek aşktan dem vurunca kaçanlar
Yalan sürçtü dil göründü ne haber
Devasa hayaller düşler kuranlar
Uçan kuşu kanadından vuranlar
Sevdaya el pençe divan duranlar
Haçer saklı el göründü ne haber.
Gece gündüz kapımızda yatanlar
Pişmiş aşı soğuk suyu katanlar
Of deyince yeminini yutanlar
Menzil bitti yol göründü ne haber..

Melahat Çetinkaya

Ne Seninle Ne Sensiz

Zaman bir su gibi akıp geçiyor
Önüne bent kurup tutamıyorum
Gönül havalanmış aşka uçuyor
Ardından bir kurşun atamıyorum.

Hasret hançerini bilerken canda
Vuslat uykusuna yatamıyorum
Gözlerim yoldadır gönül hicranda
Düşleri gerçeğe katamıyorum

Ruhum çaresizlik girdaplarında
Çırpınıp duruyor kaçamıyorum
Yüreğim aşkın ay tutulmasında
Aklın ışığını saçamıyorum.

Gönlümün ufkunu sardı bu melal
Doğruyu yanlış seçemiyorum
Uzanmış önüme umutla hayal
Onları çiğneyip geçemiyorum.

Çiğ düştü içime kaldım altında
Kesildi nefesim tıkanıyorum.
İmdatlarım yankılanır dağlarda
Uzanan elleri tutamıyorum

Ne kadar çırpınsam kanadım kırık
Yaralı telegim uçamıyorum
Güldüğüme bakma içerim buruk
Kilitli kafesim açamıyorum

Ömrümü ömrüne edemedim eş
Geceyi gündüze katamıyorum
Ay çekip gitmeden doğmuyor güneş
Ne senle,ne sensiz yapamıyorum..

Melahat Çetinkaya

Nerede

Nerede bir kadın dövülse
Dövülür yüreğim örsle

Nerede bir kadın ağlasa
Tüm evren bürünür yasa

Nerede bir kadın vurulsa
Ağtlar yayılır dağlara

Nerede bir kadın gülse
Güller açar yüreğimde.

Nerede bir kadın konuşsa
Bülbüller lal olur orada.

Nerede bir kadın sussa
Susar toplum susar doğa.

Nerede bir kadın uyusa
Düşler uçuşur havada

Nerede bir kadın sevilse
Mutluluk verir sevene.

Nerede bir kadın doğursa
Yeni bir nesil çıkar ortaya

Nerede bir kadın okusa
Uygarlık koşar uzaya

Melahat Çetinkaya

Nesini Seveyim

NESİNİ SEVEYİM

Sev diyorlar bana yalan dünyayı
İyileri çekip alan dünyayı
Kötülere baki kalan dünyayı
Nesini seveyim yalan dünyanın

Sarmış yürekleri kin ile nefret
Çiğ altında kalmış sevgi merhamet
İnsanlık huzura barışa hasret
Nesini seveyim yalan dünyanın

Kargalar bülbüle nazire yapar
Cahil cehalete kul olmuş tapar
Kimi devir açar kimisi kapar
Nesini seveyim yalan dünyanın

Deve tellal olmuş kervan arıyor
Pire berber olmuş keli tarıyor
Karun'un serveti kime yarıyor
Nesini seveyim yalan dünyanın

Dünya değirmendir insan öğütür
Cüceler aynada cüsse büyütür
Muktedir olanlar işin yürütür
Nesini seveyim yalan dünyanın

Yalanla çuvala sokulmuş mızrak
Dost bildiğin kurar dostuna tuzak
Mutluluk insandan millerce uzak
Nesini seveyim yalan dünyanın

Adem'le Havva'da sevgili tekmiş
İnsan çoğalınca sadakat çökmüş
Melahat diyor ki çivisi çıkmış
Nesini seveyim yalan dünyanın

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Oğul A Öğüt

Dünya handır üstündekiler hancı
İyiler enayi kötü baş tacı
Olmuş ise yaşamak büyük acı
Sakın böylesine meyletme oğul.

Prim verme yalana yalancıya
Ver hakkını yedi kat yabancıya
Zor günü bekleyen o fırsatçıya
Acından ölsen de belletme oğul.

Paraya tapana itibar etme
Dünyayı verseler ittir elinle
Şeytana aldanıp günaha girme
Doğruluk yolundan çark etme oğul.

Dosta vefalı ol düşmana yaman
Zalime el açıp dileme aman
Sarınca ülkenin ufkunu duman
Kötü kaderine terketme oğul.

Ödün verme şerefinden şanından
Aziz bil vatani kendi canından
Emanettir sana atalarından
İhanet edeni affetme oğul.

Melahat Çetinkaya

Olacaksın

Ucunda kıyısında durulmaz aşkın
Can yeleksiz dalıp NÜ olacaksın
Sevdalın bakarken uzaktan şaşkın
Sen onun çölünde SU olacaksın

Çağlayıp aktıkça gönlünün nehri
Sevgili gözünde YAŞ olacaksın
Değmese de ellerine elleri
Hayale sarılıp HOŞ olacaksın

Körükleyip yar gönlünde ateşi
Onu tutuşturan KOR olacaksın
Öyle kolay bulunmuyor ruh eşi
Buldun sa vedası ZOR olacaksın

Çekemez olunca hasret yükünü
Sevgiliye uçan KUŞ olacaksın
Gelmeden ömrünün yaprak dökümü
Gündüz güneş gece DÜŞ olacaksın

İmkansız olsa da aşkın visali
Sabırla bekleyen PİR olacaksın
Şirine sevdalı Ferhat misali
Aşkla dağı delen MİR olacaksın

Melahat Çetinkaya

Olsun

Yiyip içip doyanlara
Garibanı soyanlara
Atiye göz koyanlara
Kul hakkımız haram olsun

Dalavere düzenlere
Zevk içinde yüzenlere
Sırtımızda gezenlere
Hak huzuru divan olsun

İhaneti övenlerin
Geçmişine sövenlerin
Sözle,gözle dövenlerin
Nidaları şivan olsun

Asmalar döndü kuruğa
Acılar çıktı doruğa
Hasret kaldık mutluluğa
Bulanlara haram olsun...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Oltaya Takılanlar

Şiir denizim.
Öltam kalemim.
Ve henüz,yazamadığım
En güzel şiir,
Kaçan balığım benim...

*****

YARALAR

İki yerinden yaralanır insan;

Küçükken DİZİNDEN
Büyüyünce KALBİNDEN

Ve genellikle de,

En çok sevdiklerinden,
DİZİNİNDİBİNDEKİLER den

Alır yaralarını....

*****

TECRÜBE

İnsanın, yediği kazıklar,
yaptığı hatalar sonunda,
Güven duygusunu yitirmesi,
Kalbiyle olan bağlantısını bitirmesi,
Savunma reflekslerini geliştirmesi
ve aklını öne geçirmesidir.

Melahat Çetinkaya

Ondandır

Göz göze gelmediğin
Elini tutmadığın
Sesini duymadığın
Bir kez bile sarmadığın
Kokusunu almadığın birini
Bir güzeli seviyorsan
anla ki..
O senin yüreğine
Dokunup geçmiş çoktan....

Demek ki ondan,
Bozulması ritminin
dalıp dalıp gitmesi uzaklara
hüzünle gözlerinin.
Kanatlanıp uçuşması bulutlarda
sevgi keleşinin...

Ondandır şarkıların seni
kansız bıçaksız vurması
şiiirlerin tam tekmiil
Aşka selam durması...

ondandır
Sümen altı edilmesi
ilkelerinin.
Ve meydan okuması
dünyaya
İçindeki delinin...

Belki de ondandır
Çoktan seçmeli hayatta
En yanlış şıkkı
doğru diye seçmenin
absürt açıklaması...

Melahat Çetinkaya

Öğrendim

Artık kimse yakamaz şu canımı
çünkü ezberledim tüm acıları
Dostun neremden,
düşmanın nasıl vuracağını.
Hangi dala tutunursam hevesle
Onu bir zalimin kıracağını
Hangi dağın kuytusuna saklansam
ağustosta lapa lapa kar yağacağını
Hangi omuza yaslansam sevgiyle
Başımın altından kayacağını
Öğrendim geç de olsa
Uğraşmayın boşuna
Yakamazsınız canımı..

Melahat Çetinkaya

Öğrendim 2

Gönlümün ayarı yoktu hiç benim
Sevdim mi ölümüne severdim
Sildim mi tam silerdim.

*

Çarpınca başımı gerçeğin kayasına,
Kan revan içinde kaldım.
En az kırk yerinden kırıktır kalbim.
Dikiş tutmaz bir daha der hekimim.
Uçarken büyük düşlerle,
Esti bir deli poyraz,
Kırıldı kanatlarım.
Kaldım öylece,
topal ördek misali.
İşte bu yüzden,
El yordamı,
göz kararı sevmeyi öğrendim ben.

*

Ve şimdi,
Olgun bir kayısı gibi,
bekliyorum dalımda.
Bilgiç laflar ediyorum bu ara.
Mesela,
Sevmiyorum süte su katanları.
Kral sofrasında tıkinan soytarıları.
Göz kamaştırıran nümayişler ardında
Dönen dolapları.
Öğrendim şarkılardan,
Tuzun, ekmeğin, şarabın kutsallığını.
Taburcu ettim içimdeki hastayı
Ve öğrendim kendimi yontmayı,
hayatın törpüsüyle.

*

Ha bir de,
Kırgınlığa, kızgınlığa uyaklı
şiiirler yazmayı öğrendim.
Bu ara.
Hani derler ya,
Parasını kaybeden fakir,
İnancını yitiren kafir,
Düşlerini kaybeden se şair olurmuş diye.
Belki de ondandır,
bu yarım yamalak şairliğim de...

*

Vazgeçtim,
Çağıl çağıl akan ırmak olmaktan.
yüzüyorum şimdi durgun göllerde.
Bir kuğu gibi.
Kendi sularımda kulaç atarak
Yıkayıp ruhumu ve bedenimi

Yeşertiyorum yeniden,
Acının köklerinden sevgiyi.

*

Öğrendim kendimi korumayı da.
Atlasıma,
yeni dağlar uçurumlar ekledim.
Yeniden yazdım kitabını her şeyin.
Mayın döşedim sınırlarıma.
Sürmesin diye kimse kirli elini.
Akım verdim kapımın tokmağına

*

Hayat okulunun son sınıfında,
Tüm dillerde,
seviyorum demeyi de öğrendim.
Kah yendim kah yenildim kavgalarımda.
Rüzgarın atına bindim.
Koşarken dolu dizgin
Düştüm yüreğimin üstüne.
Aklımı sevdim.

*

Onunla uzanıyor göğe merdivenlerim
enlemsiz boylamsız düşüncelerim.
Sığamam artık sığ sulara.
Tutup kollarımdan fırlatın beni.
Uçsuz bucaksız okyanuslara.
Körkmayın,
Vurgun yesem de ölmem.
Çünkü,
Kuşlar gibi uçmayı,
balıklar gibi yüzmeyi,
Düşe kalka her koşulda
Yaşamayı öğrendim ben.

Melahat Çetinkaya

Öğretmen Her Şeydir

Öğretmen,
tünelin ucundaki ışıktır
Öğretmen,
o dağın ardındaki umuttur.
Öğretmen,
kışı bitiren bahar,
Gecenin sonundaki sabahtır.
Öğretmen aydınlıktır.
Öğretmenlik,
doyumsuz mutluluktur.

Öğretmen,
gülen gözleridir Ayşe 'nin
Ali 'nin ağlayan sesi.
Öğretmen bahçivandır.
Sınıfı gül bahçesi.
Her sabah,
Günaydınla girer eğitim serasına
Bilgiyle can suyu verir
Çiçeklerin hasına.

Öğretmen,
Atatürk 'ün çınlayan sesi,
Devrimlerin yılmaz bekçisidir.
Öğretmen,
eğitimin nefesi,
Geleceğin garantisidir.
Öğretmen,
çağdaşlığın simgesi,
Sevginin,barışın alfabesidir.

DİPNOT: Bu şiiri sitedeki tüm meslektaşlarıma ithaf ediyorum

Melahat Çetinkaya

Öğretmenim

Çok seversin çocukları
Canın bilirsin onları
Yetiştirir başbakanı
Anılmazssın öğretmenim...

Eğitimin neferisin
Ülkeye ışık verirsin
Daim sözünün erisin
Dönemezssin öğretmenim.

Arı gibi çalışırsın
Ballarını dağıtırsın
Kıt kanaat yaşayansın
Yorulmazssın öğretmenim.

Hiçbir hakkın sendikan yok
Yarı açsın yarı da tok
arayanın soranın yok
Darılmazssın öğretmenim.

Gelen vurur giden vurur
Kıymet bilen selam durur
Devlet seni hep unuttur
Yerinmezssin öğretmenim.

Omurgasız olamazssın
Öyle her kaba sığmazssın
Sürgün gider hapis yatar
Yine yolundan şaşmazsın.

Gelince yirmi dört kasım
Bir günlüğüne sultansın
Hamasetle anıp seni
Sonra unutan utansın.

Cumhuriyet kalesisin
Devrimlerin bekçisisin
ATATÜRK' ün gür sesisin
Susma sakın öğretmenim.

Melahat Çetinkaya

Öldür Beni

ÖLDÜR BENİ

Dert çekmede pek ustayım
Yıllar var ki hep yastayım
Aşkınla yatar hastayım
Tut elimden kaldır beni .

Yağmuru beklerken toprak
Eser rüzgar düşer yaprak
Gülüşünü rehin bırak
Ağladıkça güldür beni .

Daldım gönül deryasına
Erdim sevdanın hasına
Döndüm Mecnun Leylası'na
Aşk çölünde buldur beni

Durup uzaktan izledim
Hep yollarını gözledim
Bir bilsen nasıl özledim
Tez yanına aldır beni

Melahat Çetinkaya

Önemli Değil

Söndürdün içimde yanan ateşini
Batırdın gönlüme doğan güneşini
Kuruttun aşk ile çağlayan nehri
Artık sevsen de bir sevmesen de bir

Yıkıp viran ettin hayal şehrini
Çekemedin bu sevdanın kahrını
Bal diye içirdin, hasret zehrini
Yüzüme gülsen de gülmesen de bir

Sanma ki susacak gönlünün dili
Eserken başında o hazan yeli
Çalınca kapını pişmanlık eli
Artık gelsen de bir gelmesen de bir

Hüzünlerin geçit vermez neşeye
Sıkıştırır seni çıkmaz köşeye
Sarıl kadehlere, meye şişeye
Geri dönsen de bir dönmesen de bir..

Gönül defterimden sildim ismini
Yırtıp attım hayalimden resmini
Unuttum yaşanan güzel günleri
Gerçeği görsen de görmesen de bir.

Ağırdır bedeli aşktan kaçmanın
Baktığın aynalar olur düşmanın
Yüzü gülse özü gülmez insanın
Dostunum desen de demesen de bir.

Melahat Çetinkaya

Rus Ruleti

Hadi gel
Rus ruleti oynayalım seninle
Göz göze...
Ağızımıza gelsin yüreğimiz
Topun her dönüşünde.

Bu aşk hikayesinde,
Kim yalan söylediyse.
Kim bozduysa yeminini.
Onda patlasın mermi.

Zaten aşk da bir çeşit
Rus ruleti değil mi..?

Melahat Çetinkaya

Rüya

Dün gece bir düş gördüm
Anlatmazsam ölürüm...

Nereden geldiye aklıma
Alıp şiir defterimi,
Göstereyim diye ustalara
Gittim eski İstanbul'da
Şairler kahvesine.
Oturdum bir masaya sessizce.
Bir de ne göreyim sevdiğim tüm şairler
Bana bakıyor karşı masada
Kimdir bu çömez diye.
Toplayıp bütün gücümü
Vardım yanlarına.
Eğilip önlerinde selam verdim hepsine.
Aldılar selamımı gülümseyen yüzlerle.

Ve Birden bire,
Göz göze geldik Nazım Hikmet 'le
Diz çöküp önünde baktım mavi gözlü dev e
Okudum en sevdiğim DAVET şiirini.
Nefes nefese.
Okşadı saçlarımı
Aferin çömez dedi.
Uçtum sevinçten.
Dedim üstat şair olur mu benden?
Güldü mavi gözleri
Bir gün mutlaka dedi...
sarıldım boynuna öptüm yanaklarından.
Dedim bu Piraye 'nin yerine
Diğeri de sevdiğin bütün kadınlar için.
Okudum bir solukta
Kadınlarımız* şiirini..
Ve *VATAN HAINİ *ni
Memleket hasretiyle doldu mavi gözleri.
Utandım insanlığımdan.
Kaçtım sessizce oaradan.

Burda bitmedi rüyam
devam edecek daha
sevdiğim şairlerle
Yeri geldikçe...

Melahat Çetinkaya

Saçların

Sarılmış boynuna ibrişim ağı
Divane gönlümün zincirsiz bağı
Yağmur sonrasında ebem kuşağı
Güzellik tacını takar saçların.

Ağacı süsleyen yapraklar gibi
Yağmura susamış topraklar gibi
Denize dökülen ırmaklar gibi
Ab-ı hayat olmuş akar saçların.

Yarışır kokusu gonca gül ile
Konuşur telleri dudu dil ile
Dökülmüş kahkülü gözün üstüne
Sel olup bendimi yıkar saçların

Yel esince dalga dalga savrulur
Buklelerde güneş yanar kavrulur
Semada yıldızlar selama durur
Dokunsam elimi yakar saçların

Melahat Çetinkaya

Sakin Gelme Bebeğim

Daha Şimdi değil, acele etme
Annenin karnını boşuna tepme
Sabret canım, uygun zamanı bekle
Kötülük tetikte, iyi gaflette
Keyfine bak en güvenli sahilde

Deniz durulmadan gelme bebeğim
Sakin çağrılmadan gelme bebeğim.

Bitmedi savaşlar sürüyor kavga
Nefretle, kin ile karardı Dünya
Ekmeği koydular aslan ağzına
İnsanlık onuru ayak altında

Böyle bir Dünya'ya gelme bebeğim
Harcarlar seni de güzel meleğim.

Gelirsen üzölür, mutsuz olursun
Karşında cüceler, devler bulursun
Masalla, ninniyle uyutulursun
İnan geldiğine pişman olursun.

Sık dişini biraz bekle bebeğim
Kırılır kanadın can kelebeğim.

Kışlar bitip yaz ayları gelince
Barış fidanları meyve verince
Tüm insanlar birbirini sevince
Çağırırım seni bütün gücümle

İşte o gün koşarak gel bebeğim
Kır kozanı uç güzel kelebeğim.

Melahat Çetinkaya

Samsun'dan Doğan Güneş

Bandırma Vapuru'yla geceyi yara yara
Samsun'dan doğdu güneş kararan ufuklara.

Başlattı kurtuluşu deniz gözlü komutan
Ya istiklal ya ölüm çıktı kurultaylardan.

Soyunup sırmaları salladı saltanatı
Elleri ak güvercin yüreği yıldı atı.

Yaktı vatan sathında özgürlük ateşini
Gömdük Anadolu'ya düşmanların leşini.

Türk'lüğün kudretini gösterdik işgalciye
Yüzmeyi biz öğrettik Yunanlı'ya İzmir'de.

Barışın güvercini savaşın kahramanı.
Anıt Tepe'den arşa çıkar ATATÜRK adı.

On dokuz Mayıs bizde DİRİLİŞİN adıdır
Yedi düvele inen Osmanlı tokadıdır.

Melahat Çetinkaya

Samsundan Doğan Güneş

Bandırma Vapuru'yla geceyi yara yara
Samsun'dan doğdu güneş kararan ufuklara.

Başlattı kurtuluşu deniz gözlü komutan
Ya istiklal ya ölüm çıktı kurultaylardan.

Soyunup sırmaları salladı saltanatı
Elleri ak güvercin yüreği yıldı atı.

Yaktı vatan sathında özgürlük ateşini
Gömdük Anadolu'ya düşmanların leşini.

Türk'lüğün kudretini gösterdik işgalciye
Yüzmeyi biz öğrettik Yunanlı'ya İzmir'de.

Barışın güvercini savaşın kahramanı.
Anıt Tepe'den arşa çıkar ATATÜRK adı.

On dokuz Mayıs bizde DİRİLİŞİN adıdır
Yedi düvele inen Osmanlı tokadıdır.

Melahat Çetinkaya

Say ki

Say ki,
Gözlerinden akıyordu gönlümün nehri
Aynaların kırıldığı yerden
Yakaladım gülüşlerini.
Sessizliğin gölünde yıkanıyorduk
Ve yaralarımızın kabuk tuttuğu
En hassas yerinden kanıyorduk.

Say ki,
Nuh'un Tufanı'ndan kopup ta gelen
Son umuttu gözlerin.
tutduğum.
Adı konulmamış bir çocuktan aşk
Ölümü beklenirken inadına büyüyen.
Yolumuz sevgiden geçiyordu.
Çarpıştık birden.

Say ki,
En güzel türküleri kundağında sallarken ah larımız
Acılarla doğranan umutların yaralarını
Sevgiyle sarıp,
Umarsız bir aşkın devası olacaktık.

Say ki,
Bir ülke arıyordu yüreklerimiz
İltica etmek için acılardan.
Yolunu yitirmiş fırtına kuşlarıydık
Çılgılık çılgılığa uçan,
Hüzünlü şarkıların güftesinde boğulan
Yırtarak gökyüzünü,
Güneş topladık bulutlardan.

Say ki,
Soluk soluğa koşarken,
Arta kalan nefestik,
Tükenen zamanların maratonunda.
Ve ilacıydık ağrıyan yüreklerimizin
Eylül sonunda.
Bütün keşkeleri yakmak için
iyi kilerin ocağında,
Yıkadık kirli dünyayı yakamozlarla
Bıraktık güneşin avuçlarına.

Say ki,
gönlünün otağında hiç konaklamadım
Ve çekip içime kokunu yıllarca saklamadım .
Gün battı deniz kabardı aniden
Dalgalar yuttu bizi.
Ya da,
Tatlı bir meltemdi denizden gelen.
Yalayıp geçti ellerimizden.

Say ki,

Yağmur yüklü bulutlar gibiyiz şimdi
Üstümüzde kanat çırpar yıldızlar.
Yağsak üşürüz, yağmasak kurak.
Bu sevda çıkmaz sokak.
Anlıyorsun değil mi?

Say ki,

Yalancı baharın toprağına düşen cemreydi aşkımız
Vurgun yedi çiçekler erken geldi kışımız.

Say ki,

Bu aşk oyununu tamamlayan pazılın
Kaybolan parçalarıydık.
Yerimize takıldık ve oyun bitti.

Say ki,

Çölde seraptık
Şon yudum suydu avucumuzda aşk
İçerken akıp gitti.

Say ki,

Güzel bir düştü yaşadığımız
Uyandık bitti...

Melahat Çetinkaya

Sebebi Sensin

İçimdeki hüznü, gözde yaşımın
Kanadı kırıkta gönül kuşumun
Dumanı gitmeyen garip başımın
Gülmeyen yüzümün sebebi sensin.

Coşkun ırmak gibi çağlayışımın
Dert ile sinemi dağlayışımın
Al üstüne kara bağlayışımın
İnleyen özümün sebebi sensin

Uçan kuştan haberini sorarım
Gördüğüm düşleri hayra yorarım
Volkan oldum için için yanarım
Sönmeyen közümün sebebi sensin.

Sağır sultan duydu yanık çağırımı
Görüp dindirmedin gönül ağrımı
Hazana çevirdin ilk baharımı
Gelmeyen yazımın sebebi sensin.

Melahat Çetinkaya

Selam Durun

Kalemin ucunda şiir,
zulasında saklı sevda.
Biraz neşe çokça hüzn,
olgusunu yaşıyorsa.
Bülbülü ağlatan gülün,
Kokusunu taşıyorsa.
Selam verin şairdir o...

Masallarla ninnilerle,
büyüterek bebeğini,
Ömür boyu yüreğinde,
sevgisini taşıyorsa.
yorulmadan yüksünmeden,
Dağı taşı taşıyorsa.
Sesinde türküler yanıp,
Ağtlar tutuşuyorsa.
Yavrusunu her görüşte,
mutluluktan uçuyorsa.
Divan durun anadır o...

Darda kaldığın her anda,
yardımına koşuyorsa.
Başarıyla gururlanıp,
Sevincinle taşıyorsa.
Gece gündüz çalışarak,
Sizin için yaşıyorsa.
Saygı duyun babadır o...

Elinizi çıkarsızca,
Muhabbetle tutuyorsa.
Kara günde hızır gibi
Yanınızda bitiyorsa,
Gözleri sessiz sedasız
Seni seviyorum diyorsa,
Selam verin dosttur o...

Ülke derdiyle dertlenip,
Şevinciyle uçuyorsa.
İyilerle kenetlenip,
kötülerden kaçuyorsa.
Aşın işin özgürlüğün
Onurunu taşıyorsa,
Sevgi çekirdeklerini
Yüreklere saçuyorsa.
Yaşama sevinciyle,
Size kucak açıyorsa,
Selam durun insandır o...

Melahat Çetinkaya

Selam Olsun

Bu Dünyanın cefasını
Çekenlere selam olsun
Kalbe sevginin hasını
Ekenlere selam olsun

Aşkla gönül yarasını
Dikenlere selam olsun
Ömrün katran karasını
Sökenlere selam olsun

Feleğin çarkına çomak
Sokanlara selam olsun
Hayat denizinde berrak
Akanlara selam olsun

Gerçeği gönül gözüyle
Görenlere selam olsun
Mutluluğu can özüyle
Verenlere selam olsun

Biz gül ektik bağımıza
Dikenlere selam olsun
Yaslandığımız omuza
Çökenlere selam olsun

Yolumuz sevgi yoludur
Geçenlere selam olsun
Gönül muhabbet doludur
İçenlere selam olsun

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Selam Olsun 2

SELAM OLSUN

Açtık gönül kapısını
Girenlere selam olsun
Çıkarsız dost tapusunu
Verenlere selam olsun

Arınıp kinden nefretten
Sevgiyle saygı üreten
Sarılıp candan yürekten
Sevenlere selam olsun

Yolu yokuşa sürmeyen
Araya duvar örmeyen
Güclüyü haklı görmeyen
Yarenlere selam olsun

Bin düşünüp bir konuşan
Bilmediğini danışan
İlim irfanla yarışan
Soranlara selam olsun

İyilik ekip biçerek
Dostluk şerbetin içerek
Arife tarif ne gerek
Erenlere selam olsun

Çekip gözümüzden tülü
Gösterip şeyda bülbülü
Gülistandan gonca gülü
Derenlere selam olsun

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sen Başıma Gelen En Güzel Şeysin

Kara kışta gelen bahar dem'isin
Temmuz sığığında meltem yelisin
Gönlümün sevdayı tutan elisin
Dudağımda meze,dilimde meysin
Sen başıma gelen en güzel şeysin..

Gözlerin gecemin kutup yıldızı
Hasretin içimde bitmeyen sızı
Sevildikçe oldum sevgi arsız
Gönlümü ısıtan aşk güneşimsin
Sen başıma gelen en güzel şeysin

Irama sevdiğim hep yanımda kal
Sevgi peteğimden has balımı al
Sensin bu hayata tutunduğum dal
Karlı dağda açan kardelenimsin
Sen başıma gelen en güzel şeysin.

Melahat Çetinkaya

Sen Değil Misin

Ferhat'a aşk ile dağlar deldiren
Güneşe sevdalı beyaz kardelen
Ayrılmak yok diye yeminler eden
Öyle çekip giden sen değil misin

Uyuyan volkanın bacasın açan
Lavları üfleyip etrafa saçan
Kendi tutuşunca bırakıp kaçan
Aleml güldüren sen değil misin

Denize koşarken gönlümün nehri
Koydun aramıza engeli şerhi
Zerkedip içime aşk denen zehri
Yaşarken öldüren sen değil misin

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sen Değil Misin 2

SEN DEĞİL MİSİN ?

Ahde vefa diye fetvalar veren
Bam teline dokunmadan inleyen
Gönül bahçesini tarumar eden
Selamsız sabahsız öylece giden
Fesleğen sevdalı sen değil misin .

Muhabbet kuşunu salıp uçuran
Gidip uzaklarda seyrine duran
Güzel düşlerimi kurşunsuz vuran
Yüreğini diyar diyar kaçırın
Kendine vefalı sen değil misin

Hani canın idim candan öteye
Bin cefa etsen de çekerim diye
Şimdi ne değişti bu sitem niye
Nasıl kıydın bu güzelim sevgiye
Delice sevdalı sen değil miydin .

Ben gitmedim bıraktığın yerdeyim
Sadakatle gün yüzüne perdeyim
Ayrılığın koyduğu makberdeyim
Son duamı senden beklemekteyim
Gönlünün baharı ben değil miydim

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Sen Gittin Ya

Hani sen küsüp gittin ya Açelya,
Öyle sessiz, kimsesizce.
Çekip ellerini benden.
Mevsimler ötesine...

Kalanlar durur mu hiç.
Nem varsa sana ait
Düştü peşine telaş içinde.
ve
Koşarken çığlık çığlığa
Çığ düştü üzerime.
kaldım altında.
Lal oldu dilim.
İyi değilim.
Sihirli bir iğneyle,
Yırtıklarını dikiyorum yüreğimin...

Sen gittin ya Açelya,
Yarım kalmış bir masalın
adsız kahramanının,
Resmini çiziyorum ezberime.
Baktım ışığı da sönmüş gözlerimin
Bağışladım ateş böceklerine.
Her şeyi yakıp kül eden bu sessizlikte
Gölgesiyle oynayan bir çocuk gibi,
Atıyorum düşlerimi içimdeki dehlize.

Sen gittin ya,
Sırtlayıp hüznüleri iç göçlerime
Mülteci yazıldım mutsuzlar ülkesine
Sanki su içinde çürüyor zaman
Uykular düşman
yüreğim,
Sıtma nöbetlerinde,
Bir kısır döngüdeyim.
Ve ayaza durmuş tüm şiirlerin
Kitapsız, katıksız şairiyim.

Sen gittin gideli Açelya,
Hasret yapıştı canıma...
Akıtıyor zehrini
Oluk oluk kanıma.

Söylesene Açelya,
Senin gittiğin yerde
Mevsim hala bahar mı
Orada da yalnızlık
Kalabalığı yutar mı...
Yok oluş sendromları
var oluşu boğar mı..
Güneş yine de doğar mı
Martısı giden deniz

Dalga dalga ağlar mı...

Söylesene Açelya.
Senin gittiğin yerde
Sevgisiz hayat var mı..
Aşk duygusal illüzyon,
Sevmek bir ütopya mı..

Melahat Çetinkaya

Sen Olmasaydın

SEN OLMASAYDIN

Çıkıp karlı dağa ateş yakmazdım
Düz ovada boz bulanık akmazdım
Hasret kolyesini alıp takmazdım
Sevgiyle dizdiren sen olmasaydın

Kimsenin dalına konup ötmezdim
Sevda ateşiyle yanıp tütmezdim
Meçhule uzanan yola gitmezdim
Yemini bozduran sen olmasaydın

Sende başlar sende biter gökyüzü
Sensin şu ömrümün yokuşu düzü
Bilmezdim baharı sevmezdim güzü
Dört mevsim gezdiren sen olmasaydın

Olmasaydı aşk zinciri boynumda
Düş kurmazdım şiirlerin koynunda
Onları yazdıran sen olmasaydın
Gönlümü azdıran sen olmasaydın

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sen Varsın

Gönül dergahında şiir dokudum
Hece hece nakışında sen varsın.
Aşk ilminin kitabını okudum
Sevgiliye bakışında sen varsın.

Ömür vadisinden geçen ırmağın,
Deli dolu akışında sen varsın.
Gönül bahçesinde açan zambağın,
Efil efil kokuşunda sen varsın.

Kanadı kırılan telli turnanın,
Yürekte kanayan gizli yaranın.
Sevgisiyle onaranın saranın
Alev alev yakışında sen varsın.

Sebebisin keder ile neşenin
Gülüşüyle gül açtıran gülşenin.
Hayat iksiriyle dolu şişenin
Yudum yudum akışında sen varsın.

Aşkın mabedinde secde edenin.
Dudağında,duasında sen varsın.
Cana kafes olan naciz bedenin
Yaylasında ovasında sen varsın.

.

Melahat Çetinkaya

Sende Bir Şey Var

SENDE BİR ŞEY VAR

Sende bir şey var gülüm.
Yıllar yılı hayalini kurduğum
Gökte ararken yerde bulduğum
Ses verip sesini duyamadığım
Adını bir türlü koyamadığım
Hayranlık mı aşk mı bilemediğim

Sende bir şey var iki gözüm
Düşündükçe aklımı başımdan alan
Zavallı kalbimin ritmini bozan
Geceleri düşlerime el koyan
Boğazımda düğüm düğüm dolanan
Dilimin ucunda diyemediğim .

Sende bir şey var can özüm.
Kuşun kanadından umut sağdıran.
Yürek bulutundan hasret yağdıran
Hazanları baharıyla kovduran
Vuslat için uzaklara çağırın
Cesaret edip de gidemediğim .

Sende bir şey var ömrüm.
Kardelenin güneşe bakan yüzü
Ölümsüz aşkı anlatan hazin öyküsü
Ömrümün nakışı en güzel süsü
Gönül telimi titreten sevda türküsü
Omzunda söyleyip gülemediğim

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sende Kalmış

Sorma bana sevdiğim.
Nerdeyim ne haldeyim.
Hasretin kollarında,
Bitip tükenmekteyim.
Ayrılırken yüreğim,
Benliğim sende kalmış.

Sende kalmış huzurum,
Gülüşüm mutluluğum.
Aşkı körebe sana,
Yaramaz çocukluğum,
Saklanıp sende kalmış.

Çarpmıyor kalbim artık
Eskisi gibi hızla.
Tadı yok yaşamının
Sevgiden aşktan yana...
Mutluluk formülünde,
İyi güzel ne varsa,
Hepsi de sende kalmış.
Gel de geri ver bana...

Melahat Çetinkaya

Seni Bir Başka Sevdim

SENİ BİR BAŞKA SEVDİM

Her gece yıldızlardan
Dilek tutup gizlice
Biraz düş ,biraz umut
Ektim gönül bahçeme
Aşkla can suyu verdim
Ben seni yasaklarda
Prangalarda sevdim

Yer demir gök bakırdı
Yoktu bir sığınağım
Gözlerin kıblem oldu
Yüreğın tapınağım
Ömrüm diyen dillere
Kalan ömrümü verdim
Anlatılmaz bir aşkla
Seni bir başka sevdim

Seni hayalde düşte
Yakın görüşte sevdim
Yüzündeki gülüşte
Gözdeki yaşta sevdim
Seni baharda kışta
Düzde yokuşta sevdim
Ben seni ayrılıkla
Yaman savaşta sevdim
Ölürdüm öl deseydin
Seni bir başka sevdim

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Seni Çok Özledim Annem

Göbek bağımdan yürek bağıma
Akan sevgi ırmağımdın
Gönül testimi dolduran
Gözemdin pınarımdın
Kırıp testimi gittin
Beni perişan ettin
Cenneti çok mu sevdiğin
Benim kanatsız meleğim.

Sesimin tınısından sıkıntıyı anlayan
Gözlerime bakınca yüreğimi okuyan
Gönlümün halısını sevgi ile dokuyan
Ustamdın, hocamdın sen.
Zamansız gittin annem.

Ellerinde şefkatin eldiveni
Gözlerinde yediveren gülleri
Onarırdın dokunduğın her şeyi
Kimse dolduramaz senin yerini
Yokluğun ölümdür annem.

Sen benim her şeyimdin,
Suyumdun ekmeğimdin
Sevgisiyle beslendiğim
Balımdın peteğimdin
Artık sensiz bir hiçim
Ne çabuk gittin annem.

Bak şimdi yüreğimde,
Açmış ağzını göğümde,
Kanat çırpar kuşlarım
Bir lokma sevgi diye.
Duydun mu cennetinde
Seni çok özledim anne...

Melahat Çetinkaya

Seni Sevmek

Seni sevmek,
Avuçlayıp kor güneşi,
Alev alev yanmak gibi.
Tutunup yıldızlara,
Işık hızıyla sallanmak gibi bir şey.

Seni sevmek,
Bilinmez diyarlara
Giderken pupa yelken.
Vurgun yerim demeden,
Okyanusa tüpsüz dalmak gibi bir şey.

Seni sevmek,
Öykünüp Anka kuşuna,
Uçarken gök yüzünde.
Vurulup düşlerinden,
yer çekimsiz kalmak gibi bir şey.

Seni sevmek,
Uçurumun kıyısında açan yaban gülünü,
koparmak pahasına,
Düşmeyi göze almak.
Geçip dağın yamacına,
Seviyorum diyerek çığlık çığığa,
Yankılanmak gibi bir şey.

Seni sevmek,
Komşunun bahçesinden,
erik çalan çocukla,
kaçarken soluk soluğa,
Yakalanmak gibi bir şey.

Seni sevmek,
Yağmur ormanlarının,
şevgi sağanağında.
İliklerine dek ıslanmak.
Sarılıp yüreğinin gök kuşağına
Kuytusunda ısınmak gibi bir şey.

Seni sevmek,
Yüreğe iyi gelen ilacı bulmak gibi
En umutsuz anında,
Umudu on ikiden vurmak gibi bir şey...

Melahat Çetinkaya

Seninle Güzel

SENİNLE GÜZEL

Dört mevsim bahar olsa neye yarar Mihrimah
Beşinci mevsim aşkı tatmak seninle güzel
Sensiz geçen her günüm ömre zarar Mihrimah
Geceleri gündüze katmak seninle güzel

Hasret ağır gelse de vuslatına kıyasla
Bu sevda orucunu tutmak seninle güzel
Gözlerin gözlerimde başın göğsüme yasla
Huzuru yudum yudum tatmak seninle güzel

Gökte ararken yerde bulunca ruh eşini
Mutluluk deryasına batmak seninle güzel
Görmek için her gece eşsiz vuslat düşün
Hayallere sarılıp yatmak seninle güzel

Sensiz geçen her günüm bedel olurken aya
Sonu ölüm olsa gitmek seninle güzel
Adına aşk denilen güzel tatlı belaya
Seve seve katlanıp çatmak seninle güzel

_____MÇK_____

Melahat Çetinkaya

Sensin

SENSİN

Aşk bir Dünya ise vatanım sensin
Düşerken elimden tutanım sensin
Kederime neşe katanım sensin
Gönlümde sessizce yatanım sensin

Kara kışta gelen bahar gibisin
Karanlığı delen seher gibisin
Bazen şeker bazen biber gibisin
Acıya tatlıyı katanım sensin

Düşlerimde varlığını saklarken
Sensizliğe beni katıp eklerken
Uçurumun kenarında beklerken
Uzanıp sevgiyle tutanım sensin

Gözlerin gökyüzüm bakışın güneş
Yaktın yüreğimde sönmeyen ateş
Anladım ki ruhun ruhuma özdeş
İçimde kor gibi yatanım sensin

Aramızda dağlar yollar olsa da
Hasreti katlayan yıllar olsa da
Koşacağım uzun kulvar olsa da
Yüreğimde sonsuz atanım sensin
Gurbetim hasretim vatanım sensin

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sensin 2

SENSİN

Sevda şiirinin temalarında
Şaire düşleri dizdiren sensin
Gönlümün bulutlu semalarında
Yağmur kuşlarını süzdüren sensin

Susturup serimin akıl sesini
Hayal aleminde gezdiren sensin
Hayat tufanında batan gemimi
Onarıp yeniden yüzdüren sensin

Gökte arar iken aşkın hasını
Altın harfler ile yazdıran sensin
Gönlümün define haritasını
Sevgiyle yeniden çizdiren sensin

Gönül kalesinin mazgallarını
Sevgiyle visale kazdıran sensin
Vuslata kapalı sarp yollarını
Umut gülleriyle gezdiren sensin

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sensiz Olmuyor

Yaralı kalbimi şiirle sözle,
Sarmayı denedim sensiz olmuyor.
Dostların sevgisi merhemdir diye
Sürmeyi denedim sensiz olmuyor...

Unuttu gözlerim aşkla bakmayı,
Süzmeyi denedim sensiz olmuyor.
Sevgi deryasında hayalin ile,
Yüzmeyi denedim sensiz olmuyor...

Yokluğunda, mutluluğun resmini,
Çizmeyi denedim sensiz olmuyor.
Başım alıp, diyar gurbet elini,
Gezmeyi denedim sensiz olmuyor.

Göçmen kuşlar gibi başka bahara,
Uçmayı denedim sensiz olmuyor.
Kardelen misali boranda karda,
Açmayı denedim sensiz olmuyor...

Sahte gülücükler koyup yüzüme,
Gülmeyi denedim sensiz olmuyor
Çanımdan bezdirdi hasretin beni
Ölmeyi denedim sensiz olmuyor...
Olmuyor sevdiğim sensiz omuyor...

Melahat Çetinkaya

Sensizlik

.....Sensizlik hücrede müebbet gibi
.....Azalmıyor günler artıyor sanki
.....Mutluluk,uzak bir ülkedir şimdi
.....Kapalı yolları,kar,boran,tipi....

.....Bütün duygularım darağcında,
.....Celladını bekler zor ölüm gibi
.....Vurdum ayrılığın dik yamacına
.....Bir adım ötesi uçurum şimdi..

.....İtme uçuruma,tut ellerimi,
.....Sevgiyle bak yine,eskisi gibi
.....Kanadı kırılmış bir güvercini,
.....Sarar gibi sarıver yüreğimi.

.....Sensizlik işkence,sensizlik ölüm
.....Yitik baharlarım,açmıyor gülüm
.....Acı,ızdırapla geçiyor günüm
.....Güneşim ol yine doğuver gülüm...

Melahat Çetinkaya

Servetim

Onunla göz göze gelince
Öyle güzel güldü ki bebeğim.
Tamam dedim.
Sizin olsun dünya malı.
Hatta kaşıkçı elması,
Neyleyim..
Budur benim servetim.
Dünya'nın son harikası..
Ben bu gülüşün gücüyle
Uzayı fethederim...

Melahat Çetinkaya

Sessizce

Hasretin içimde kapanmaz yara
Yaş olup gözümde akar sessizce
Herkes sevdiğini sararken aşkla
Yüreğim kenardan bakar sessizce...

Ne haberin gelir ne de selamın,
Yok mudur diyecek tek bir kelamın.
Üstüme yıktığın canlı enkazın,
Altından kan revan çıkar sessizce...

Gündüzüm kör oldu, geceler sağır
Ayrılık acısı güllenden ağır
Gideceğin yere beni de çağır
Yoksa bu can tenden bıkar sessizce...

Melahat Çetinkaya

Sevdiğini Fısılda

Takvimler yaprak yaprak düşerken saçlarıma.
Bir fanusun içinde sıkışınca yüreğim.
Gömerse düşlerimi kimsesizler mezarlığına.
Ve bir gün,
Hafızam ihanet edip de bana,
Olur da, unutursam sevip sevildiğimi.
Sen hatırlat daima.
Kulağıma sevdiğini fısılda...

Ebedi baharı beklerken ömrüm,
Fırtınaya tutulup hazan olursa.
Korkunun parmakları yapışıp boğazıma,
Bütün hayallerimi, boğarsa sığ sularda.
Töreler, kurallar, barikatlarla,
Kapanırsa yollarım sevgiye aşka.
Uzat ellerini yık bir vuruşta.
Kulağıma sevdiğini fısılda...

Yokluğunla savaştan hasret timlerim.
Vurulup birer birer, kapaklanırsa yere.
Yüreğime saplanan paslı çiviler
Ölümü yükleyip hücrelerime,
Mor bir yangın düşerse can evime.
Görmezden gelme.
Yeniden tutunmam için hayata,
Kulağıma sevdiğini fısılda...

Bütün saatleri vuslata, mutluluğa ayarla
Hazan mevsiminde, bağ bozumunda.
Gün batımında, Ay ışığında.
Yağmur sonrasında, gök kuşağında.
Bu gül yangınıni körükleyen rüzgarla
Uzaklardan sevdiğini fısılda....

Melahat Çetinkaya

Sevdiğiniz Kadını

Koparmaya kıyamadığınız bir gülü koklar gibi
Midye içindeki inciye saklar gibi
Ritmideğişen kalbinizi yoklar gibi sevin
Uzağınızdaki yakın,
Yakınıınızda uzaklar gibi,
Kim ne derse desin,
Onu her durumda aklar gibi
En güzel sırrınızı herkesten saklar gibi sevin .

Her gün yeni bir kitaba başlar gibi
Bir atlet edasıyla koşarken dolu dizgin
Birden yavaşlar gibi,
Denizi arayan ırmaklar gibi
Ağacına sarılan yapraklar gibi
Yağmuru bekleyen topraklar gibi
Dört mevsimi dolu dolu yaşar gibi sevin .

Onu gök kuşadığının yedi rengiyle
Neşesiyle, kederiyle, cengiyle
Dilinizden düşmeyen bir şarkının
Muhteşem ahengiyle sevin
İyi günde, kötü günde bir ömür
Sadakatle, liyakatle hasretle
Hayalinizdeki şehir gibi
Ömrünüze yazılmış bir şiir gibi sevin
Çöl ortasında bir yudum su bulur gibi
Yaşamak için gerekli havayı solur gibi
Ve gözlerinin girdabında kaybolur gibi sevin .

Bir çocuğun başını şefkatle okşar gibi
Özgürlüğe kanat çırpın kuşlar gibi
Zirveye uzanan yokuşlar gibi
Bazen yetişkin, bazen çocuklar gibi
Açıp kollarınızı Dünya'yı kucaklar gibi sevin

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Sevenler Ağlar

Hangi şiire başlasam seni anlatan,
Kalem ağlar, kağıt ağlar, el ağlar.
Hangi dağın koyağına saklansam,
Bulut ağlar,güneş ağlar, yel ağlar.

Hangi şarkıya dokunsam usuldan,
Keman ağlar,yayı ağlar,tel ağlar.
Hangi gölde hüznüleri yıkasam
Deniz ağlar,ırmak ağlar,sel ağlar.

Hangi aşkın yüreğine dokunsam,
Kirpik ağlar,dudak ağlar,öz ağlar.
Hangi yılın mevsiminden sorulsam
Bahar ağlar,hazan ağlar,yaz ağlar.

Hangi dalın çiçeğini koklasam
Arı ağlar,petek ağlar,bal ağlar.
Hangi günün şafağını yoklasam,
Hasret ağlar,gurbet ağlar, yol ağlar.

Hangi demin hayaliyle yaşasam,
Umut ağlar,vuslat ağlar,an ağlar.
Hangi kolun,omuzuna yaslınsam,
Vefa ağlar,sefa ağlar,can ağlar.

Dağların ateşle üşür yüreğin.
Ateş ağlar,yürek ağlar,köz ağlar
Ağlamaktır kaderi sevenlerin.
Yar yoluna bakan iki göz ağlar.

Melahat Çetinkaya

Severim

Ben güzel kadınları severim
Hele de zeki olanları.
Bakışıyla, edasıyla
Deprem yaratanları.

Ben dürüst adamları severim
Ve de kibar olanları.
Bir kadına eliyle değil,
Sözleriyle, yüreğiyle dokunanları.

Ben çıkarsız dostları severim
Hele de vefalı olanları.
İyi günde, kötü günde
Yanı başında duranları.

Ben yürekli insanları severim
Zoru görünce kaçmayan
Kalbi gümbür gümbür atan
Tozu dumana katanları.

Ben, hüznüleri severim
Hayata anlam katan
İnsanı olgunlaştıran
Ama tadında olanları..

Ben şiir yazarları severim.
Aşkı sevdâyı anlatan
Bir de yazdıranları...

Haksızlığa baş kaldıran
Kalemiyle kağıdı tutuşturan
Onurlu, dik duranları.

Melahat Çetinkaya

Seviyorum

Ben Gezi Parkında,
Kanat çırpan kelebeklerin
Ruhumda estirdiği
Fırtınayı seviyorum.

Ben Gezi Parkında,
Açan umut çiçeklerinin,
Başımı döndüren
Kokusunu seviyorum.

Ben Gezi Parkında,
Barış güvercinlerinin
Havada süzülerek
Kanat çırpışını seviyorum.

Ben Gezi Parkında,
Özgürlüğün
nefes nefese
Yürek atışını seviyorum.

Melahat Çetinkaya

Sevmek

İki ayrı bedende tek bir yürek olmaktır
Derdine hasretine göğüs gerip durmaktır
Sevgiyi saygı ile birlikte yoğurmaktır
Sevdiğinle bir güne bir ömür sığdırmaktır

Hayaliyle uyuyup rüyalara dalmaktır
Gerçeği düş,düşü gerçek sanmaktır
Yalnız ona acıkıp hep ona susamaktır
Sevmek onunla gülüp onunla ağlamaktır

Sevmek bir lades ise bile bile kanmaktır
Özlemiyle kavrulup sitemiyle donmaktır
Aşk od'unda yürüyüp seve seve yanmaktır
Ve tepeden tırnağa aşk ile boyanmaktır .

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Sevmem

Severim insanın mert olanını
Yüreği pek eli selektir her dem.
Serse ayağıma atlastan halı
Elimin tersiyle iterim hemen
Riyanın ustası namerdi sevmem.

Tatlı dili güler yüzü olana
Açıktır yüreğim geri çevirmem
Yüzü dost yüreği fesat dolana
Derde deva olsa ilaç istemem
Lokman hekim olsa yine de sevmem.

Bin derde kedere göğüs gerer de
Onurumdan zerrece ödün vermem
Bukalemun gibi dönüp her renge
Ne bulursa yeyip yutandı sevmem
Vicdanı cüzdanda tutandı sevmem.

Selam vermem kul hakkını yiyene
Hacı demem her Kabey'e gidene
Gelen ağam giden paşam diyene
Koltuk için alkış tutandı sevmem
Onun kapısında yatandı sevmem.

Melahat Çetinkaya

Sitem

Huy edindin vara yoğa küsmeyi
Hüner saydın sırra kadem basmayı
Gönlüme taktığın aşktan tasmayı
Çıkarıp attırma yele sevdiğim

Bu kaçınıcı gidiş kaçınıcı özür
Böyle yaşanır mı sevda bir ömür
Sabrın sınırı var o da tükenir
Dikeni batırma güle sevdiğim

Sevdim diye kafeste kuş belleme
Ayrılığa çeç savurup yelleme
Kırıktır kanadı uçamaz deme
Uçar kuru dala konar sevdiğim

Sinama sevgimi edayla nazla
Sevene bu eza bu cefa fazla
Candan öte cansın dedim se sana
Ayaz vurur can da donar sevdiğim

Kalmadı yüzümün yüze gülesi
Tükendi yüreğin şevki hevesi
Reva mıdır bu ayrılık çilesi
Su dökünce ateş söner sevdiğim

Melahat Çetinkaya

Siz Hiç

Siz hiç,
imkansız bir aşkın,
kurşunları önünden
can havliyle kaçarken,
vurulduunuz mu...

Siz hiç,
Hayallerle düşlerle,
tutunup umudun ellerine
koşarken dolu dizgin,
yürek üstü düşerek
kırıldınız mı...

Siz hiç,
bıçak sırtı bir aşkın
gönüllü kurbanı olup,
sarığını savundunuz mu

Siz hiç
uykusuz gecelerin koynunda
ay ışığına sarılıp
vuslat hayalleriyle
avundunuz mu

Siz hiç
Bir kısır döngü içinde
düşerek labirente
çıkış yolu ararken
kayboldunuz mu

Siz hiç
Sonsuz sevgi çölünde
bir yudum suya hasret
kalınca vaha diye
şiire sığındınız mı...

Melahat Çetinkaya

Siz Kimsiniz?

Burunları Kaf Dağın'da
ağızları kulağında.
Muzu enine yiyenler.
Kendini dev aynasında
Herkesi hakir görenler
Halka sırtını dönenler.
Siz kimsiniz
Hangi gezegenden geldiniz?

İçlerindeki balçığa
Boğazlarına dek batanlar
İnsanlığı unutanlar.
Yüreğinde kin damıtıp
Dilden zehir akıtanlar
Şanlı maizi yok sayıp
Geleceği karartanlar
Siz kimsiniz
Hangi soydan türediniz?

Fısıldayanı susturup
Var gücüyle bağırانlar
Suyu tersten akıtarak
Testisini dolduranlar
Olmazları olduranlar
Siz kimsiniz
Hangi tiybetten geldiniz

Penceresi aydınlığa,
Kapısı barışa kilitli
Sevmeyi bilmeyenler
Yüzü hiç gülmeyenler
Hep bana Rab bana diyerek
Kul hakkını yiyenler
Her konuda ahkam kesip
Hakka boyun eğmeyenler
Kalbi ölüm mühürlüer
Siz kimsiniz
Hangi cehennemden geldiniz?

Ey yüreği nasırlılar
Vicdanları kusurlular
Bal yeyip zehir kusanlar
Salt kendine müslümanlar
Gölgelerinden korkanlar
Siz kimsiniz
Hangi cehennemden geldiniz?
Ömrümüzü yediniz
Artık defolup gidiniz..

Melahat Çetinkaya

Sizin- Bizim

Bu Dünyada makam para taht sizin
Yüzümüze hiç gülmeyen baht bizim

Eğri ,doğru ,düzlük, yokuş yol sizin
O yolları yapan emek kol bizim

Bağda açan yediveren gül sizin
Güle aşık divane bülbül bizim

Dört mevsimde,bahar sizin yaz sizin
Kara kışta kömür bizim baz bizim

Lebi derya villa sizin yat sizin
Vezir sizin piyon bizim mat bizim

Arı sizin kovan sizin bal sizin
Dört kolluya binip giden sal bizim

Koltuk sizin şeref sizin şan sizin
Vatan için feda olan can bizim

Melahat Çetinkaya

Son Gül Yapağı

Zamansız aşkların mülteci düşlerinde,
Mekansız bir kuştur yürek kafeste.

Gülüşünde yüzünü aydınlatan,
Gözlerdeki o yakamozun sırrı,
Bir bakışın kıyısında saklıdır.
Sessiz itirafların sesli yankısı,
Kelebek ömürlü aşk masalıdır...

Aldığın yaralarla kanarken içten içe
Bitirir işini sessizce, bir el..
Namlusuna sürdüğü son mermi ile,
Nişan alıp gönlünün zulasında,
Saklanan sevginin tam şakağına...

İşte o an durur dünya.
Her tebessüm bin ah saklar içinde.
Başlar gözlerinde yıldız kayması.
Kuşların çaldığı gün batımıyla,
Körükler geceler güz yangınıını.
Hüzzam şarkıların güftelerinde,
Şiirdir dökülen son gül yapağı...

Melahat Çetinkaya

Su Gibi Ol

Sen hep su gibi ol sevdiğim.
İster dağların arasında kıvrıla kıvrıla akan nazlı bir dere,
İster soluk soluğa koşan bir ırmak ol denize
Yeter ki su gibi ak yüreğime.

Sen hep su gibi ol bir tanem
Su gibi aziz,su gibi faydalı,su gibi hayat kaynağı
Dağda ceylanları sula, ovada fidanları
İster bir şelale ol yükseklerden dökülen,
İster bardağımda yudum yudum içilen.
Sen su ol sevdiğim çöl sıcağında
Ölesiye istenen.

Derler ki,
İnsan kırk gün yaşarmış hiç bir şey yemeden
Ama susuz asla....
Sen hep can suyu ol emi.
Kırmızı balığın akvaryumunda.

Hadi su gibi ol sevdiğim,
Yıka saçlarımı yağmurlarında.
Islat kuruyan dudaklarımı aşkla.
Sen hep su gibi ol bebeğim.
Söndür aşk yangınımı kollarında
Rahmetim ol benim,afetim olma.

Melahat Çetinkaya

Susmayın

*COĞRAFYASI YOKTUR ACININ VE ÖLÜMÜN...
DÜNYANIN HER YANINDA AYNIDIR ÇÜNKÜ,
GÖZYAŞININ BUĞULU SOLUK RENGİ.
GÜN GELİR BOĞULUR ELBET KENDİ GÖZYAŞINDA,
BAŞKASININ ÖLÜMÜNE GÜLÜMSEYEN EFENDİ...*

Soruyor Gazze'li çocuklar
Üzüm karası,
yürek yarası gözleriyle
Söylesene Şimon Amca
Biz mi yaktık yıllar önce
Sizi gaz odalarında..
Siz ki,zulmü en iyi bilersiniz.
Nazi kamplarından kaçıp,
Filistin' e gelersiniz.

Ne de çabuk unuttunuz
Sizden sabun yapanları.
Farkınız var mı onlardan?
Yirmi birinci yüz yılda,
Sabah akşam sofranızda
Yediğiniz insan eti,
İçtiğiniz kandır sizin.
Bu ne kindir bu ne nefret
Eğer insanlık bu ise,
Nereniz insandır sizin.

Vizyonda bir vahşet filmi
Kırarken zulüm rekoru
Alkış, destek ABDden
Ve müslüman alemleri yutmuş dilini
Duyarsız dünyayla aynı koltukta
İzliyor sessizce olup biteni.
Yanıyorken Gazze çığlık çığlığa,
Susmak yakışmaz insana.....
Çocuklar uyurken susulur
Ölürken asla...

Melahat Çetinkaya

Şair

ŞAİR
Şanma ayran gönüllü
Şair aşka aşıktır.
Sevgi en tatlı menü
Şiir ona kaşıktır...

MÇK

Melahat Çetinkaya

Şairiz Biraz

Yan yana nın ayrı
Apayrı nın birleşik yazıldığı
Dünyanın en güzel en tutkulu dilinde
Yükte hafif pahada ağır duyguları
Yükleyip imgelere.
Aşkı anlatabilmek şairlik ise
Şairiz biraz işte...

　 ╲ ╭ ┓
╭ ★ ╯ ★ ° ° ★

Vurulup gitmesin diye
Hüsran sokağında aşklar.
Adressiz kalmasın diye sevda kokan mektuplar
Şişirip yürek yelkenlerini sevgiyle
Ve ipotek koyup,
alfabenin yirmi dokuz harfine,
Şiirler yazıyorsak habire
Şairiz biraz işte.

　 ╲ ╭ ┓
╭ ★ ╯ ★ ° ° ★

Yakamoz gecelerin pırıltısında
Mutluluk düşleriyle hüznüleri savuran
Ve bin bir gece masallarında geçen,
Zümrüdü Anka kuşuna yükleyip sevdamızı
Şiiriyle Kaf dağına uçuran,
kalemin sihri ise.
Şairiz biraz işte..

　 ╲ ╭ ┓
╭ ★ ╯ ★ ° ° ★

Dolu dizgin arzuların peşinde
Gönlümüzde koşturan yılık atları
Yorulup diz üstü çöktüğü zaman
Onu dizginleyip şiir diliyle,
Ehlileştiren kalemin güçlü eliyse
Şairiz biraz biz de...

★ M °Ç ° K★

Melahat Çetinkaya

Şaşı Padişah Olur

Ok namert elindeyse yalan doğruyu vurur
Kamburun genetikse sanma belin doğrulur
Güç zorbanın elinde zulmetmekten yorulur
Körler memleketinde, şaşı padişah olur.

Düzenbazlar tezgahta yeni oyunlar dokur
Cehalet, kürsüsünden alime ferman okur
Her gün cadı kazanı kaynarken fokur fokur
Körler memleketinde, şaşı padişah olur.

Alnı secde görmeyen müminim der kurulur
Şiha kanat gerekmez müritleri uçurur
Erk zalime geçince mazlum selama durur
Körler memleketinde, şaşı padişah olur.

Adalet hükümsüzse suçlu yola koyulur
Kazlar tava geldikçe usulünce soyulur
Yan bakanın gözleri oyum oyum oyulur
Körler memleketinde, şaşı padişah olur.

Melahat Çetinkaya

Ŗir

Ŗairin yüreğinden taŖıp ağlayan nehir
Sözcüklerden sevgiyle dvar rmektir Ŗir

Hayalleri gerçekle uzlaŖtıran tek sihir
AŖkı gönül gözüyle sevip görmektir Ŗir

Ŗairin kaleminde hem zehir hem panzehir
kura damla damla koyup vermektir Ŗir

Kırbalarken umudu güzel günlere dair
Barikat kuranlara kızıp yermektir Ŗir

Yürek okyanusunda saklı sandık cevahir
Dalıp derinlerine ona ermektir Ŗir

Edebi glistanın gl yediverendir
Dikeniyle birlikte sevip dermektir Ŗir

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat etinkaya

Şiir Kaçtı Gözüme

Al kalemi eline
Şuraya geceden demini almış bir şiir
Şuraya da onun hakkını veren
İki yürek iliştir usta
Kifayetsiz kalsın kelimeler
Sevdayı anlatmada

Baktın olmuyor
Vur yumruğu masaya
Alfabenin bütün harfleri geçsin sıraya
Çek kalemi kağıda kılıç gibi
Herkes bilsin görevini
Mesela,
A aşkı anlatsın
S sevgiyi
U uzakları
H hasreti
V vuslatı
Bırak dizginlerini
koşsun şiirin atı

Hiç acıma,
Vur kalemi tokat gibi hüznüme
Öyle acıyarak bakma yüzüme
Ağlamıyorum usta.
Sadece şiir kaçtı gözüme...

Melahat Çetinkaya

Şiir Olmak İsterdim

En güzel aşk masalının isimsiz kahramanı
canı ya da cananı.
Geceyi aydınlatan gözde ışık çavlanı
aratmaz yakamozu.
Türk dili deryasında yıkanmış arı duru
büyüleyen okuru.
Şiir olmak isterdim şair arenasında.

Mor menekşeler gibi ormanın kuytusunda
saklı durur kokusu.
Aşk iksiri içenin hummalı uykusunda
tüten üzüm buğusu.
Ayağı mavi suda boynu beyaz bulutta
uçar gölün kuğusu.
Şiir olmak isterdim onun kanatlarında.

Yedi iklim dört mevsim,yazda kışta baharda
değişmeyen mekanı.
Hayaller savrulurken fırtınada rüzgarda
sığınacak limanı.
Yüreği kavrulurken hasret yangınlarında
serinleten pınarı.
Kurtuluşu ararken her tehlike anında
koşup sığınacağı.
Şiir olmak isterdim bir yürek zulasında...

Melahat Çetinkaya

Şiir Sür Usta

Bana aşktan sevdadan dem vurma sakın usta
Yandı ağzım onlardan hassasım bu hususta.
Aşk dediğin nedir ki, acısı kat kat pasta
Kanayan yaralara Şiir sürüver usta.

Çalmasını bilene sevgi beste yürek saz
Dalmasını bilene aşk gölünde yüzmek haz
Lokman hekim neylesin vurgunun çaresi az
Tuz basma yaralara şiir sürüver usta.

Gerçekler yıkar düşü zordur sevdalık işi
Hayattır bilir kişi tutmaz gönül dikişi
Çekince canı dara iflah olmaz gidişi
Önülmez yaralara şiir sürüver usta.

Gece yıldız toplayıp nice dilekler tuttum
Gündüz güneşe serip gözyaşımı kuruttum
Yıllar var ki sevmeyi,sevilmeyi unuttum
Solumdaki yaraya şiir sürüver usta.

Nadasa çektim gönlü,çoraklaştı toprağım
Nice baharlar gördü yeşermedi yaprağım
Geçti gidiyor ömür yaklaştı hazan çağım
Şu kronik yaraya şiir sürüver usta.

Melahat Çetinkaya

Şiir Yaz Usta

Öyle bir şiir yaz ki usta,
AŞK koksun her mısrasında,
Ama ayrılık olmasın.
Hiç bir ilacın kar etmediği yerden sar yaraları.
Zamansız kanayıp durmasın.

Hadi bir şiir yaz usta,
En dibe vurmuş hayatın zirvesinde
İntihar dalışları bile hayra yorulsun.
Selam söyle mutluluğa şiirle
Geçerken bize de uğrasın.

Hadi bir şiir yaz usta
Bir elimiz yağda öteki balda olsun.
Hayali de yasak değil ya zenginliğin
dalalım ara sıra.
Varsın *köyün delisi *desinler bize.
Yeter ki,
Hep bir tebessüm olsun dudağımızda.

Hadi bir şiir yazıver usta
Küçük,küçücük sevinçler olsun avcumuzda
Büyütelim onları paylaşarak dostlarla.
Bir acı kahve hatrına,
Dağlayalım sancıyan yanımızı
Sevginin şifalı parmaklarıyla.

Hadi bir şiir yaz be usta
Geçse de hayatın baharı yazı,
Ölüm beklese de her an pusuda,
Bitir bir kalemde süren ayazı.
Yaşamak türkü olsun bağlamamızda.

Melahat Çetinkaya

Şiirle Şair

Düş kaçaklarını taşıyan gece trenlerinde
Firari uykuların yolcusudur şairler.

Kulakları sağır eden sessizliğin içinde
Çıglık çığığa doğan çocuğudur şiirler

Göl üstünde dolanan kara bulutlar gibi
Yağmaya meyillidir şairlerin yüreği

Payı aşksa paydası değişmeyen elemdir
Hasret ile vuslatı buluşturan kalemdir

Mutluluk düşleriyle dalarken hülyalara
Şirin'e Ferhat olup kafa tutar dağlara

Bazen kızıp düzene dokunur zülfü yare
Haksızlığa zulüme bulur kendince çare

Her şiir o şairin duygu yüklü sesidir
Edebi parmak izi,zarif şeceresidir

Melahat Çetinkaya

Tutuştur

Bir yangın yerine döndü ölkemiz
Atiye uzanan yollar tutuştur
Tarumar edildi gönöl bahçemiz
Canda yediveren güller tutuştur

Hüznün ateşinde yanarken yürek
Gözlerde göz yaşı isyan tutuştur
Vatan demek, Mehmet demek, can demek
Dudakta tebessüm, hicran tutuştur

Deniz ateş aldı göl dalgalandı
Göndere çekilen bayrak tutuştur
Yaz bahara kara kışlar dadandı
Hazanda dökülen yaprak tutuştur

Sustu türkülerin sesi avazı
Bağlamada kırık teller tutuştur
Görüldü düzenin en madrabazı
Barışı çağırın diller tutuştur

Saçını başını yoldu analar
Ağitlarla dağlar taşlar tutuştur
Kalleş pusularda vuruldu canlar
Vicdanı kurular yaşlar tutuştur
Açılım mimarı başlar tutuştur

Melahat Çetinkaya

Uçamam

UÇAMAM

Yaralı bir kuşum ben ,
gönlünün gökyüzünde çırpınan.
Hazan rüzgarlarıyla savrulurak üşümüş
gelip avcuna düşmüş.
Sevgi ile okşayıp sarsan yaralarımı,
kanadımı kırmadan,kafeslere koymadan.

Bir dağ başı yalnızlığı çöreklenmiş içime
Dudağıma hüzzam düştü zamansız
susarım gitmez arsız.

Kevser ırmaklarında yıkayıp hüznüleri
Gönlünün güneşli dallarında kurutsan.
Yaslanıp umutların hayallerin omzuna
Çıkarsam yüreğime sapladığın hançeri
Gözlerinin ışıklı denizinde kaybolsam .

Yaralı bir kuşum ben.
Bulut yüklü göklerimde çırpınan
Uçamam sevda ile kanadımı sarmadan ...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Uçurtma

Aşk güzel bir uçurtmaydı
İpini birlikte tuttuğumuz.
Sevginin rüzgarıyla,
Gönlümüzün gökyüzünde
Ahenkle uçurduğumuz.
Nedense birdenbire,
çakılıverdi yere...
Kim bıraktıysa ipi,
Odur aşkın katili..
Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Uçurum Çiçekleri

Uçuruma bir gül attık
Yankısını bekliyoruz
Suya karanfil bıraktık
Kokusunu ekliyoruz.

Hasretini demler usta
Yüreğimin kuytuşunda
Tutkulu düşler uğruna
Mermi sürer silahına.

Gözleri mürdüm eriği
Dudakları bal peteği
Aşka kurmuş saatleri
Uçar sevgi kelebeği.

Mecnun Leyla'sını arar
Gözleri sahrayı tarar
Gelmezse beklenen bahar
Yaraları zaman sarar.

Kaçan son treni bekler
Masallar da şövalyeler
Fısıldaşır tecrübeler
Aşk tesadüfleri sever.

Deseler de sakın kanma
Uçurumun kıyısında
Açan çiçeğe uzanma.
Düşersin çığlık çığığa.

Yel getirir kokusunu
Uçurum çiçeklerinin
Kabus böler uykusunu
Güzel vuslat düşlerinin.

Melahat Çetinkaya

Uçuruma Gül Attık

Uçuruma bir gül attık
Yankısını bekliyoruz
Hazanda baharı tattık
Ömre ömür ekliyoruz

Hayallere umut kattık
Yudum yudum içiyoruz
Ebedi bir aşk yarattık
Kendimizden geçiyoruz

Hasrete vuslat dayattık
Mutluluğu seçiyoruz
Feleğe bir çelme attık
Kanatsız da uçuyoruz

Sevgiden köprüler kurduk
Engelleri aşıyoruz
Seri sevdalara vurduk
Dolu dolu yaşıyoruz ..

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Umut

Sarınca gönlünü duman
Durur dünya durur zaman
Her şey bitti dediğin an
Birden çıka gelir umut.

Hicran dolanıp yüreğe
Yanarken pervanelerle
Açılan son pencerede
Serin esen yeldir umut.

Kaybedince gülüşünü
Gördüm ruhun öldüğünü
İçindeki kördüğümü
Bulup çözen dildir umut.

Kapılıp derde kedere
Verince ömrü hedere
İsyan ederken kadere
Uzanan dost eldir umut.

Melahat Çetinkaya

Unutamadım

Kalp atışım nefesimdin
Yaşamaya hevesimdin
Mutluluğa adresimdin
Duvarımdaki resimdin

Çok istedim yırtamadım
Ben seni unutamadım.

Geceleri mesken tuttum
Seni gönlümde uyuttum
Gül ekip diken kuruttum
Yağmura gebe buluttum

Toprağımı bulamadım
Sevgi olup yağamadım

Aşkı deryada yürüttüm
Kışta baharı çürüttüm
Volkanım patladı tüttüm
Seni gözümde büyüttüm

Gönlüme sığdıramadım
On ikiden vuramadım

Unuttum suyu havayı
Şaşırdım haftayı ayı
Yitirdim aşkı sevdayı
Iskaladım yaşamayı

Kırıldı kolum kanadım
Özgürlüğe uçamadım

Sensizlik bir dipsiz kuyu
Koptu ipim çıkamadım
Kendi yarattığım putu
Ellerimle yıkamadım.

Unuttum kini gururu
Bir seni unutamadım.

Melahat Çetinkaya

Uyanırlar mı?

Gaflet uykusuna yatan canlara
Davul zurna çalsak uyanırlar mı?
Ufkumuz boyandı kör karanlığa
Deyip te yalvarsak uyanırlar mı..?

Atı alan Üsküdar'ı boyladı
Servetine servet kattı doymadı
Satılmadık köşe bucak koymadı
Sıra sizde desek uyanırlar mı?

Bıçak eti geçti daldı kemiğe.
İlerliyor yavaş yavaş iliğe
Geleceğin bile ipotek ile
Gasp edildi desek uyanırlar mı..?

Melahat Çetinkaya

Üstü Kalsın...

Asrın talan coğrafyasında,
Sabrın sınana sınana
taşırıldığı sulara,
Zincir tutsaklığıyla,
kırbaç şaklatmasına
Kabaran bu öfke bizim.
Kimse küçümsemesin..

İğdiş olmuş adaletin,
yargısız infazlarında.
Yaşanan can pazarına
Duyulan bu nefret bizim.
Kimse küçümsemesin...

Yaslı baharlara inat,
çiçekli dallara dönen
Aydınlık günlere sevdası
Zulme isyanla bilenen,
Acılara kurşun sıkan
bu yürek, bu demir bilek,
Bu onurlu kavga bizim
Kimse küçümsemesin.

Devrin adamı olup,
Kurtarmak için mabadi,
Sığınmayız himmetine.
kimsenin.
Yalayıp kasabın bıçağını,
Önünde diz çökmeyiz.
Dönmek için köşeyi
Haram lokma yemeyiz.

ve kimsenin,
Sahte demokrasi tiyatrosunda,
seyirci olup,
Alkışla biat etmeyiz.
Öderiz bedeli neyse,
Onurlu yaşamamızın.
Bu erdem yeter bize.
Üstü kalsın zalimlere...

Melahat Çetinkaya

Üşür

Kaybolan yıllarını bırak avuçlarıma
Ömrümün ayazına bir kızıl alev düşür
Dik aşkın bayrağını gönlümün burçlarına
Yokluğunda gülüşüm günüm,güneşim üşür

Geceyi delip geçen ölüm sessizliğinde
Ay tutulur, yıldız kayar,yürek yanıp kavrulur
Kefensiz gömülür aşk gönlümün makberine
Bir ceylan su içerken gözlerinden vurulur..

Al götür yokluğunu gecelerimden
Kalkansız yüreğime kılıç çekme ne olur
Ne yaralar aldım ben nicelerinden
Ama seninki başka,seninki sonum olur

Yüreğimde ilkbahar aklımda kara kışken
Uyuyan bir volkanın küllerinden doğdun sen
Geçer bu fırtına da sular akıp durulur
Sanma ki bu hikaye zamanla unutulur..

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Üzgünüm

Gülümse demeyin bana
Kimin yüreğine dokunsam
Tıka basa hüznün.
Kimin gözlerine baksam,
Gölgesi düşmüş ölümün...
Sıkıyor boğazını,göğsünü
Acılar düğüm düğüm...

Yırtıyor ağıtları gökyüzünü
Tabutlara oğul diye sarılan anaların
Eşlerin,çocukların...
Kalmadı güzelliği ne dünün ne yarının.
Mutsuzlar ülkesinde yaşarken böyle yarım
Ağız dolusu gülmek mümkün mü gülüm.
Üzgünüm ölesiye,çıldırasıya üzgün...

Melahat Çetinkaya

Var mısın?

Kararan ufuklara
Doğacak güneş misin
Küllenmiş duygulara
Kıvılcım ateş misin
Gönül düşünce dara
Omuz veren eş misin

Söndü yürek ateşi
Tutuşturan har mısın
Kanayan yaraları
Şefkatle sarar mısın
Kaçtı sevda treni
Koşup yakalar mısın.

Duman sarsa dağları
Yel olup eser misin
Felek örse ağları
Sevginle keser misin
Öteleyip ağyarı
Canıma can der misin

Kurudu aşk ırmağı
Coşturup çağlar mısın
Hazan vurdu bağları
Gül açan bahar mısın
Gülerken herkes güler
Ağlarken de var mısın.

Melahat Çetinkaya

Vasiyetname

VASİYETNAME

Özgürlüğü ve hayalleri gençliğe,

Gülüşümü bebeklere.

Aşkı gerçek sevenlere.

Umudu ,umutsuzlara,

Mutluluğu mutsuzlara...

Aydınlığı karanlığa,

İnsanlığı, insancıklara...

Barışı tüm insanlığa

Bırakıyorum ....

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Vazgeçilmezim

Sen, hayatla oynayıp
Kaybettiğim kumarım
Gönül deryama akan,
Sevgi dolu pınarım
Sen,ömrümce arayıp,
Zamansız bulduğumsun.
Sen dinmeyen yürek sızım,
Vazgeçilmezim,imkansızımsın...

Sen ütopyam,hayal dünyam,
Ulaşılmaz yıldızımsın.
Sen kalbimin zulasında,
Sakladığım kutsal sırsın.
Hep orada kalacaksın.
Son nefesim olacaksın.
Melahat Çetinkaya

Vazgeçtim

Ey sevgili sen benim,
Ekmek gibi nimetim
suyum kadar azizdin.
Yaşamak için her an,
Aldığım nefesimdin.
Hep vazgeçilmezimdin.

.....Ama artık değilsin....

Damarımda kanımdın,
Candan öte canımdın,
Gönlümün sultanıydın
Hayatımın tadıydın

.....Ama artık değilsin....

Çölümdeki seraptın,
Gecemdeki mehtaptın,
gözümde bir ilahtın
Adeta sana taptım.

.....Ama artık değilsin.....

Sen içimi ısıtan,
Batmayan güneşimdin.
Bu günümde sevgilim,
Gelecekte eşimdin.

.....Ama artık değilsin.....

Yıktım tüm köprüleri,
Kırdım zincirlerimi,
Artık özgürüm şimdi,
Göklerde kartal gibi.

Sen vazgeçilmezimdin
Ama artık değilsin...

.....Sonsuza dek vazgeçtim.....

Melahat Çetinkaya

Ver Elini

VER ELİNİ

Ver elini yüreğim
Gel seninle,
Aşkın yalan olmadığı,
Gönlün talan olmadığı
Acının ıslık çalmadığı,
Hasretin arayıp bulamadığı,
Toplumun yasaklar koymadığı,
Hayallerin bir bir yıkılmadığı,
Haritada yerinin olmadığı,
Mutluluk ülkesine gidelim ....

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Vurgun

Nisan yağmuruydun yağdın özüme,
Aşk tohumu ektin kıraç düzüme
Vurgun yedim gözlerinden gözüme,
Düştüm girdabına çıkamıyorum.

Ördü örümceğim sevda ağımı,
Yan ateş böceğim, ısıt bağımı,
Tutuştur içimde yanardağımı
Islandı kibritim çakamıyorum.

Bir yavru ceylanın ürkekliğinde,
Su içerken vurulurum her gece.
Sevda gürül gürül akan bir dere
Durup kıyısında yıkanıyorum.

Hayallerim çözülmeven bilmece
İsmin dudağımdan düşmeyen hece.
Sevdanın yelinde savrulduım gece
Aşkın harmanından çıkamıyorum.

Kendi zindanında çürür yüreğim
Kırıktır dümeni çekmez küreğim.
Ömrüne bin ömür katmak ereğim
Sevda yokuşunda tıkanıyorum.

Vuramadan nefesim nefesine
Yükledim ahımı bülbül sesine
Kader ayrı yazmış aşk hanesine
Vuslat kandilini yakamıyorum.

Melahat Çetinkaya

Vurur beni

VURUR BENİ

Her gece gönlüme bir hüzün çöker
Kokunu getiren yel vurur beni
Güllerim mevsimsiz yaprağın döker
Hasret türküsünde tel vurur beni

Tutunsam Anka'nın kanatlarına
Kaf Dağına giden yol vurur beni
Sarılısam gönlümün gök kuşağına
Sağımı kollarken sol vurur beni .

Ömür tükenirken kederle gamla
Muhabbete hasret dil vurur beni
Ağarır saçlarım geçen zamanla
Gözlerimden akan sel vurur beni

Kalmadı umudum vuslata dair
Uzanıp tutmayan el vurur beni
Sevenler kavuşmaz diyorsa şair
Gönül avutmayan gel vurur beni

Eser badı sabah yel vurur beni
Akar boz bulanık sel vurur beni
Bülbül figan eder gül vurur beni
Vuslata ermeyen gel vurur beni .

Yel vurur,el vurur dil vurur beni
Sel vurur ,sol vurur yol vurur beni
Tel vurur,gül vurur gel vurur beni

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Yakamoz Fısıltılar

İYİ OYNA

Hayat oyununun rolleri belli.
Ya kahramansındır, ya da figüran
Coştur seyirciyi repliklerinle.
Yıkılsın ardından alkışla cihan

*****

YOKLAMA KAÇAĞI

Ey sevgili,
Dünümde yoktun
Bu gün de yoksun
Yarın da yoksan
Devamsızlıktan,
Sınıfta kaldın aşktan

*****

TERCÜME GEREKMEZ

Aşk,sevgi,özlem
Acı,keder,sevinç
Mutluluk,mutsuzluk
Ağlamak,gülmek
Bu duygular her ulusta
Her dilde aynıdır
Tercüme gerektirmez

*****

AĞLAR İNSAN

Bazen de,
Okuduğu bir şiirin,
İzlediği bir filmin.
Ya da,
Dinlediği bir şarkının
Omuzlarında ağlar insan
Kimseye çaktırmadan...

*****

KARANLIK

Yıllarca kol kola halay çekerken
Gülistana kin tohumu ekerken
Gerçeği yalanla ört bas ederken
Kurtlar kapanına düştü tilkiler
Nafiledir artık keşke belkiler
Sardı ufkumuzu zifiri karanlık
Doğrunun güneşi doğmuyor artık.

Melahat etinkaya

Yalnız Sen Misin

Kaderin ördüğü sevda ağında
Ah edip çırpınan yalnız sen misin
Volkanlar patlarken gönül dağında
Lavlarında yanan yalnız sen misin

Sarıp kundaklara gönül yaranı
Sevgiyle sallayan yalnız sen misin
Zalim felek ile bozup aranı
Şartları zorlayan yalnız sen misin

Hasret boynumuza sarılan yılan
Zehrini soluyan yalnız sen misin
Zaman kılıcını çekince kından
Başını kollayan yalnız sen misin

Hazan döker iken gönül bağında
Rüzgarda savrulan yalnız sen misin
Yolları kar boran umut dağında
Koştukça yorulan yalnız sen misin

Açıp kollarını sonsuz boşlukta
Yokluğa sarılan yalnız sen misin
Severek düştüğün bir sarhoşlukta
Ayılıp darılan yalnız sen misin

Aşkın deryasına dalıp yelkensisiz
Afete tutulan yalnız sen misin
Mutluluk düşleri kurup engelsiz
Hüsranla vurulan yalnız sen misin

Kesme umudunu güzel günlerden
Delice özleyen yalnız sen misin
Aşkı dolu dolu yaşamak varken
Sırrını gizleyen yalnız sen misin

Melahat Çetinkaya

Yanar Yüreğin

Aşkı memnu gecelerin koynuna
Sokulma yanar yüreğin.
Onulmaz düşlerle ay ışığına
Dokunma yanar yüreğin.

Umudun maviye çaldığı yerde
Takılma yanar yüreğin.
Sabahları muştulayan seherde
Sökülme yanar yüreğin

Kanadı kırılmış garip serçeye
Dokunma yanar yüreğin.
Hayal deryasında yüzüp gerçeğe
Dokunma yanar yüreğin.

Güle figan eden bülbül diline
Öykünme yanar yüreğin.
Ağıt yüklü bağlamanın teline
Dokunma yanar yüreğin.

Cemreler düşerken suya havaya.
Dokunma yanar ellerin.
Aşk ile susamış gül dudaklara
Yekinme yanar yüreğin.

Gözleri firuze benzer bahara
Tutunma yanar yüreğin.
Hüzünler dölleyen gün batımına
Dokunma yanar yüreğin.

Aşk, tadına doyulmayan temaşa
Bakınma yanar yüreğin.
Yarin kirpiğinden süzülen yaşa
Dokunma yanar yüreğin.

Aşkla eğilmeyen omuza başa
Yaslanma yanar yüreğin
Zamansız yağın aşk yağmurunda
Islanma yanar yüreğin.

Melahat Çetinkaya

Yandı

Gönlüme ateş düştü,içinde ruhum yandı
Söndürmeye yetişen, su tutuştu,kum yandı
Gecelerde düşlerim gözlerde uykum yandı
Fırtınaya direnen limanım kuytum yandı.

Taç yaprağıma konan,arı yandı bal yandı
Bülbülün ahı tuttu,gülistanda gül yandı
Hazana baş kaldıran, ağaç yandı dal yandı
Aşka serenat yapan dudak yandı dil yandı

Umutlarım ayazda,cemrem baharda yandı
Gözlerim uzaklarda, tipide karda yandı
Resimlerim duvarda,aklım firarda yandı
Gönlümün zulasında saklanan yar da yandı

Sevgiye kanat çırpan muhabbet kuşum yandı
Değer bilmeyenlere hesap soruşum yandı
Sevdaya baş eğmeyen mağrur duruşum yandı
Bilmem ki bu yangına yürek nasıl dayandı.

Melahat Çetinkaya

Yarası Olan Gocunsun

Erkekler arı gibi her çiçekten bal toplar
Çapkınlık geleneği onun fitratında var
Mavi boncuk dağıtır gördüğü her kadına
Sadakat sözcüğünü kondurmaz lügatına.

Görmedim sevdiğine candan bağlı kalanı
Tek ayağın üstünde söyler bin bir yalanı.

Kadını malı bilip bağlayarak zincire
Çevirir gündüzünü zifiri gecelere.
Kendini layık görüp her zevke eğlenceye
Aklınca değer verir biat eden zevceye.

Eremedik sırrına böyle sığ düşüncenin
Sözü başka olsa da özü budur erkeğin.

Erkek egemen toplum kadını yok sayıyor
Korkarım ibre hepten bu yanlışa kayıyor
Kadın çığlıklarını sağır sultan duyuyor
Duymuyor yetkililer,etkililer duymuyor.

Ezemedik başını bu zehirli yılanın
Şansı varmış deniyor ölmeyip sağ kalanın.

Elbet vardır şiirin tasvirine uymayan
Kılıbık diyenlerin bet sesini duymayan
Aşkına sevdasına asla kota koymayan
Adam gibi adamdır kadına saygı duyan.

Yeremem böylesini can verilir yoluna
Koyarız göğsümüzün hem sağ, hem soluna.

Süremedik dünyanın sefasını yan yana
Değişecektir elbet bu zihniyet zamanla
Yarım kalan ne varsa idrak ile tamamla
Kızım sana diyorum,gelinim var sen anla.

Bu hiciv kuş misali uçarak kanatlısın
Hisse aldık diyenin ağzı balla tatlısın
Dayatılan töreler birlik ile atlansın
Tasvire uymayanlar üstüne alınmasın.

Beğenen beğenmeyen dostlara selam olsun
Uzun lafın kısası yarası(o) lan gocunsun...

Melahat Çetinkaya

Yasak Sevme Hakkı

Yasaklar ülkesinde
Yasak sevme hakkımızı,
Biz daima,
Özgürlüğe
Eşitliğe
Barışa
Bir de
Aşka
kullandık.

Melahat Çetinkaya

Melahat Çetinkaya

Yassak Kardeşim

YASSAK KARDEŞİM

İkinci bir emre kadar
Kuşlara böceklerle uçmak
Bitkilere çiçek açmak
Kedilere miyavlamak
Köpeklerle havlamak
Vatandaşlar olarak
Saklı gizli buluşmak
Sesli sessiz konuşmak
Düşünmek taşınmak
Ulu orta kaşınmak
Okuyup yazmak
Mevcut düzeni bozmak
Yassak kardeşim yasak!

İkinci bir emre kadar
Olan biteni sezmek
Yetkilileri üzme
Denizde mayoyla yüzmek
Mini etek şort giyip
Çarşı pazarda gezmek
Amcaları tahrik etmek
Sevgiliyle el ele
Parka sinemaya gitmek
İçki sigara içmek
Hele hele öpüşmek
Hem günah hem de yassak

İkinci bir emre kadar
Yılbaşını kutlamak
Gelen pası şutlamak
Toto loto oynamak
Yoğurdu sarımsaklamak
Dolar altın saklamak
Kırmızı çizgiden atlamak
Yassak kardeşim yasak!

İkinci bir emre kadar
Adalet hanımı özlemek
Yollarını gözlemek
Özgürlük eşitlik demek
Zama zingoya isyan etmek
Milli geliri üleştirme
Fetvaları eleştirme
Yasak külliyen yasak...!!!

MÇK

Melahat Çetinkaya

Yaşamak

.Yaşamak.....
Tutunmaktır sıkıca
Arsız sarmaşık gibi
Hayat ağacının dallarına.

.....Yaşamak.....,
Dik durabilmektir
Haksızlık karşısında
Meydan okuyarak
Yalan Dünya'ya
Kula kul olmadan
Yaşamaktır onurluca..

.....Yaşamak.....
Namerde el açmadan
Değerlerinden uzaklaşmadan
Sorunlarından kaçmadan
Çıkar için yalakalık yapmadan
Yaşamaktır insanca...

.....Yaşamak.....
Umut rüzgarlarıyla
Şişirip yelkenleri
Açılmak uzaklara...
Azgın dalgalara inat,
Varmaktır istediğin limana...

.....Yaşamak.....,
Meydan okumaktır,
Acılara, ayrılıklara,
İhanetlere, omurgasızlara
En ağır tokadı vurmaktır icabında...

.....Yaşamak.....
Sağlamaktır dengeyi
İpteki canbaz gibi
Düşmeden, düşürmeden
Sevdiklerini, gözünden, yüreğinden.
Ödün vermeden ilkelerinden.

.....Yaşamak.....,
Uçmaktır sevda bulutlarında
Ateş yakmaktır,
karlı dağların doruklarında...
VE
Isınmaktır sevdiğinin kollarında

Melahat Çetinkaya

Yaşamak Kolay Değil Ama,sevince Güzeldir

Kolay değil güzel yaşamak..
Ama imkansız da değil.
Yüreğin var ya hani sol yanındaki ...
Hayata kanat çırpın o beyaz güvercinin.
Kanatını kırmadan,kırdırmadan kimseye,
yaşamak kolay değil, değil elbette.
Ama yine de senin elinde,
onu özgür bırakıp uçurmak enginlere ....

Hayat yolunda koşarken soluk soluğa,
fark etmeden çiğneyip geçtiğin
güzellikleri düşün bir an.

En son ne zaman soktun ayaklarını
şırıl şırıl akan bir derenin suyuna ...
En son ne zaman baktın bir papatya falına.
inanmasan da olur.
Ama güzel duygudur.
Bir uğur böceğini koyup serçe parmağına
uç dedin mi yakında..

İzledin mi karınca ordusunu,
bir buğday tanesini imece usulüyle
taşırken yuvasına.

Bir ilkbahar gününde uzanıp çayırlara,
hissettin mi toprağın o güzel kokusunu
bahar yağmurlarında ...

fark ettin mi serçenin o ürkek bakışını,
hemen yanı başında
kaçamak göz atışını ...

Kelebek kanadında gördün mü çiçeklerin
rengarenk uyumunu ...
Dokundun mu menekşenin moruna ...
Bir sevgilinin avuçlarına ...

Ya da,
tutunup bir uçurtmanın kuyruğuna
çocuk oldun mu bulutlarda ...

Sevdin mi sevildin mi
yasakları çiğneyip gönlünce doya doya ...

Emzirdin mi güneşi zifir karanlıklarda ...
Bir deniz kenarında çakıl taşı toplayıp
attın mı denize şöyle bütün gücünle
sığrata sığrata en uzaklara ...

Yakamozlar içinde çırpınan balıkları
yemledin mi tutmadan

öylece baka baka ...

En hüzünlü anında
sarıldın mı bir dosta,
gömüp başını omuzlarına ...
Ağladın mı doya doya ....

Temmuz gecelerinde yıldızları sayarak
dilek tutup birine
hiç umut bağladın mı?

Bir kemanın sesinden
en sevdiğin şarkıyla
bağırдың mı dünyaya..
Hiç serenat yaptın mı?
sevgiline mehtapta ...

Yağmurda yürüdün mü
iliklerine dek ıslanıp
kurudun mu güneşte ...
Gökkuşığı altından geçtin mi?
Her renginden bir avuç
mutluluğu içtin mi?

Kokladın mı bir gülü sevgili niyetine..
Çektin mi kokusunu onun nefesi diye ...
Yaşamak budur işte.
Sakın geç kaldım deme ...
Yaşlanmaz hiçbir yürek,
sevdikçe sevildikçe ....

Özgür bırak kendini,
Açık denizlerdeki beyaz yelkenli gibi.
Cesaretin rüzgarın, pusulan kalbin olsun.
Sevgiyle şişir ki yelkenlerini,
yolun hep açık olsun ...

Melahat Çetinkaya

Yaşıyoruz İşte

Kaderin önünde boyun bükerek
Çorak topraklara sevgi ekerek
Hayatın kolunda halay çekerek
Yaşıyoruz işte sek sek sekerek.

Geleceğe dair düşler kurarak
Bazı iskalayıp bazı vurarak
Sevdaya el pençe divan durarak
Yaşıyoruz işte çile çekerek.

Gönül dipsiz kuyu biz delik kova
Ağlayıp güleriz hep vara yoğa
Uzun ince yolda soluk soluğa
Yaşıyoruz işte koşup çökerek

Kah eyvallah kahı eyvah diyerek
Ömür takviminden yıllar yiyerek
Dost ile düşmanı ayırt ederek
Yaşıyoruz işte ömür sökerek

Bahar yağmuruyla coşan sel gibi
Ateşi harlayan kara yel gibi
Hazana tutulmuş bir gazel gibi
Yaşıyoruz işte yaprak dökerek.

Hayat yokuşunu aşıp çıkarak
Bütün engelleri söküp yıkarak
Ardımızda güzel iz bırakarak
Yaşıyoruz işte emek çekerek

Melahat Çetinkaya

Yaz Gnder Bana

Aşkının tapusu senedi olsun
Seviyorum diye yaz gnder bana
Gönülden gönüle muhabbet dolsun
Biraz neşe,biraz haz gnder bana

Sussun içimdeki hüzünlü kuşlar
Gülsün yüzümdeki mahzun bakışlar
Silinsin mrmden bu kara kışlar
Biraz bahar,biraz yaz gnder bana.

şiiir şiiir akarak dol zme
Gözlerin hep aşkla baksın gözüme
Bir tebessüm kondur gülmez yüzüme
Biraz selam,biraz söz gnder bana

Seher yeli ılıt ılıt eserken
Yaşamaktan umudumu keserken
Ne geç kaldım de,ne de çok erken
Nazımı çekecek naz gnder bana.

Sönmesin içimde yanan aşk odu
Sevgiyle emektir sevdanın kodu
Gerisi hep yalan,hep dedi kodu
Biraz alev, biraz kz gnder bana.

Melahat etinkaya

Yaz Kızım

Başladı aşk mahkemesi
Açtı oturumu yargıç .
Söz verdi davalılara
Ama çit yok salonda .
Sustu adam...
sustu kadın ....
Belli ki,
Suçluymdu ikisi de .
Aynı oranda .

Oysa,
Sevıyoruz dese diller
Koşacaktı ışık hızıyla yürekler
Ama gurur yüzünden
diyemediler .

Dinlemeden yüreklerin sesini .
Sudan bahanelerle
Bitirdiler sevgiyi.

Sessiz tanıkların ifadesiyle
Verdi kararını yargıç
tek celsede.
Yaz kızım dedi
kırdı kalemmini...

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Yıllar

Hayata sevgiyle açılır kollar
İnişli çıkışlı uzanır yollar
Önüne bin türlü seçenek sunar
Yaşamana hazır nazırdır yıllar

Gençlik ateşiyle coşturur seni
Gönülden gönüle koşturur seni
Hayal aleminde uçturur seni
Dağın eteğinde yazırdır yıllar

Atmacayken şen bülbüle dönersin
Sevdalanıp gül dalına konarsın
Yaktığın ateşte tüter yanarsın
Gülerek izleyen muzurdur yıllar

Yaş kemale erer gönül durulur
İmece usulü yuva kurulur
Düşe kalka yaşamaktan yorulur
Dar günde yetişen hızırdır yıllar

Demir tava gelir kömür tükenir
Akıl başa gelir ömür tükenir
Bu uzun koşuya yaşamak denir
Son etapta gelen huzurdur yıllar

MELAHAT ÇETİNKAYA

Melahat Çetinkaya

Yok

Besleme nefreti kini
Büyüt yürekte sevgini
Yoktur aşkın dili dini
Kıyası yok kıstası yok

Gözde başlar kalbe iner
Kokusu tenine siner
Sevmektir en büyük hüner
Kusuru yok yaftası yok

Sırası yok darası yok
Ayrılıkla arası yok
Kalbi delen efsunlu ok
Tıp ilminde çaresi yok

Aşk sevginin son durağı
Gayri daha ötesi yok
Yıkma gönül sarayını
Bu dünyada ustası yok.

Melahat Çetinkaya

Yok Mu Bu Hayatın Geri Alma Tuşu

Yaşam bir maraton sürüyor koşu
Can kafeste öten muhabbet kuşu
Çıktıkça dikleşir hayat yokuşu
Yormadan bedeni sabırla huşu
Yok mu bu hayatın geri alma tuşu.

Sevda ya geç gelir yahut da erken
Tükenir ömrümüz vuslat beklerken
Mutluluk ha bu gün,ha yarın derken
Dert ederiz olmamışı,olmuşu
Yok mu bu hayatın geri alma tuşu.

Kokladık çileyi gül niyetine
Yedik acıları bal niyetine
İnanıp sevdanın hamiyetine
Gönül havalanıp yüksekten uçtu
Yok mu bu hayatın geri alma tuşu

Bazen çocukluğa bazı gençliğe
Dönebilmek için güzel günlere
Felek umutları çalmadan yere
Durmadan yüreğin ritmi,vuruşu
Yok mu bu hayatın geri alma tuşu

Mevsimler değişir zaman tükenir
Bacamızdan tüten duman tükenir
Geleceğe dair iman tükenir
Ötmeden ecelin gamlı bay kuşu
Yok mu bu hayatın geri alma tuşu.

Ezelle ebedin sonsuzluk ardı
Güzel hayallerim düşlerim vardı
Zaman yumağını çok çabuk sardı
Susmadan yürekte muhabbet kuşu
Yok mu bu hayatın geri alma tuşu.

Melahat Çetinkaya

Yorgunum Usta

Hayatın yükünü omuzlarımda
taşımdan bıktım yorgunum usta.

Düşlerim paramparça
aklım firarda.
Yuruldu umutlarım nöbet tutarken
İnsanlığın mayınlı sınırlarında.
Böyle yaşamaktan yoruldum usta.

Çatladı sabır taşı beklemekten baharı.
Yitirdik güneşi gün ortasında.
Sevinci berdel verdik kedere gama.
Deyiver bana...
Cemre düşer mi bir daha toprağa,
Ayaz volta atarken hak avlusunda
Böyle yaşamaktan yorgunum usta.

Ne bir dilim ekmek,ne bir yudum su
İstemedik kimseden
hak etmeden doğrusu...
Hiç gözümüz olmadı parada pulda.
Yine de hasret kaldık biz mutluluğa.
Mola istiyorum biraz huzurda mola
Böyle yaşamaktan yoruldum usta.

Melahat Çetinkaya

Yüreğime Düştüğün Günden Beri

Yüreğime düştüğün günden beri
Fesleğen kokulu bir sevda büyür içimde.
Dokunmalara hasret.
Şafakların kundağına belediğim hayaller
İp atlıyor gönlümün avlusunda gülerek.
Umudun deklanşörüne basıp,basıp her gece,
Çoğaltıyorum resmini binlerce.
Tutuşturup Polyanna 'mın eline
Seni aratıyorum düşlerime.

Yüreğime düştüğün günden beri,
Yazgının poyrazında üşür ellerim.
Kuytularıma konan kırlangıçlar ölür sessizce.
Mahzun gülüşlerime ket vurur gamzelerim.
Gecenin şafakla öpüştüğü yerde,
Hasretin duldasında güneş öperken teni
Savurur yelesini yıldı atlarım.
Alıp yedeğine haramileri,
Körükler gönlümdeki ateşi.
Aratır küllerinde seni imgelerime.

Düştüğün günden beri yüreğime
Nikotin kokulu elleriyle, kadeh kaldırır ayyaşlar.
Mülteci bir aşkın şerefine her gece.
Azıcık ekmek arası umuttur yanında meze.
Özlemim kanatsız bir kuştur keşkelerin göğünde.
Kırılır sırça sarayımın camları gözlerimde.
Bedenim ruhuma dar,
kalbim sığmaz kafesine sensiz yar.
Artçı depremler başlar yüreğimde.
Bütün hayallerim çatı katından atlar.
İntihar çiçeklerimi sular kirpiklerim
Nabzım yavaşlar.
Yaşamla ölüm arası bir kavga başlar içimde.
Seni aratır azaldıkça çoğalmanın felsefesinde.

Melahat Çetinkaya

Yürek Üstü

Kim bilir belki de hiç yoktun sen.
Belki de bir hayali düşün sevdim ben.
Aşk ile tırmandığım o dağın zirvesinden,
Kopardığın son çiğla,
Yuvarlana yuvarlana,
Uçurumun en dibine
Yürek üstü düştüm yine Açelya.

Şimdi bütün duygularım ağır yaralı
Acısı doruğa ulaşan demin,
Şiirini yazarken, kanıyordu kalemim.
Ve her mısrasında aşkı intihar ettim.

Oysa sendin hayatımın karşı kıyısı.
Sevgiyle uzattığın gönül salına,
Tutunup varmak isterken yanına,
İttin beni yürek üstü Açelya.

Gece yüklü gök taşları yağdı üstüme.
Kaldım enkaz altında.
Ah ömrümün iyileşmez yarası
Alistırma beni yokluğuna.
Varsan, tut kaldır ellerimden.
Yoksan,zaten öldüm ben...

Melahat Çetinkaya

Zaten Yoktular

Ŗu fani dŖnyaya geldim geledi
GŖlmedi kaderim gŖlmedi gitti
Çektim tesbih gibi derdi kederi
Her biri sineme batan oktular
Ne aŖklar yaŖadım zaten yoktular.

İyi gŖnde canıma can katanlar
Verdiğinin hesabını tutanlar
KŖtŖ gŖnde sırra kadem basanlar
Semadaki yıldızlarca çoktular
Ne dostlar tanıdım zaten yoktular .

Anladım dŖnyanın dŖzeni bŖyle
El iki sŖylerse sen biri sŖyle
Adamına gŖre muhabbet eyle
Sevgiye dostluğa karnı toktular
Ne insanlar gŖrdŖm zaten yoktular...

Melahat Çetinkaya